INSTITUTIO
Will. GRÆCÆ Saunders
GRAMMATICES
COMPENDIARIA
IN
USUM REGIÆ SCHOLÆ
Weſtmonaſterienſis.

In uſum ſtudioſæ Juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim Elegantiæ, partim Brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum Janitrix Grammatica.

LONDINI,
Excudit *Rogerus Norton*, Regius in *Latinis, Græcis, & Hebraicis* Typographus.
1719.
CUM PRIVILEGIO.

1
22

Studium Grammatices omnibus eſt neceſſarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'
Τῶν ἰσχείων σωτηρίαν τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, καὶ μέτροις ἁρμόζω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehàc poſiti fuere, in hac editione commodiùs in fine libri poſtponuntur.

MVSEVM BRITAN NICVM

Græ-

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha a
Β β ϐ	βῆτα	Beta b
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma g
Δ δ ∂	Δέλτα	Delta d
Ε ε	ε ψιλὸν	E pſilon e breve
Ζ ζ	ζῆτα	Zeta z
Η η	ἦτα	Eta e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta th
Ι ι	ἰῶτα	Iota i
Κ κ	κάππα	Kappa k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda l
Μ μ	μῦ	My m
Ν ν	νῦ	Ny n
Ξ ξ	ξῖ	Xi x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma ſ
Τ τ ⅂	ταῦ	Tau t
Υ υ	υ ψιλὸν	Y pſilon u
Φ φ	φῖ	Phi ph
Χ χ	χῖ	Chi ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega O magnum.

Ex literis septē sunt vocales, φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ septemdecim sunt consonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, γνήσιαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Impropriæ, ψευδοχρησταὶ, α, η, ω, ηυ, υ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: Mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. e. oppositæ earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel Immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.
σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, & antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν', asper δασὺ῾.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigetur, alterum aspiratur: ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽]

Rejiciuntur per Apostrophum vocales α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι· ut κατ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres: Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις sunt quinque: Nominativus, ὀνομαστική. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικός, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικός, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.				Dual.				Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G. D.		N.	G.	D.	Acc.
Masc.	ὁ,	τοῦ,	τῷ,	τὸν,	τὼ,	τοῖν		οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς,
Fœm.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν,	τὰ,	ταῖν,		αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς,
Neut.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν,		τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.				Dual.				Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.		N.	G.	D.	A.
Mas.	ὁς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν,	ᾥ,	οἷν,			οἱ,	ὧν,	οἷς,	ὕς.
Fem.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἣν,	ᾱ́,	ᾶν,			αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
Neut.	ὅ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ᾥ,	οἷν,			ἅ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinq; nominum simplicium, quinq; nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, i. e. non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. e. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini: ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses; sed ὁ ᾱ ἡ Λῃστής, Latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc ὦ Αἰνεία.

Plur. Nom. οἱ Αἰνείαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing Nom. ὁ Κεῖστης, Judex, Gen. τοῦ κειστοῦ, Dat. τῷ κειστῇ, Acc. τὸν κειστήν, Voc. ὦ κειστά.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τὼ κειστά, Gen. & Dat. τοῖν κειστοῖν.

Plur.

Plur. Nom. οἱ κεῖται, Gen. τῶν κειῶν, Dat. τοῖς κείταις, Acc. τοὺς κείτας, Voc. ὦ κεῖται.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis, in quatuor primis declinationibus, habet ι semper subscriptum, scilicet, α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata, formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper vocativus idem est cum nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro nominativo.

Nomina in
- τις, ut μητίετις Consiliarius,
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha,
- Poëtica in πις, ut κυνώπις impudens,
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω, tero,

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, A. τὴν θάλασσαν, V. ὦ θάλασσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θαλάσσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plur. Nom αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμὴ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμὰ.

Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in θα. θα, εα, & α purum, faciunt Genitivum in ας & Dativum in α· sic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσικᾶ Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. α purum dicitur, cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis, in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *vebori, & plurima augentur syllabis* φι *&* φιν, *ut* θύρᾳ *janua,* θύρφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, & ον neutrius; ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plur.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A, V τὼ καρπὼ, G. & D. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing Nom ὁ ἀγελος, Gen. τοῦ ἀγέλου, Dat. τῷ ἀγέλῳ, Acc. τὸν ἄγελον, Voc. ὦ ἄγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγέλω, Gen. & Dat. τοῖν ἀγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγελοι, Gen. τῶν ἀγέλων, Dat. τοῖς ἀγέλοις, Acc. τοὺς ἀγέλους, Voc. ὦ ἄγελοι.

Nomina Contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, A. τοὺς νόους, νοῦς, V. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄρεσσι pro ἄρεσι, σάββασι pro σαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen, ut ἔκ pro ἔκτον lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στρατοφι pro στρατῷ, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μηλέλεως, Gen. τοῦ μηλέλεω, Dat. τῷ μηλέλεῳ, A. τὸν μηλέλεων, V. ὦ μηλέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μηλέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μηλέλεοιν, Voc. ω μηλέλεω.
Plur. Nom. οἱ μηλέλεω, Gen. τῶν μηλέλεων, D. τοῖς μηλέλεως, Acc. τοὺς μηλέλεως, Voc. ὦ μηλέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἄγεων, Gen. τοῦ ἄγεω, Dat. τῷ ἄγεῳ, Acc. τὸ ἄγεων, Voc. ὦ ἄγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἄγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἀγέοιν, Voc. ὦ ἄγεω.
Plur. Nom. τὰ ἄγεω, Gen. τῶν ἀγέων, Dat. τοῖς ἄγεως, Acc. τὰ ἄγεω, Voc. ὦ ἄγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, Athos mons; ἕως, ἕω, Aurora; κέως, κέω, Ceos Insula; κῶς, κῶ Coi Insula; Λαγὼς, Λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγῆρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis, τὸ χρεὼς, debitum.

Quinta Declinatio Imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτᾶν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ων, ut ὁ ὄφις serpens, ✝ ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, ✝ βότρυν.

Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, ✝ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέπλυς advena, ✝ νέπλυδα & νέπλυν.

Nomina in αυς & υς formant accusativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν, βῦς bos, βῦν, Poëticè βόα. Sed πῦς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per ενς in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ ἡ τέρην, ὦ τέρεν, tener, ὁ χαείεις gratiosus, ὦ χαείεν & ὦ χαείει.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ λαὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς & υς abjiciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ præter πῦς pes, ὦ πῦς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πῦ ubi, & ὀδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formãt vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo λ, δ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthõgo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἀραψὶ βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι κόραξ, corvus, κόρακι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι posit ε, & υ posit ο, ut πιθέντι, πιθῶσι, λιοντι, λέυσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in σι, *ut* πατὴρ, πατρᾶσι. *Sed in Acc. Sing.* πατέρα & μητέρα *tantùm leguntur, quia* πατρᾶ *patriam, &* μήτρα *matricem significant.*

Dativus Poëticus formatur à genitivo singulari, mutando Ος *in* εσσι *vel* εσσι, *ut* ἥρως, ἥρωσι, & ἡρώεσσι, *heros:* ἔπος, ἐπέεσσι, *verbum.*

Quibusdam neutris hujus declinationis in Ος *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* κῆδος *pectus,* κήδεσφι μελεδὼν *cura,* μελεδωνόφι *sunque indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* Ϝ αἴας *pro* αἴαντος. *In Dativo,* τῇ δηΐ *pro* δηΐδι, *pugnæ;* ἀλόχοιπι *pro* ἀλόχοιπιδι, *uxori;* τῷ ἱδρῷ *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo* ἀ Ἀπόλλω *pro* Ἀπόλλωνα. ἀ ἱδρῶ *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In Vocativo* ὦ Λαοδάμα *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas:* Αἶα *pro* Αἶαν, *Ajax.*

Nominibus & Verbis in ε *vel* ο *desinentibus* ν *additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut* λίσσον ἐκείνοις. τύπτεσον ἐκεῖνον ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante Ος *Genitivi, quæ hic subjiciuntur.*

α. τὸ γράμμα, ατος, *litera.*
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel.*
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*
τὸ ἄστυ, υος, *Urbs.*
ω. ἡ Λητὼ, οῦς, *Latona,*
αν. ὁ Παιὰν, ᾶνος, *Paan.*
τὸ τύφαν, ανος, *quod verberatur.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*
ων, ὁ Ἕλλην, ωνος, *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*
ον, τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*

ας. τὸ

πς. τὸ πέπυς, οδ⸗, bipes.
πυ. τὸ τυπτῦν, ῦν⸗, verberaturum.
πω. ὁ ἐρύκω, ωτ⸗, turris.
τὸ ζεύγνυω, ωσ⸗, jungens.
ων. ὁ κλάδων, ωνος, ramus.
ἡ χελιδών, όν⸗, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντ⸗, draco.
ξ ὁ θώραξ, ακ⸗, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ⸗, Rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ἡ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ⸗, vulpes.
ρ. ἡ ἄλμαρ, αρ⸗, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατ⸗, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρος, pediculus.
ἡ χεὶρ, ειρος, manus.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, Salvator.
ηρ. ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἄνδρος & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρ⸗, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρος, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ⸗, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ⸗, Ajax.
ὁ μέλας, αν⸗, niger.
ἡ μοῦσα, ατ⸗, musa.
τὸ γῆρας, ατ⸗, senectus.
αις. ἡ ἕδρις, αιδος, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, παιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νὸς, navis.
αις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντ⸗, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έω⸗, Rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτ⸗, vestis.
ὁ σὴς, σητὸς, vermis.
ὁ τιμῆς, μῆντ⸗, honoratus.
ὁ Κλήμης, μεντ⸗, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ένε⸗, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ν⸗, serpens.
ὁ Πάρις, ιδ⸗, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
⸗. τὸ τεῖχ⸗, ε⸗, murus.
τὸ τετυφὼς, ὸτ⸗, qui verberavit.
υς. ὁ καὶ ἡ βοῦς, ὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντ⸗, placenta.
ὁ ὀδὼς, ὀντ⸗, dens.
ὁ ποῦς, ὸδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς, ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, ε⸗, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδ⸗, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντ⸗, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υ⸗, galea
ως. ὁ γέλως, ωτ⸗, risus.
ἡ αἰδὼς, ό⸗, pudor.
ὁ Τρωὸς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθ⸗, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτ⸗, beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βο⸗. Arabs.
ἡ κλήλιψ, φο⸗, scala.

Quinque

Quinque Declinationes Nominum Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur a quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ Syllabæ contrahuntur in unam: vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut amba servantur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœminini & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης Demosthenes, ἡ τριήρης triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς verus, in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος membrum, τὸ ἀληθὲς verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, ους, Dat. τῷ Δημοσθένει, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένει, η, G. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένει, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, ει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, χη.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, η, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὲς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, η, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, η.

Plur.

Plur. Nom. οἱ ἡ αἱ ἀληθεῖς, εῖς, ἢ τὰ ἀληθέα, ᾶ, Gen. τῶν ἀληθῶν, ῶν, Dat. τοῖς ἢ ταῖς τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς ἢ τὰς ἀληθεῖς, εῖς, ἢ τὰ ἀληθέα, ᾶ, Voc. ὦ ἀληθεῖς, εῖς, & neut. ἀληθέα, ᾶ.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἵππος, *in quibusdam casibus parasyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἐπαίνετης, τοῦ ἐπαίνετου.

Nomina quæ desinunt in ης *purum contrahuntur Atticè in Accusativo in* α. *ut* ὁ ἢ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Acc.* τὸν ἢ τὴν εὐφυῆ, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις, serpens, ἡ πόλις, civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίναπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίναπι, Gen. τοῦ σινάπεως, Dat. τῷ σινάπει, ει Acc. τὸ σίναπι, Voc. ὦ σίναπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινάπεε, Gen. & Dat. τοῖν σινάπεοιν, Voc. ὦ σινάπεε.

Plur. Nom. τὰ σινάπεα, ει, Gen. τῶν σινάπεων, Dat. τοῖς σινάπεσι, Acc. τὰ σινάπεα, ει, Voc. ὦ σινάπεα, ει.

Regula.

Casus Attici Accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ὰς, ut ὁ βασιλεύς, Rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, εῖ, Acc. τὸν βασιλέα, ᾶ, Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέη, ῆ.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes ως & ω, generis fœminini tantum, ut ἡ Λητώ, Latona, ἡ αἰδώς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητώ, Gen. τῆς Λητόος, οῦς, Dat. τῇ Λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν Λητόα, τώ, Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ Λητώ, Gen. & Dat. ταῖν Λητοῖν, Voc. ὦ Λητώ.

Plur. Nom. αἱ Λητοί, Gen. τῶν Λητῶν, Dat. ταῖς Λητοῖς, Acc. τὰς Λητοῦς, Voc. ὦ Λητοί.

Numerus singularis tantùm in hâc declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum & ρας, generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κερῴοιν, κερῶν, Voc. ὦ κέρατε, κέρᾳ, κέρᾳ.

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κερῴων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρος. Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολόπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus, πλόος πλοῦς, navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς, duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Ac.
2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς aereus, a nominibus in εος.
3 ζωμβεις, ζωμβοῦς, ζωμβέντος, ζωμβοῦντος, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντ & πλακοῦντ, placenta.
4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, ἀ τιμήεις honoratus.
5 In ης circumflexa, ut πῆς πῆος, ἀ πέαρ cor; & παῖς παιδὸς, ἀ παῖς, puer. δόμωσις, δόμοσδε· ὁμωῦσις, δόμωῦσδε, ὁμωῦσδε, μωῦσις· ὁμωῦσδε δὲ μωῦσιν.
6 ὁ δαλῆς, δαλοῦ· ὁ δάλης, δάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, οῖ.

'Ολιγοπαδῆ, quæ pauciori-bus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐερινύες, ἐερινῦς, furiæ.
2 Imparisyllabica in ες, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ες, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.
3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδῆ, ἡδεῖ, ἡδέϊ.
4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζυς, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά, ἐρεσμὸς eremus, τὰ ἐρεσμά, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμά, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα: quibus addi potest, ὁ ἢ ἡ τέρμαρος, τὰ τέρμαρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε· ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλεε· ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita Casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus, τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, πῶμα poculum, ὄφελος utilitas, αὐλὰς lumen, νῶθρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὸν, ô amice, vel amici, ab ἵτης.

Diptôta ἄμφω, ἀμφοῖν, οἱ φθοῖες, τὼ φθοῖαε, placentæ: ἄττα pro ἄτινα, quædam, Nominat. & Accusat. plur.

Triptôta,

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις. ἀλλήλους, λας, λα· τῦ ἀρνὸς, ϟ ἄρνα, οἱ ἄρνες τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen Ιησῦς, Ιησοῦ, Ιησῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ Διονῦς Bacchus, Gen. τῦ ῦ, Dat. τῷ ῦ, A. ϟ ωῦ. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent ἄλφιτα, ἐπτήμια, μίγμτα, ἀξῆναι, ἥβαι, ὀργίτια, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus. ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατ⊙, ἥπατ⊙, ὕδατ⊙, ἤματ⊙. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτ⊙, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς Jupiter decé habet rectos, Δεὺς, Διὺς, Βεὺς, Ζλυὺ, Ζεὺν, Ζὺς, Ζεὺς, Δεὺν, Δλυὺ, Gen. Ζλυὸς vel Διὸς, Dat. Ζλυὶ vel Δεῖ, Acc. Ζλυᾶ vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὴρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κρᾶας, κρατ⊙, caput: ὁ υἱὸς, ϟ υἷς, ὁ υἱεὺς, τῦ υἱέως, ὁ υἷις, τῦ υἷ⊙, υἱὸς, filius: ἡ ναῦς, νηῦς, navis. Gen. νεὸς, & νηὸς· μάκαρ, μάκαρς, μακάρειος, felix: ἡ ἀκτὶς, ϗ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, ϗ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ ξύλεως, ϗ τὸ ξύλεον lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, ϗ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, ϗ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ, ϗ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ γόνυος, γόνατ⊙, genu: ὁ λᾶας lapis, λάαος, & craſſi

λᾶος· ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λάος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός· Μίνως, Μίνωος, Μίνῳ, Minos: γέλως, γέλωος & γέλω, risus: δόρυ, hasta, δόρυος & δουρός, per Metathesin, & δόρας, δόραος, δόρατι, Poët. δοῦρας, δούραος· δόρεος, δόρεος, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλεΐδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionica producuntur.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηρηϊάδης, Νηρεὶς· ἡλιάδης, ἡλιὰς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiant à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Ἀδρήστου, Ἀδρήστου, Ἀδρηστίνη. Ἰκάριος, Ἰκαρίς, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κηρίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Dimi-

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μυείων, ſtultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapilluſus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος nautilus.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, ſonticulus.
  - σκη. παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, ſententiola.
- πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- ικος, ut μυσικὸς, muſicus, à μῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœleſtis, ab οὐρανός.
- ινος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & εος, faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ὀγδόη, ὄγδοον, octavus.

Quatuor Adjectiva formant neutrum genus per ι, ἄλλος, πλικῆτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, ἕτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- υς, εις, ης
  - formant fœmin. in
    - εῖα, εσσα, ῆ
      - neutrum per υ, εν, ες.

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαείεις, χαείεσσα, χαείεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολύ. Acc. πολιῶ, πολλὴν, πολὺ, Poët πολλὸν, G. πολέος, D. πολέϊ, Plur. Nom. πολέες, G. πολέων, D. πολέσι, A. πολέας,

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, τηλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. & Acc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plur. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata definunt in ης, ις, υς, υς, ων, ων, & formant neutrum per ες, ι, υ, υν, ων, ον

ut
ὁ ἢ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ ἢ ἵλεως, τὸ ἵλεω, gratiosus.
ὁ ἢ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ ἢ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ ἢ τέρην, τὸ τέρεν, tener.
ὁ ἢ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμον, fœlix.

Sing. ὁ ἢ τὶς, τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ ἢ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ ἢ τῇ τῷ τινὶ, Acc. τὸν ἢ τὴν τινὰ, τὸ τὶ, &c. τὶς, τὶ, τίνος, quis, quæ, quid.

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ἢ τὸ μάκαρ, fœlix, ὁ ἢ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

Car-

Cardinalia ſunt εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, unus.

Fœminino μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν, una.

Neutro ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν, unum.

Eodé modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδέν.

Δύο, Att. δύω, duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύω omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. N. οἱ ϗ αἱ τρεῖς ϗ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, D. τοῖς τρισὶ, A. τοὺς ϗ τὰς τρεῖς ϗ τὰ τρία, tres.

Plur. Nom. οἱ ϗ αἱ τέτταρες ϗ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς ϗ τὰς τέτταρας ϗ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinq; ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύω viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta: τριακόσιοι trecenti, τετρακοσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps.

Ordinalia ſunt quæ Interrogationi πόσος quotus, *apte reſpondent, ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκ-

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος, decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς millesimus, δισχιλιοστὸς bis millesimus, &c. μυριοστὸς decies millesimus, δισμυριοστὸς vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, ut τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. i. e. erumpens aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
ϑ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιϑ 19.	κ 20.	λ 30.
μ 40.	ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.
σ 200.	τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.	ϡ 900.	ϡ 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. / ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. / ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω In comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus, στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ίστερος & ίστατος,

ης, sed in ας, per ἀστερος & ἀτατος. In υς sæpe per ίων & ίστος, ut

Positivus	Comparativus	Superlativus.
ὀξὺς	ὀξύτερος	ὀξύτατος.

in
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- ις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religiosus.
- υς, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρύων, εὐρύτατος & εὐρύστος, latus.

Comparatio Irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior	Optimus.
Ἀγαθὸς	ἀρείων	ἄριστος.
Ἐσθλὸς	βελτίων vel βέλτερος	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων	κράτιστος.
Καλὸς	λωίων vel λωίτερος, λῴων	λῷστος.
	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος,	φέριστος & φέρτατος.

Malus	κακότερος	Pessimus.
Κακὸς	κακίων	
	χείρων	
	χερείων.	
	pejor: κάκιστος, χέρειστος	

Μικρὸς	μικρότερος	μικρότατος, Minimus.
Parvus	μείων, minor	
	ἧσσων, ἥσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
φίλος, φίλτερος, φίλτατος & φίλιστος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à Possessivis in ος.

λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίζος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, raucus, &c.

Comparantur etiam
- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτός, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ανω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέραν ultrà, περαίτερος, περαίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος. / Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρόσθε, πρῶτος.
- Participium: { Ἐρρωμμένος robustus, ἐρρωμμένστερος, ἐρρωμμένστατος.

Pronomina.

Pronomina Primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ, Ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Apharesin μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νώ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plur. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ sui.

Sing. Nom. caret, Gen. ἕ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωέ, σφέ, σφωΐν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera more Adjectivorum, & ut nomina ſecundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεὸν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα σφωΐτερον.	σαυτοῦ, σαυτῆς, σαυτοῦ.
ἑὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου; Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. & Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina Compoſita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σαυτοῦ, σαυτῆς, σαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen Indefinitum τὶς τὶ.

Ὁ τὶς vel τὶς, τοῦ τινος & τέου, τῷ τινι & τέῳ, τὸν τινα & τέα, ὦ τὶ.

Ἡ τὶς, τῆς τινος, τῇ τινι, τὴν τινα.

Τὸ τὶ, τοῦ τινος, τῷ τινι, τὸ τὶ.

Verbum

Verbum.

Conjugationes, συζυγίαι, sunt tredecim: sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed subintelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ vel indices appellantur.

Litera Characteristica est quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	πέρψω	πέπερφα		Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Pr.	λέλειφα		Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα		Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα		Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα		Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω, Præt.	λέλεχα		Dico.
	χ βρέχω, ξω	βρέξω κα	βέβρεχα		Curro
	κτ τίκτω	τέξω	τέτοκα		Pario
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præt.	ἤνυκα		Perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα		Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπλησμαι		Impleo
Quartæ	ω πλάττω Fu.	πλάσω Præ	πέπλασμαι		Fingo
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὄρυχα		Fodio
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα		Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα		Psallo. (o.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα		Distribu-
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασκα		Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα		Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετμηκα		Scindo.

Sextæ ω purum, πίω, Fut. πίομαι, Præt. πέπωκα, honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in αω habent σω & ξω.

In

In voce Activa & Media octo sunt tempora, Præsens χρόνος ἐνεστὼς· Præterit. Imperf. Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Pluſq. perf. Ὑπερσυνελικός. Aor. primus & ſecundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & ſecundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Paſſiva additur Paulò poſt Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις,

Quinque ut apud Latinos; Indicativus, Ὁριστική· Imperativus, Προστακτική. Optativus, Εὐκτική. Subjunctivus, Ὑποτακτική. Infinitivus, Ἀπαρέμφατος.

Regulæ.

Cum prima Perſona pluralis exit in μεν, prima dualis deeſt. Cum tertia pluralis exit in σι vel ν, tertia dualis eadem eſt cum ſecunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον,	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoriſtus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφαμεν, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτον.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. ἐτύπομεν, ἐτύπετον.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτόντων.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάντων.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπόντων.

Perfectum & Pluſquam Perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφόντων.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἴην

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι Utin. *Verberem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι *Verberarem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S. τύψειαν, τύψειας, τύψειε *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύπoιμι, τύπoις, τύπoι *Verberaverim.*
D. τύπoιτον, τυπoίτην
P. τύπoιμεν, τύπoιτε, τύπoιεν.

Futurum secundum.

S. τυπoῖμι, τυπoῖς, τυπoῖ *Verberavero.*
D. τυπoῖτον, τυπoίτην
P. τυπoῖμεν, τυπoῖτε, τυπoῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ *Si verberem vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut τύπτησι pro τύπτῃ.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Pluſquam Perfectum, ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfectum & Pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & Pluſquam Perfectum.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. Qui verberavit.
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. Qui verberavit.
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος. Verberaturus.
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in Voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Sub.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τύπειν	τυπὼν
Fut. β.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Part.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέξειν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεξεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικώς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. a.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. a.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθεῖν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φείδομαι	φείδου	φειδοίμην	φείδωμαι	φείδεσθαι	φειδόμενος
Imperf.	ἐφειδόμην					
Perf.	πέφεισμαι	πέφεισο	πεφεισμένος εἴην	πεφεισμένος ὦ	πεφεῖσθαι	πεφεισμένος
Pluſq.	ἐπεφείσμην					
Fut. a.	φείσομαι		φεισοίμην		φείσεσθαι	φεισόμενος
Aor. a.	ἐφεισάμην	φείσαι	φείσαιμι	φείσωμαι	φείσασθαι	φείσας
Aor. β.	ἐφειδόμην	φείδου	φειδοίμην	φείδωμαι	φείδεσθαι	φειδόμενος
Fut. β.	φείσομαι	φείδεσο	φειδοῖμην	φείδωμαι	φείδεσθαι	φειδόμενος

Indicat.

FILE. B. 1933

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α.	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπάρειν	σπαρὼν
Fut. β.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀγνύω	ἄγνυε	ἀγνύοιμι	ἀγνύω	ἀγνύειν	ἀγνύων
Imperf.	ἄγνυον					
Perf.	ἔαγα	ἔαγε	ἐάγοιμι	ἐάγω	ἐαγέναι	ἐαγὼς
Pluſq.	ἐάγειν					
Fut. α.	ἀξω		ἀξοιμι		ἀξειν	ἀξων
Aor. α.	ἔαξα	ἄξον	ἄξαιμι	ἄξω	ἄξαι	ἄξας
Aor. β.	ἔαγον	ἄγε	ἀγοίμι	ἀγω	ἀγεῖν	ἀγὼν
Fut. β.	ἀγῶ		ἀγοῖμι		ἀγεῖν	ἀγῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex: Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo Modi Indicativi, sed non in reliquis Modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἐῤῥίπτον.

Temporale Augmentum.

Temporale Augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in φ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Im-

Immutabiles { Vocales { η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam. ι, ἰξάω, ἴξαον, viſco aves capio. υ, ὑβείζω, ὕβειζον, injuriâ afficio. ω, ὤθω, ὤθων, impello. } Diphthongi { ει, εἰκάζω, ἔικαζον, aſſimilo. ευ, εὐθύνω, ἤθυνον, dirigo. υ, ὑτάζω, ὕταζον, vulnero. }

Attice tamen εὐ *mutatur in* ηυ, *ut* δ' ἤχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam: &* εἴδω, *ſcio, pluſquam perfectum* εἰδήκειν, *per Syncop.* εἴδειν, *& Att.* ᾔδειν *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt, ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηδέω, ἀήδεον, infuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ſed ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἑρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἐάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefacio, præteritum medium εἴωθα, interpolito ω.

E *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur, ut* ἑορτάζω, ἐώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia, nullum habent augmentum: ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito; & quædam alia.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκαθεύδον, dormio: vel si simplicia nullo sint in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἀντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμῦ, & α privativa particula: ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, ut δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti quam in præterito, ut περακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· περὶ autem sæpe contrahitur, ut περιέχω, πρόχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κατὰ & ἅπτομαι. *Regula.*

Regula.

Ioues ex omnibus Imperfectis abjiciunt augmentum, ut τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum.

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione

Prima	in	ψω.
Secunda		ξω.
Tertia		σω.
Quarta		αινω, cũ duplici αν, & πω cum duplici π in ξω, sed ζω in σω.
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futuram in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, ligas.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt ζ & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω & ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω, & κλείω, claudo, κλείσω, κλειξῶ & κλεισῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ῶ per σω, ut ὄρω, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut εὕρω, inveniam, pro εὕρσω, à εὑρέω· κλείω claudam, pro κλείσω· & κέω, seu μείω cubabo, pro κέσω à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulo ante, an multo ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano; ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχδσα, ἔχδα, ἔχεα, *à* χέω, *fundo:* ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω, *uro:* ἔσδσα, ἔσδα, *à* σδέω, *moveo:* ἤλδα, *ab* ἀλδέω, *vito:* & ἤκεια, *ab* ἀκέω, *sano.*

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύψω, τέτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantùm, ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, admittit suã tenuem

tenuem, ut θύω, ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantum præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium Præteriti & Imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκλακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφασκα; μολύνω, contamino, μεμόλυσκα. Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκταγα occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἔρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει Præterito, ut λαμβάω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε pœnultimam præſentis in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam Perfectum

Formatur à Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aori-

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicum præsentis, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω, laboro ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β, ita mutantur.

ε mutatur in α, ut δέρω, ἔδαρον, excorio. λείπω, ἔλιπον, excipiuntur.
η mutatur in α, ut λήβω, ἔλαβον, accipio. ἔβλεπον, excipiuntur.
ω mutatur in α, ut ζώγω, ἔζαγον, comedo. ἔφλεγον, excipiuntur.
αι mutatur in α, ut καίω, ἔκαον, uro.
αυ mutatur in α, ut παύω, ἔπαον, sedo.
ᾰ in υ, ut φᾰ́γω, fugio, ἔφυγον.
ᾰ in ο, ut ἀκᾰ́ω, audio, ἤκοον.
ει in ε, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον. Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, traho, εἶλκον· & pauca trissyllaba, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον. φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.
βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione usi solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

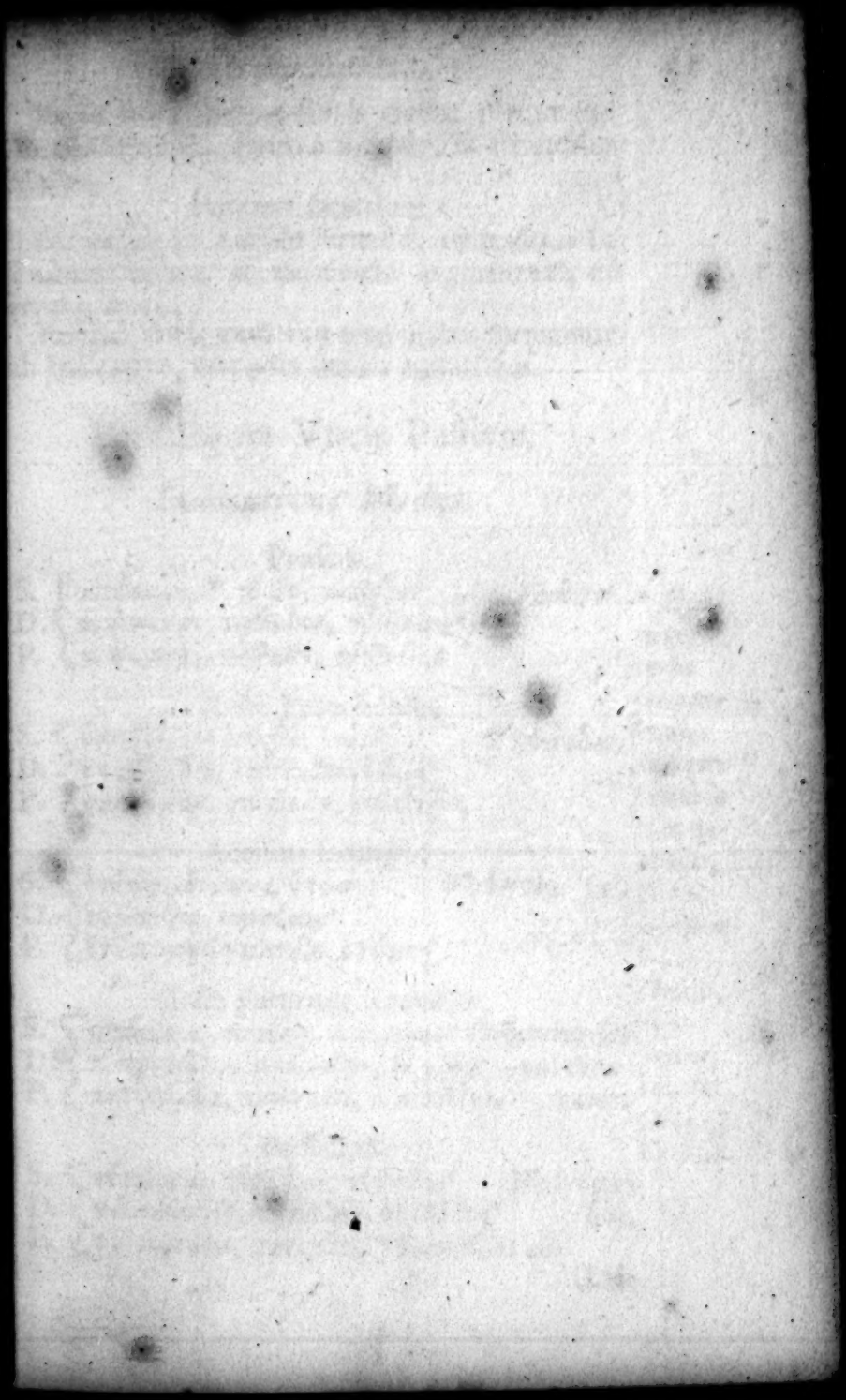

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, Futuro ſecundo, & Præterito Medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S.	τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται·	*Verberor.*
D.	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·	
P.	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο·	*Verberabar.*
D.	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτύπτεσθην·	
P.	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη·	*Verberatus fui.*
D.	ἐτύπημεν, ἐτύπητον·	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde Futurum ſecundum.

S.	τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται·	*Verberatus fui*
D.	τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον·	*vel verberabor.*
P.	τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfectum.

S.	τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται·	*Verberatus*
D.	τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·	*ſum.*
P.	τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.	

Unde

* Quatuor verba formant ſecundam perſonam in ει, ut βάλλομαι, βάλλει· ὄλλυμαι ὄλλυ· οἴομαι, οἴει· χέομαι, χέει, & factâ Craſi, εῖ.

Unde Plusquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. *eram.*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦμεν.

Unde paulo post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox verberabor*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *vel jam ve-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus sum.*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *ero vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum, εἰδε

S. τυπτοίμιλιν, τύπτοιο, τύπτοιτο. Utin. *Verbe-*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοίσθων *rarer.*
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & Pluſquam Perfectum.

S. τετυμμένος εἴλω, εἴης, εἴη *Verberatus*
D. τετυμμένω εἶτον, εἴητον *eſſem.*
P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶτε, εἶεν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείλω, τυφθείης, τυφθείη *Verberatus*
D. τυφθείτον, τυφθείητον *ſim vel fuerim.*
P. τυφθείμεν, τυφθείτε, τυφθείεν.

Aoriſtus β.

S. τυπείλω, τυπείης, τυπείη *Verberatus*
D. τυπείτον, τυπείητον *ſim vel fuerim.*
P. τυπείμεν, τυπείτε, τυπείεν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιλιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο *Verbe-*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθων *rer.*
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμιλιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθων.
P. τυπησοίμεθα, τεπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulo poſt Futurum.

S. τετυφοίμιλιν, τετύφοιο, τετύφοιτο *Mox ver-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, φοίσθων *berabor.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. Si verberer,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. vel verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & Pluſquam Perfectum, ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. Si verberatus ſim,
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. vel eſſem.
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus primus, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ. Si verberatus ſim,
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. vel fuerim, vel fuero.
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. Si verberatus fuero.
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.
Perf. & pluſq. perf. τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι.
Futurum ſecundum, τυπήσεσθαι.
Paulo poſt Fut. τετύψεσθαι.

PAR-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Plusquam Perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus primus.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Cognata tempora in Voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐπάτην	πάτηθι	πατείην	πατῶ	πατῆναι	πατείς
Fut. 2.	πατήσομαι		πατησοίμην		πατήσεσθαι	πατησόμενος
Perf.	πέπυσμαι	πέπυσο	πεπυσμένος εἴην	πεπυσμένος ὦ	πεπύσθαι	πεπυσμένος
Pluſq.	ἐπεπύσμην					
Paul. p.	πεπύσομαι		πεπυσοίμην		πεπυσέσθαι	πεπυσόμενος
Aor. 1.	ἐπύσθην	πύσθητι	πυσθείην	πυσθῶ	πυσθῆναι	πυσθείς
Fut. 1.	πυσθήσομαι		πυσθησοίμην		πυσθήσεσθαι	πυσθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

Fut. a. Λελύσομαι Λελύσομαι

eat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθοίμην	πιθῶ	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul.p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύγομαι	φεῦγε	φευγοίμην	φεύγωμαι	φεύγεσθαι	φευγόμενος
Imperf.	ἐφευγόμην					
Aor. β.	ἐφυγόμην	φύγεσθε	φυγοίμην	φυγῶ	φυγεῖν	φυγεῖς
Fut. β.	φευξόμεθα		φευξοίμην		φεύξεσθαι	φευξόμενος
Perf.	πέφευγμαι	πέφευγε	πεφευγμένος εἴην	πεφευγμένος ὦ	πεφεύχθαι	πεφευγμένος
Pluſq.	ἐπεφεύγμην					
Paul.p.	πεφεύξομαι		πεφευξοίμην		πεφεύξεσθαι	πεφευξόμενος
Aor. α.	ἐφεύχθην	φεύχθητι	φευχθείην	φευχθῶ	φευχθῆναι	φευχθείς
Fut. α.	φευχθήσομαι		φευχθησοίμην		φευχθήσεσθαι	φευχθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Fur. a. 1826 Nov. 1st

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa, { Præsens, Præteritum, Aoristus secundus

Præsens.

Præsens formatur à præsenti activo, mutando φ in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi secundi, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφευγα, πέφευγμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔσταλκα, ἔσταλμαι sed πέφασκα, φημαι.
- Sexta κα in σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cùm penultima præteriti activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι, à κρούω, pulſo: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognoſco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. paſſ. per σμαι, ut μιαίνω, *inquino*, μεμίασμαι· φαίνω, *appareo*, πέφασμαι.

Quæ habent ρ implicitum cum conſonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto; excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Pluſquam Perfectum.

Pluſquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μην, & præfigendo ε, ſi præteritum incipiat à ſimplici conſonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectũ & pluſquã perfectum in ſecũda & tertia perſona duali interſerunt σ, cum tertia ſingularis deſinit in ται vel το puro: cùm verò deſinit in ται vel το impuro, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Ionες formant tertiam pluralem à tertia ſingulari in perf. & pluſq. perf. interſerendo α *ante* ται *vel* το, *ut* ἔψαλται, ἐψάλαται. *Verùm ſi tenuis præcedat, vertitur in ſuam aſpiratam, &* σ *in* θ, *aliquando in* δ, *ut* τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσπέασται, ἐσπάδαται. *Si vocalis longa vel diphthongus ſequitur, plerumq; corripitur, ut* τέθειται, τεθέαται.

Aoriſtus primus.

Aoriſtus primus formatur à tertia perſona ſingulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aſpiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην. Exceptio.

Excipiuntur { ἐμνήσθην à μέμνησται, recordatus ſũ, ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui. } quæ aſſumũt σ.
{ ἐσώσθην à σέσωσται, ſervatus ſum, quod abjicit σ.
{ ἁρέσθην ab ἄρηται, inventus ſum, ἠρέσθην ab ἤρεται, ſublatus ſum, ἐτέθην à τέθειται, poſitus ſum, } quæ cum paucis aliis mutãt ν in ε.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔτραυμαι, ἐτρέφθην & quæ abjecerant ρ, Poëticè, hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulo post Futurum.

Paulo post Futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto & pluſq. perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis activè vel passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτυκα à τύκω, contabui: ἔτυπον à τύπτω, computrui: μέμηνα à μαίνω insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in Voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf	ἐτυπτόμην					
Aor. β	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετύποιμην	τετύπωμαι	τετυπῆναι	τετυπωμένος
Pluſq.	ἐτετύπτην					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελέγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελύγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

58	Aor. a.	ἐπεσκεύασα	Perf.	ἐπεσκεύακα	Plusq. ἐπεσκευάκειν

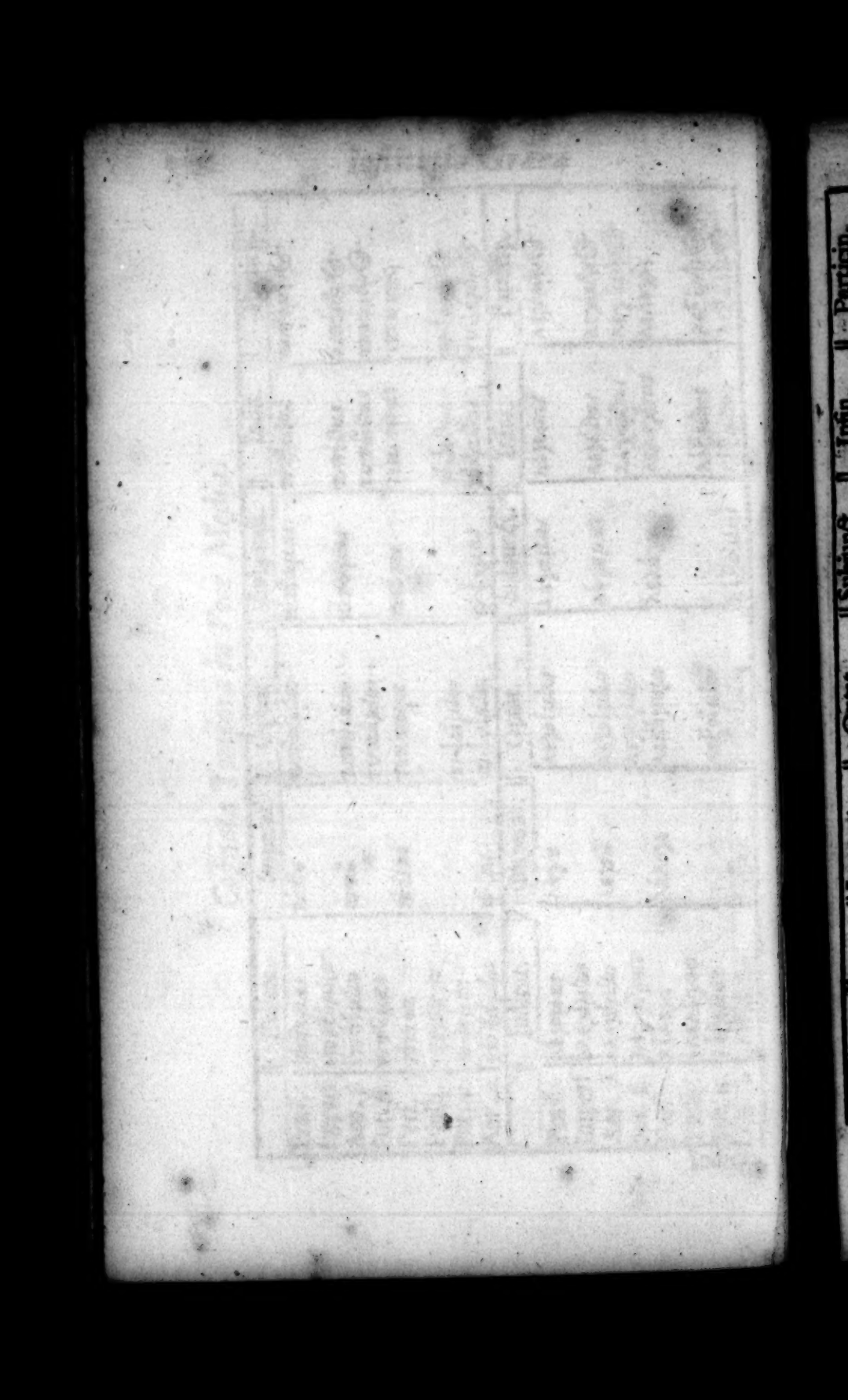

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην	πιθοῦμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πεῖσαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύγομαι	φεύγε	φευγοίμην	φεύγωμαι	φεύγεσθαι	φευγόμενος
Imperf.	ἐφευγόμην					
Aor. 2.	ἐφυγόμην	φυγοῦ	φυγοίμην	φύγωμαι	φυγέσθαι	φυγόμενος
Fut. 2.	φυγοῦμαι		φυγοίμην		φυγεῖσθαι	φυγούμενος
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. 1.	φεύσομαι		φευσοίμην		φεύσεσθαι	φευσόμενος
Aor. 1.	ἐφευσάμην	φεῦσαι	φευσαίμην	φεύσωμαι	φεῦσαι	φευσάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀπείρομαι	ἄπειρο	ἀπειροίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρεσθαι	ἀπειρόμενος
Imperf.	ἠπειρόμην					
Aor. β.	ἠπάρην	ἄπαρον	ἀπαρείην	ἀπάρωμαι	ἀπαρέσθαι	ἀπαρόμενος
Fut. β.	ἀπαρήσομαι		ἀπαρείμην		ἀπαρεῖσθαι	ἀπαρούμενος
Perf.	ἔπορα	ἔπορε	ἐπόροιμι	ἐπόρω	ἐπορέναι	ἐπορώς
Pluſq.	ἐπόρειν					
Fut. α.	ἀπαρήσομαι		ἀπαρείμην		ἀπαρεῖσθαι	ἀπαρούμενος
Aor. α.	ἠπειρησάμην	ἀπείρησαι	ἀπειρησαίμην	ἀπείρωμαι	ἀπείρασθαι	ἀπειρησάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀχνέομαι	ἀχνέο	ἀχνοίμην	ἀχνέωμαι	ἀχνέεσθαι	ἀχνεόμενος
Imperf	ἠχνεόμην					
Aor. β	ἠχόμην	ἀχοῦ	ἀχοοίμην	ἀχόωμαι	ἀχόεσθαι	ἀχοόμενος
Fut. β.	ἀχοῦμαι		ἀχοοίμην		ἀχοεῖσθαι	ἀχούμενος
Perf.	ἔχνυα	ἔχνυε	ἐχνοίμι	ἐχνέω	ἐχνυέναι	ἐχνυώς
Pluſq.	ἐχνυέειν					
Fut. α.	ἀχνήσομαι		ἀχνησοίμην		ἀχνήσεσθαι	ἀχνησόμενος
Aor. α.	ἠχνησάμην	ἄχνησαι	ἀχνησαίμην	ἀχνήσωμαι	ἀχνήσασθαι	ἀχνησάμενος

Formatio

Aor. 2. ἠγαγόμην	ἀγαγοῦ	ἀγαγέσθαι	ἀγαγόμενος				

Formatio Temporum in Voce Media.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſivo.

Aoriſtus ſecundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoriſtus primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο· Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην· Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à Futuro primo Activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum ſecundum

Formatur à Futuro ſecundo Activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι· τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖ· Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπείσθον· Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγομαι, φάγῃ· & *Poëtica illa*, βέομαι, *ibo*, νέομαι, *per Craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito activo, aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi pro ſua, ut τέτυφα, τέτυμμαι.

In ſexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυμαι, à λύω.

Iones item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *naſcor*, γήσω, γέγαα, *pro* γέγονα· μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα, *pro* μέμονα; *unde participia* γεγαὼς & γεγώς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aoriſt. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω· Dual. τύψασθον, τυψάσθων· Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο, Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην, Plur. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regula.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque:

Sed in penultima præsentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cùm χ vel φ sit Characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτράφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τραφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραπεῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Perf. & plu.	τέτροφε	τέτραφθι	τέτροφε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τραφε	τραπηθι	τραπῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Perf. & plu.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετροποίμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τραποίμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποί-μην
Paulò post.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Pefr. & plu.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετροπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τραπω	τραπῶ	τραπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & plu.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετραπέναι
Aorist. α.	τρέψαι	τραφῆναι	τρέψασθαι
Aorist. β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post.		τετράψεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluſ.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετραπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος
Paulò poſt		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes.

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ήκα & έκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in δ'σω, ſcilicet χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur Νέω, Νήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπιάω laboro: Item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άσω, modò immediatè præcedat vocalis, non conſona: ut περάω tranſeo, γελάω rideo: & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum

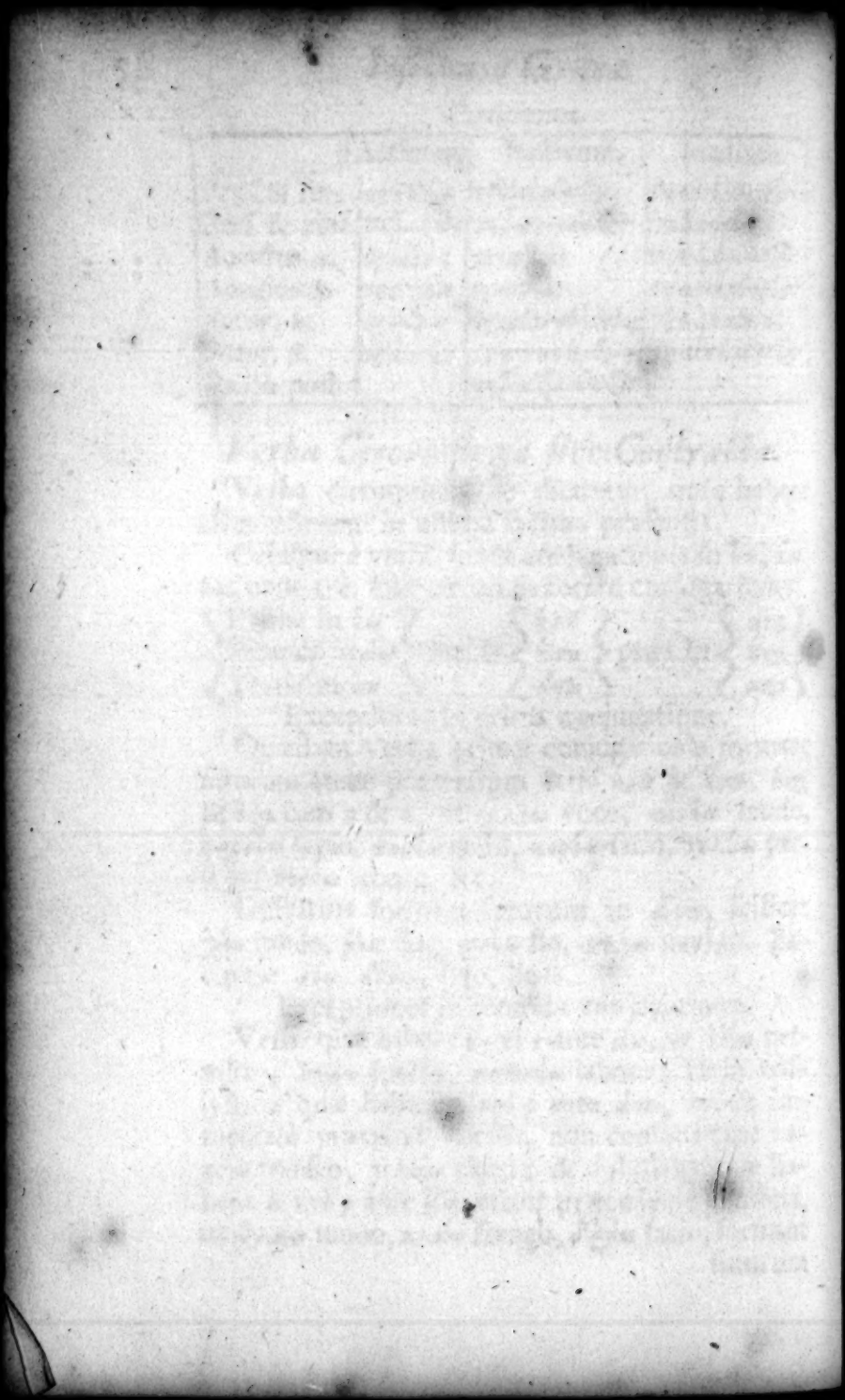

futurum in σω, & præteritum in ξα. Hæc tamen καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in ύω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ύσω, præteritum in ωκα per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impuro poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δύω, δύσω, ἔδυσον, δέδυκα, *ſono.*

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis, non contrahuntur, ut πλέω, πλέομαι, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμαι, πλοῦσι, uti nec Optativis nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο } contrahitur in { ει, ευ }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω vel οι vel υ ſequitur α fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾶ, & άειν *in* ᾶν, *ut* ὁράεις, ὁρᾶς· ὁράει, ὁρᾶ· ὁράειν, ὁρᾶν. *& Attici in his quatuor,* ζάω, ζᾷς, ζᾷ, *vivo:* πεινάω, νῆς, νῆ, *eſurio:* δινάω, ᾖς, ᾖ, *ſitio:* κεάομαι, κεᾶ, κεᾶται, κεῶμαι, κεᾷ, κεᾶται, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* αῖς, *ut* γελαῖς *pro* γελᾶν.

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κερκομῶντες, κερκομόωντες, à κερκομάω, caput cómatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πμάαωζ pro πμᾶωζ.

In tertia Conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ι vel ο sequitur ο, fit contractio in ου.

Si diphthongus vel quævis alia vocalis sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χευσόειν, χευσοῦν.

Paradigma Verborum Circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ		έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έυ, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ		άε, ᾶ, τον,	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άυ, ῶ, σι
3	χευσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ		όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όυ, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει		ές, εῖ		έο, οῦ	ές, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α		άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχεύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου		όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν.

Imperf.

| | | |

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εἔ, εἰ	ἐὲ, ἒϊ	εἐ, εἰ	ἐὲ, ἒϊ	εἐ, εἰ
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άὲ, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άὲ, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσ.
3	χεύσοε, υ	οέ, ύ	όὲ, ῦ	οέ, ύ	όὲ, οῦ	οέ, ού

Optativus

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	ἑοις, οῖς	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ	ἑοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν	
3	χευσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	

Subjunctivus, ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἑῃς, ῇς	ἑῃ, ῇ	ἑῃ, ῇ	ἑῶ, ῶ	ἑῃ, ῇ	ἑω, ῶ	
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾶ, τον	άω, ῶ, μεν	άῃ, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.	
3	χευσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ	όω, ῶ	όῃ, ῶ.	όω, ῶ	

Infinitivum.

Præsens primæ conjugationis, ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χευσόειν, χευσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχευσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χευσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χευσώσειν.

Grammatica. 61

Partic.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	ἐων ⟨ ⟩, ὖν ⟨ ⟩	ποιέουσα, ὖσα	ἐουσης, ὑσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	ἀων ⟨ ⟩, ῶν ⟨ ⟩	βοάουσα, ῶσα	ἀουσης, ὡσης	ϛοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όων ⟨ ⟩, ὖν ⟨ ⟩	χρυσόουσα, ὖσα	οὐσης, ὑσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	εό, ὑμῖδον	έε, εῖ	εό, ὑ	έε, εῖ	έον, ὖν	
2	βοάο, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	ᾰό, ὡμῖδον	άε, ᾶ, δον	άο, ὡμῖδα	άε, ᾶ δε	άον, ῶν, ται	
3	χρυσόο, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	οῦ, ὑμῖδον	όε, ῦ	οὐ, ὑ	όε, ῦ	όον, ῦν	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέο, ὑ	έε, ῦ	έε, εῖ	έυ, ὖ	έε, εῖ		έε, εῖ	έον, ὖν	
2	ἐϛοάο, ώ, μὶν	άε, ῶ,	άε, ᾶ το	άό, ώ, με.δον	άε, ᾶ, δον	δὶν	άο, ώ, μῖδα	άε, ᾶ, δε	άον, ῶν, το
3	ἐχρυσόο, ὑ	όε, ῦ	όε, ῦ	οῦ, ὑ	όε, ῦ		οὐ, ὑ	όε, ῦ	όον, σιῦν

Perfect.

| | | |

Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò post Fut.	
1 πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1 ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι	*Omnia ut in Barytonis.*
2 βεβόημαι	2 ἐβοήθην	2 βοηθήσομαι	2 βεβοήσομαι	
3 κεχεύσωμαι	3 ἐχυσώθην	3 χυσωθήσομαι	3 κεχυσώσομαι	

Imperativi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	έε, εί	ἔε, εῖ	έε, εί	ἔε, εῖ	έε, εί
2	βοάω, ῶ	άε, ά, Δου	άε, ᾶ Δου	αὲ, ά Δου	άε, ᾶΔε	αέ, ά, Δουσαν.
3	χυσόω, οῦ	όε, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativi Præsens.

	Sing			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οἱ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	οίμεθον	έοι, οῖ	οί	έοί, οί	έοι, οῖ	έοιν, οῖν
2	βοαοί, ῴ, μεν	άοι, ῷ, ο	άοι, ῷ, το	ώμεθον	άοι, ῷ, Δον	ῴ, Δεν	αοί, ῴ, μεθα	άοι, ῷ, Δε	άοιν, ῶν, το.
3	χυσοοί, οἱ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οίμεθον	όοι, οῖ	οί	οοί οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

Grammaticen

63

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποῖο	οἶτο	οἰήμεθον	οἶσθον,	οἰόσθην	οἰήμεθα	οἶσθε	ἶεν
2	βεβοήμην	βεβοῖο	οἶτο	οἰήμεθον	οἶσθον	οἰόσθην	οἰήμεθα	οἶσθε	ἶεν, το.
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ᾠήμεθον	ᾶσθον	ᾰσθην	ᾠήμεθα	ᾶσθε	ᾶεν

Subjunctivi Præſens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῃ,	ῇ	ώμεθον	ῆ	ᾰ	ώ, μεθα	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, ᾶσθον, ᾶσθον	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	ῶν ται
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποίηται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Participium.

Infinitivus.

Præſ. 1 ποιέειν, εῖν 2 βοάειν, ᾶν 3 χρυσόειν, ᾶν

Perfect. 1 πεποιῆσθαι 2 βεβοῆσθαι 3 κεχρυσῶσθαι

Perfect. ς 1 ς πτοῶσις ς 2 βεβοῶσις ς 3. κεκραγώς

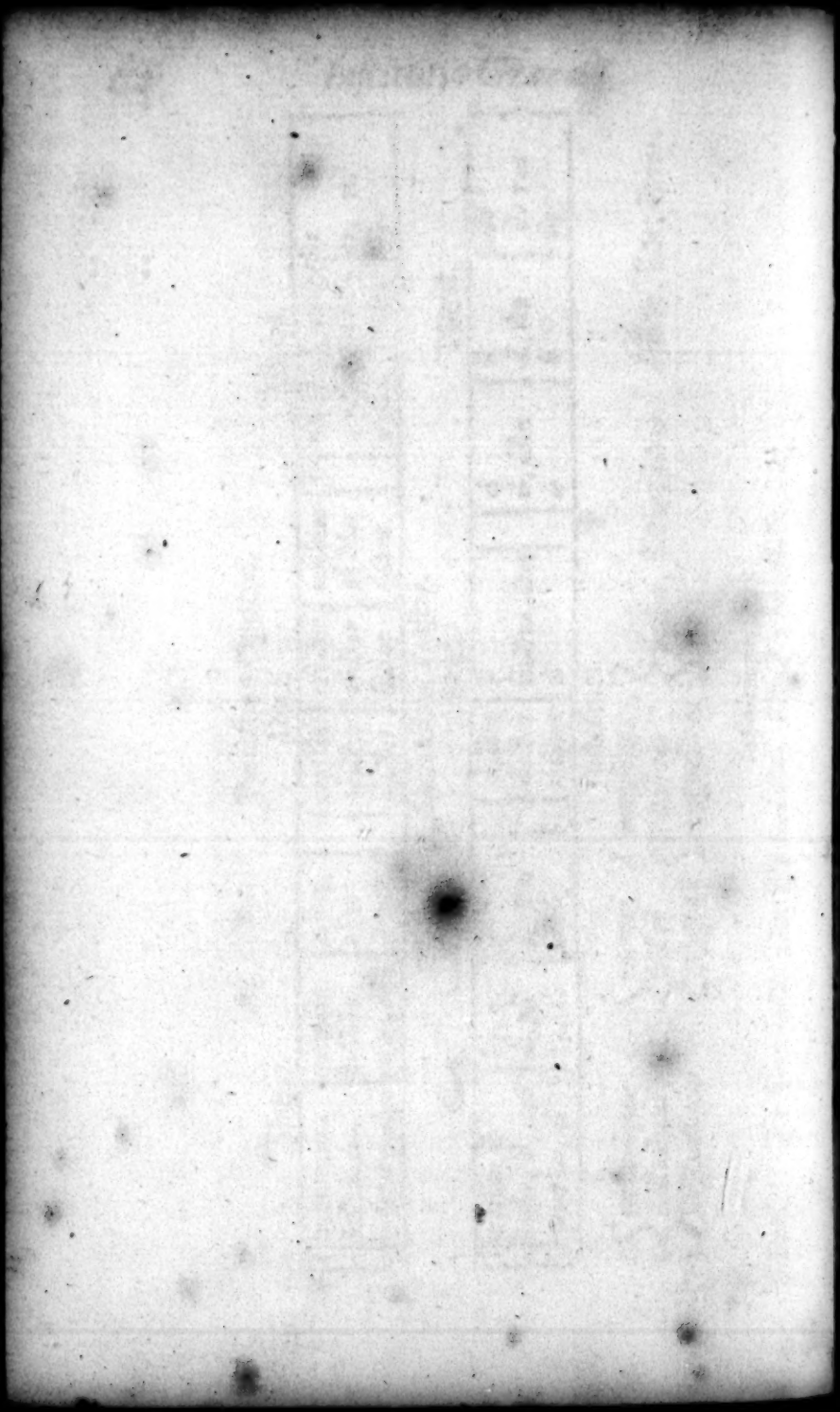

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος, ὁμένη	μένη, μενον.	
	2 βοαόμενος, ὡμένη		
	3 χρυσοόμενος, ὁμένη		

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- δέω, τίθημι, pono.
- στάω, ἵστημι, ſtatuo.
- δόω, δίδωμι, do.
- ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimam in ſuam longã, ſi ſit mutabilis, ut δέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι, ΝΔωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε *geminato* μ, *ut* τίθεμμι *pro* τίθημι: *Bœoti mutant* η *in* ει, *facta reduplicatione per* ε, *ut* πφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, ζῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	τίθημι	ης	ησι	εμεν	τον	μεν	τε	ασι
2	ζεῦγνυμι	ης	ησθα	ετον				
3	ΝΔωμι	ως	ωσι	ετον				
4	ζαλσπυμι	υς	υσι	υτον				

Imper-

Imperfectum.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	ἐτίθην	ης η		
2	ἵστην	ης η	των, τὴν	μὲν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω		
4	ἐζἐύγνυν	υς υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam τῦ ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵστημι.

3 δέδωκα.

Pluſquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα, 2. ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus ϐ.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	στον	στην	εμὲν	στε	σταν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημὲν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομὲν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimili eſt imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam, præter ἔδω, ἔδων & δῶ, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1 τίθητι	ἐ			
2 ἵστα θι	ά	τω	του, των	τε, τωσ̄.
3 δίδο θι	ό			
4 ζεύγνυ θι	ύ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θὲς, θέτω. 2. στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πθείλω			εῖ
2 ἱςᾶίλω, ης, η	ητον, ήτλω	ημὲν, ητε, ησᾶν, δε	αῖ, εν.
3 διδόιλω			οῖ

Aoristus β.

1 θείλω. 2 ςαίλω. 3 δόιλω.

Subjunctivus. Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθῶ, ῆς, ῆ		ῶμὲν ᾶτε, ῶσι.
2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον,	
3 διδῶ, ῷς, ῷ		δῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 πθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι. 4 ζδγνυῶαι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δυῶαι.

Participia.

	Præs.		Aor. 6.
1 πθείς	εῖσα ἐν		1 θεὶς, θεῖσα, θὲν.
2 ἱςὰς	ᾶσα ὰν		2 ςὰς, ςᾶσα, ςὰν.
3 διδὺς	ῦσα ὸν		3 δὺς, δῦσα, δὸν.
4 ζδγνὺς	ῦσα	ῶν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεμαι		
2 ἵςαμαι	σαι, ται,	μὲθον, δον, δον, μὲθα, δε, νθ.
3 δίδομαι		
4 ζδίςνμαι		

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
1 ἐπιθέμην	σο, το, μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
2 ἱστάμην		
3 ἐδιδόμην		
4 ἐζεύγνυμην		

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusq. Perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò post futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεσο	σθω, σθον, σθων	σθε, σθωσ.
2 ἵστασο		
3 δίδοσο		
4 ζεύγνυσο		

Perf. & Plusq. δόσο.

Optativus. Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πιθείμην, εῖ	αῖ, ο, το, μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
2 ἱσταίμην, αῖ, ο, το,		
3 διδοίμην, οῖ		

Præteritum.

Sing.	Dual.	Plur.
1 τεθείμην, εῖ	αῖ, ο, το, μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
2 ἱσταίμην, αῖ, ο, το,		
3 δεδοίμην, οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πεθῶ ῇς, ῇ			
2 ἱςῶ, μαι, ᾷς, ᾷ, ᾖ	ώμεθον, θον, θον	μεθα, θε, νται.	
3 δεδῶ ῷς, ῷ			

Perfectum.

1 τεθῶ ῇς, ῇ		ῆθον	ῆθε
2 ἑςῶ, μαι, ᾷς, ᾷ, ᾖ	ώμεθον, θον, θον	ώμεθα, ᾶθε, ὦσι.	
3 δεδῶ ῷς, ῷ		ῶθον	ῶθε,

Infinitivus. Participium.

Præsens.

1 πιθεῖς	1 πιθέμενος	
2 ἱςάς	2 ἱςάμενος	νη, νον.
3 δεδούς	3 δεδόμενος	
4 ζεύγνυς	4 ζευγύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐςησάμην, 3 ἐδωκάμην.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐςάμην, σο, το	μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 σά, σο, θω.	θον, θην,	θε, θωσ.
3. δό		

In

In Optativo.

Aoriſtus ς.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	θείη	εῖν	‖	‖		
2	ϛαίμι, μιν, αῖς, οις, τω		‖μεῖθον, θον, θην	‖μεῖθα, θε, θεν		
3	θείη	οῖ	‖	‖		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	θῶ, ῆς, ῆ		‖	‖		
2	ϛῶ, μαι, ᾷ, ᾶς, ᾖ		‖ώμεθον, θον, θην	‖ώμεθα, θε, ὦσι(ν)		
3	θῶ, ῇς, ῇ		‖	‖		

In Infinitivo. Participia.

	Aor. ς.		Aor. ς.
1	θεῖ	‖ 1	θεὶς
2	ϛαὶ θαι	‖ 2	ϛὰς μᾶσα, μᾶσι, μᾶσαν.
3	θῆ	‖ 3	θὲς

Formatio temporum Verborum in μι.

De Præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεσαν, ἐτίθεν· ἐτίθεις, ἐτίθεις· ἐδίδοσαν, ἐδίδων. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδου, pro τίθεσι, ἵστασι, δίδοσι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην ſed ἔστην, ἔστην,

ἑστλω, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet, steti, jaçui vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. C. ut σβέννυμι, ἔσβλω, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐσὶ,	ἐσὸν, ἐσὲν,	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἐη, ἔει A. ἐττὶ D.		εἰμὲς, D. ἐτὲ P. ἔασι I.
	ἦμι Æ. ἐασὶ P.		ἐμὲν P. ἔυπ Æ.
			εἰμὲν P. ἐντὶ D.
Imp.	λῦ. ἦς, ἦ, λῦ Att.	ἦτον, ἤτλω.	ἦμὲν, ἦτε, ἦς.
	ἔα I. ἦδα Æ.	ἦσον, ἤσλω,	ἦμες D. ἔς.
	ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.	Syſtol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἐτλω,	ἔασαν
	ἔην P. ἔης P. ἔη P.	Syſt. Syſt.	Poët.
	ἔσχον P. ἔσχες P. ἔσχε P.	ἔσον, ἔσλω.	ἦν Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poët.	ἔσκον
	ἔιν P. ἔις P. ἔη P.		Poët.
	ἤην A. ἔεις I. ἦη P.		
Pluiq.	ἤμὶν, ἤδον, ἦπ.	‖ἤμὶθον, ἤδον, ἤδην.	‖ἤμὶθα, ἤδε, ἤσ/ο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε).	‖ἐσόμὶθον, ἔσεδον, δον	‖όμὶθα, εδε, ον).
	ἔεσομαι P. ἔασῃ P. ἔασε) P.		ἔασον) P.
	ἐσεῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.		
	ἐσιδμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖ) D.		
	ἔσεαι I. ἐασεῖ) P.		
	ἔασαι P.		

Imperativus.

Præs. ἴεδι vel ἔεδι vel ἔσν, ἔσω, ‖ ἔσον, ἔσων, ‖ ἔσε, ἔσωϛ.
ἔεδι P. ἔασν, ἔασω P. ἔσων
εἶ Craſ. Po. ἦτω D. Attice

Optati-

Optativus.

Præſ. εἶλω, ἄιης, εἴη || εἶηλον, εἰήτλω || εἶημλω, εἶηλε, εἶηϛ.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, P. || || εἴημλω, εἴτε, εἶεν, Sync.
Fut. ἐσοίμλω, ἔσοιο, ἔσοιλο, || &c.

Subjunct. Præſ ἐὰν

ῶ, ῇς, ῇ	ἦτον, ἦτον,	ῆμλω, ἦτε, ὦσι.
εἰω P. εἰῃς P. εἰῃ P.	εἴηλον, P. &c.	εἰωμλω P. εἴηλε P. εἰωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I.	ἐήλον, I. &c.	ἐιομλω Syſt. εἰωσι P.
ἦδα Æ. ἦσι I.		ἔωμλω I. ἔηλε I. ἔωσι. I.
ἔησι I.		ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. εἶναι. Comp. Fut. ἔσεσθϛ. Præſ. ὤν, ἔσα, ὄν. F. ἐσόμλνος.
ἔμλω I. ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμλνος P.
ἦμλω & ἦμες D. εἶς Æ. ἔασα D. εἶσα Æ.
ἔωμλναι A. ἒν Æ.
ἐμμλναι Æ.
εἴμλναι P.

ΕΙμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. || ἴτον, ἴτον. || ἴμλω, ἴτε, ἴσι.
εἶδα Æ. ἴμες D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ. || ἴτον, ἴτλω. || ἴμλω, ἴτε, ἰϛ.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. εἰϛ P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. ᾔκειν & ἤκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτλω & ἐεισάτλω, Att. εἶϛ. 3 Plural. inde verò ἦϛ & ἤϊϛ Poët.
Perf. Med. εἶα, εἶας, εἶε. || εἴαλον, εἰάτλον. || εἴαμλω, εἴαλε, εἴασι.
ἦα, ἦας, ἦε, & ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε I.
Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει. || ἤειλον, ἠείτλω, || ἤειμλω, ἤειλε, ἤειϛ.
ἤεα I ἤμλω, ἦτε, ἦϛ. A.
Aor. β. ἶον, ἶες, ἶε. || ἴαλον, ἰάτλω. || ἴαμλω, ἴαλε, ἴον.
ἤιον I.
Fut. α. εἶσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ἴθι vel ἔι ἴτω ‖ ἴτον, ἴτων ‖ ἴτε, ἴτωσ᾽.
Aor. 6. ἰε, & Crasi εἰ solummodo in compositis, ut ἔξει, ἔσ-
ει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt
in usu.

Infinitivus.

Ἰναι vel εἶναι & ἰέναι, in compositis.
Ἰμὴν I. Ἰμὴναι, D. A.
Ἰεμὴν I. Ἰέμὴναι, A. & D.
Ἰημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab
Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in In-
dicativo, ἀπιῶσιν in subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χίων & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ‖ ἵεσον, ἵεσον ‖ ἵεμὴν, ἵεσθε, ἱᾶσι.
ἱέασι I.
ἰᾶσι A.
Imperf. ἵην, ἵης, ἵη ‖ ἵεσον, ἱέτην, ‖ ἵεμὴν, ἵεσθε, ἵεσ᾽.
Ἱεσον, ἵεν, ἵεις. ἵει, contracta. ἵεν B.
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε B. dicitur etiam ἔωκα Att.
Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε, dicitur etiam ἔηκα Att.
Aor. 6. Ἡν, ἧς, ἧ, ‖ ἕτον, ἕτην, ‖ ἕμὴν, ἕτε, ἕσ᾽.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἵεθι, ἱέτω. Aor. 6. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aor. 6. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἱκω, εἱκῃς, εἱκῃ. Aor. 6. ω, ῇς, ῇ.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. &
P. εἷω, εἷῃς, εἷῃ.

Infin.

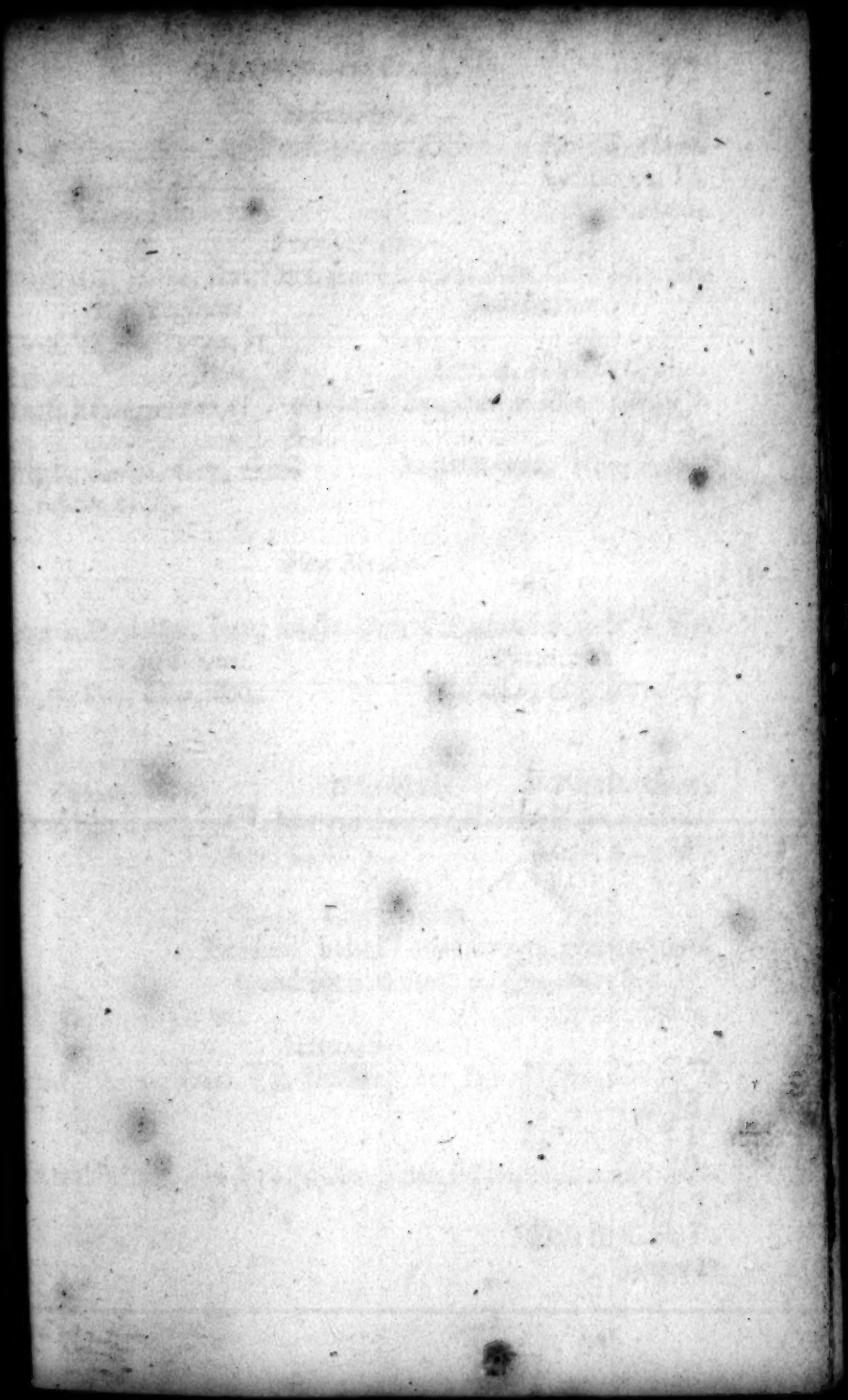

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. 6. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰέμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκώς, υῖα, ός. Aor. 6. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Impert. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. a. ἔθην & εἰθην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἷται. εἵμεθον, εἶσθον, σθον· εἵμεθα, εἶσθε, νται.
ἕαται. A. ἕασι A.
Pluſq. εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* ἶσο, ἔσθω.
Infinit. εἶσθαι.

Vox Media.

Aor. a. Ηκάμην, ἧκα, ἧκατο. Aor. 6. Εμην, ἕσο, ἕο & ἕ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præſ. Εσο, ἕσθω, &c. ἑίμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
ἕ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præſ. Ἐὰν ὧμαι, ᾖ, ᾖται. Aor. a. ἑσθῆναι & εἱσθῆναι P. ‖ A. a. ἑθείς.
Aor. 6. ἕωμαι. Aor. 6. ἑμένη &c.

Ἵημι, Concupiſco,
Eandem habet Inflexionem, præterquam quòd format Aor. a. ἧσα, non ἧκα.

Ἧμαι, Sedeo.

Præſ. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἧμεθον, ἧσθον, σθον. ‖ ἧμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.
ἧαται & εἵαται P.
Imperf. Ἡμην, ἧσο, ἧτο. ‖ ἧμεθον, ἧσθον, ἧσθην. ‖ ἧμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧσο, ἕατο I.
ἧατο & εἵατο P.

Impera-

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, κάθησο I. unde καθῆτο & καθῆσο. κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθευ & κάθεο. Syst. Att. κάθου.

Κεῖμαι jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, νται. κέαται I. κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται. 3 Plur. κέατο I. κείσομαι & κεισεῦμαι D. κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι Scio.

Præt. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. ‖ ἴσατον, ἴστον. ‖ ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασι. ἴσαμαι D. ἴσατε D. ἶσον Sync. ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.

Imper. ἴσθι, ἴστω, ἴστω, ‖ ἴστον, ἰστόων. ‖ ἴσατε, ἴστε, ἴστωσαν. ἴσῃ Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσασι, ἰστάτω. ‖ ἴστον, ἰστάτων. ‖ ἴστε, ἰστάτωσαν. ἴδη, ἴδω, &c. Sync. ἴσων A.

Infinitivus.

Præs. ἰστάναι, ἰστάμεναι & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἴστας, ἴστασα, ἴστας.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἵσαμαι & ἴστάμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίσταμαι, σαι, &c. ὀπίστη A. ὀπίσταται I.

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ἐπιστάμην, ὀπίστασο, ατο. ἠπιστάμην A. ὀπίστατο I. & ὀπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἴσαν, Compositum, ἐπίσαν, ἐπίσαο Ionicè. ἐπίσω, Att.

Infinitivus. *Participium.*

σαδζ. Compositum, ἐπίσασδζ, ἐπισάμενος.

Ἔσμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

erfect. Ἕσμαι, ἕσσαι & ἔασαι, P. ἕσται & ἕσσαται, 3. plur. ἕαται.

Particip. εἵμενος.

luſq. Ἔσμην, ἔσσο & ἔσο, ἔστο & ἕσσο & ἕο, 3 plur. ἔατο.

or. a. act. Ἔσσα, ἔσσας, ἔσσε.

P. ἔασα, ἔασας, ἔασε.

Infinitivus, Ἔσσαι & ἔασαι, quod etiam eſt collocare.

or. a. M. εἰσάμην & ἐασάμην & ἐεισάμην. par. Ἐασάμενος.

Φημὶ Dico. *Indicativus.*

ræſens Φημὶ, φῄς, φησὶ, || φατὸν, φατὸν, || φαμὲν, φατὲ, φασὶ.

Φαμὶ D. φασὶ D. || || φανὶ & φατὶ D.

perf. Ἔφην, ἔφησθα, ἔφη, || ἔφατον, στην, || ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

or. 6. Ἔφην, ἔφησθα, ἔφη, || ἔφηστον, στην, || ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν & φὰν B.

φῆσθα Æ.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & φὴν, ἦς, ἦ, P.

tur. a. Φήσω, φήσεις, φήσει, A. a. ἔφησα, Imperat. Φάθι.

Φάσω, φασεῖς, φασεῖ, D.

Optativus.

ræſens Φαίην. Aor. a. φήσαιμι. Futur. a. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι nam φᾶναι eſt apparuiſſe.

Participium Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

ræſens Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γεγραμμα, litera.
  - μος, ut δεσμος, vinculum.
  - μη, ut γεγαμμη, linea.
  - μων, ut νοημων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποιησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασια, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητης, poëta.
    - της, χαρακτηρ, character.
    - τος, ακυστος, audibilis.
    - τωρ, κοσμητωρ, princeps.
    - κος, κριτικος, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πιστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστυς, ars saltandi.
    - τεις, ὀρχηστεις, saltatrix.
    - τρα, ὀρχηστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτηριον, poculum.
    - τειον, διδασκαλειον, Minervæ.
    - Adverbia positionis in ός, ά, όν, ut γραπτός, γραπτή, γραπτόν.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολη, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ις, τομις, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκός, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

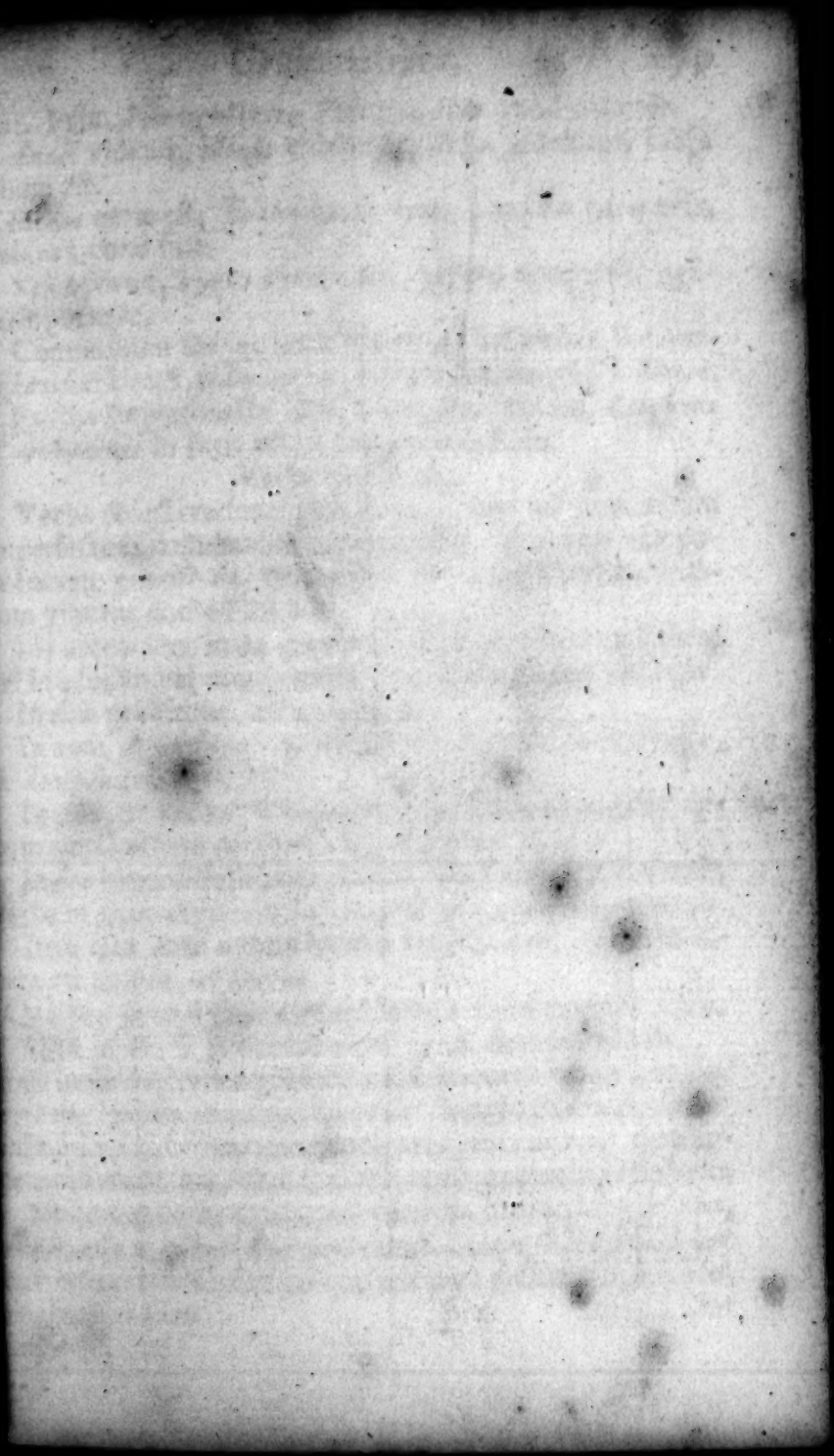

thit. Infin. δεῖν oportere. Particip. δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, μέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἔχρην oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1. ἀπέχρησε suffecit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, συμβέβηκε accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à πεπρωτόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili; ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, ut λαμβάνω.

In σκω, ut γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θανέω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut πιάθω· ἔθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἀχθω.

In άνω hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δέμνω.

Quæ in ω purũ desinunt, præcedente ι diphthongo, ut ἀΐσσω.

Quæ in δω, si præcedat ρ vel λ, ut ἀνέρδω, μέλδω.

Item in σω derivata à præsenti vel futuro, ut à τελέω, τελέσω, τέλεσον· γαμέω, γαμήσω, γάμησον· à βρέχω, βρέξω, βρεξον· θέω, θύσω, θύσον· πολεμέω, πολεμήσω, πολέμησον· quæ appetentiã connotant, edere, cernere cupio, nupturio, belliturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt uncontracta, αὐλέω, αὐλῶ, αὔλει, αὔλεον· ἁλιεύω, ἁλιεῦμαι, ἁλιεύσω· ἑλέω, ἑλῶ, ἕλε· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐλήσω, ἁλιεύσω, ἑλῶ

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut μιμέω, μίμνω, ἐμιμνον· τέκω, πίκτω· ἐνέπω, ἐνίσσω· γίνομαι, γίγνομαι· ἕπω, ἕσπω· ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde: ut σπέπτ pro ἐσπεντε, σπείδς pro ἕσπειδς, σπόμθ pro ἐσπόμθ.

Verba Anomala.

A

Miror Ἀγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. 1. ἠγάσθην, aor. 1. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἤγον, Att. ἠγαγον.

Sicco Ἀζω, aor. 1. ἄσθην & ἀάσθην.

Frango Ἀσσυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἔαγα, inusit. unde ἔασα, Att. & κατέασα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα, ab εἴρω.

Cano Ἀδω, fut. ἄσω, aor. 1. ἧσα. Ἀδω, placeo, præt. ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον, ab ἕλω, inusit.

Eligo Αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ἥρημαι, aor. 1. ἡρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ἤσθημαι, aor. 2. med. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι αἰσθέμαι, inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Follo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω & ἑάλων, Att. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμάρτον, ab ἁμαρτέω inuſitato.
Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.
Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1, ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor 2. ἀνεῴχθην.
Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, νῶ, & ἀνάγνωμι inuſitato.
Odio ſum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἔμαι, inuſitato.
Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.
Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπόλεκα, & Att. ἀπολώλεκα, & præt. med. Att. ἀπόλωλα.
Privo Απαυρόω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.
Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.
Ægrè fero Ἄχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.
Triſtor Ἄχω, præt. ἧκα, ἧχον.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. 2. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβλην, à βῆμι inuſitat.
Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.
Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

(orem.

Γ

Duco uxorem. Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγεννησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην. à γίγνομαι inusit. p. med. γέγονα à γείνω, γενῶ.
Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων à γνόω & γνῶμι. unde & præt. med. γέγνωα, exauditus sum, pro γέγνωα, per Metath. Eustath.
Vigilo Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſq. perf. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαήσω à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἔδαλον.
Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω & δαΐω & δαΐσω, præt. δέδασμαι & δεδαΐημαι, aor. 2. ἐδάλην.
Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον à δήκω.
Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, imperf. ἔδει vel ἐίδει, Infin. δεῖν.
Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.
Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δέομαι, δεῦμαι.
Suscipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à δίδαχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio Διδράσκω & ἀποδιδράσκω, aor. 1. δίδρᾱσα & ἀπέδρᾱσα.
Existimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδοκμαι, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

cio Δεχίω, ῶ, fut. δεξίσω, præt. δέδεχα, aoriſt. 1. ἔδεξα.

ubeo Δωέω & δύω & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν & ἀπέδυν.

oſſum Δυάμαι, δυήσομαι & δυήσ, imperf. ἐδυνάμην, Att. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήσθην ſeu ἠδυνήσθην, à δυνάω.

E

ino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδεαμον à τρέχω, δεδράμημαι, aor. 2. ἔδραμον, à δραμέω.

Edo Ἔδω vel ἐδέω, præt. med. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

olitus ſúm Εἴθω, præt. med. εἴωθα pro ἔοθα per pleonaſm. τὸ ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor 1. ἐνέχεα & ἐνέχευα, Æolicè.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω & εἰδήσω, præt. m. οἶδα, pluſq. p. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον. poët. ἴδον, ſine ε, præt. Infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδυῖαι & εἰδυῖα.

Dixi Εἶπα aor. 1. & εἶπον aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαύνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, Att. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, A. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, partic. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι vel ἐλεύθω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα, aor. 2. ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, perf. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. εἰργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ερω, pr. med. ἔρσα & ἔορσα, pluſq. p. ἐόρσειν.

Facio Ἐρέω, fut. ἐρῶ, vide ῥέξω.

Dico Ἐρέω, abſolutum, fut. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass. εἴρημαι, aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς; imperfectum act. εἶρον.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Εἴμορται, præt. med. à μείρω, μοιρῶ, μέμορται & ἔμμορται.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶμι & εἴω, fut. εἶσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἔολπα ab ἔλπω, præt. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὕρισκω, fut. εὑρήσω, præt. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor 2. ἔσχον, à σχέω, ῶ, Inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, f. ζεύξω, à ζεύγω, p. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, ter. ſing. ζῇς pro ζᾷς.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶμι.

Triſtavit Ἤκαχεν ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω a θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Atticè ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα, à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνηα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεώς, τεθνειώς & τεθνηώς, P. pro τεθνηκώς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ιπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτῆσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι, vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον & ι ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. ind. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω, & κἄμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κερασω, & Sync. κερῶ, perf. κέκερακα, Infin. κεκεράσθαι.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγχα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλαγμαι à κλάγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαίω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imperat. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, p. m. κέκορεμαι.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Atticè ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραμαι.

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω, à κρεμάω, perf. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, particip. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. λαγχήσομαι, à λαχέω ῶ, perf. med. λέλογχα, quasi à λέγχω, præt. act. λέλαγχα, Att. εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι, à λήβω, unde aor. 2 ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι, à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2. ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον, à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω, à μέλει, aor. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, Poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, à μνάω, pluſq. perf. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perf. μεμένηκα, à μενέω inusitato.

Misceo Μίσγω & μίσγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἔμιγην, à μίγω inusitato.

Abstergo Μορσγύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Paſco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.
Laçero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδμα, & Att. ὄδωδα.
Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἶομαι & οἴμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην. Imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro Ομνύω & ὄμνυμι & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὄμωκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abſtergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὤφλον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ονδω, fut. ὀνδσω.
Perdo vel pereo Ὀλλύω ſive ὄλλυμι, perf. med. ὄλωλα, Atticè ὄλωλα, aor. 2. ὄλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὄρωρα, Att. ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πάθω.
Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πήσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερσα. ἔπραθον.
Sum vel fio Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἔπελον & ἔπελε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, imperfect. paſſ. ἐπελόμην, ἐπέλην, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλην & ἔπλεο, Dor. ἔπλω, eras: tertia perſona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto augmento πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεσθαι.
Extendo Πετάννύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπαχα, unde pass. præt. πέπαμαι, à πεπάω, inusit.

Coquo Πέπω, futurum πέψω, à verbo poëtico πέπτω.

Figo Πήσσυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. 2. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, pass. πέπωμαι à πόω, πῶμι, inusitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cùm ad corpus, ἔπλαγον, cùm ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πράσω, præt. πέπρακα; nam πράττω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω & Metathesi ἕρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. pass. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥήσσυμι & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, imper. ἐρρώσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. 1. σβέσω & σβέσσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω, à σπείδω, inusit. aor. 1. ἔσπεισα.
Stillo Στάζω & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.
Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.
Pungo Σπίζω, fut. σίξω.
Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.
Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.
Sterno Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω, aor. 1. ἔσβεσα.
Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.
Seco Τέμνω, fut. τεμῶ & τμήξω, ἀτμήσω, aor. 2. ἔταμον.
Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.
Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.
Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα. à τρόω, ῶ.
Perforo Τιτράω, fut. τρήσω, à τράω.
Tolero Τλάω, fut. τλήσω, ἔτλην, aor. 2. τλῆμι.
Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.
Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα, à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον, ab antiquo δράμω.
Timeo Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo Τρώγω, fut. φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sortior, Nanciscor. Τυγχάνω, ἐπύγχανον, fut. τεύξομαι, à τεύχω, præt. τετύχηκα, à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 2. ὕσεν.
Sustineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὕπεσχον.
Promitto Ὑπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.
Dormito Ὑπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, præt. med. πέφευγα, aor. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, a. 2. ἔφην, Infin. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω, à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην, à φθῆμι, participium φθάς.
Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφρικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aor. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infin. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass. κέχρωσμαι.
Fundo Χυῶ & χύω, fut. χύσω.
Obruo Χώννυω & χώννυμι, fut. χώσω à χόω inusitato.
aggere

Ω

Pello Ὠθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aorist. 1. ἔωσα, præt. p. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aorist. 1. ὦρσα & per Sync. ὦρσα. vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æol.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε, tunc; aut derivativum in σι, ut ἑλληνιστὶ, Græcè, ῥωμαϊστὶ, Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν, caninè; in λω, ut κρυβδηλω, secretò; in ει, ut παντελεῖ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut παρὰ ἀληθῶν. ἀληθῶς, verè; παρὰ ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δι, σε, ζε, adjectiones syllabicæ notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόνδε, ad cœlum; οὐρανόθε, de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πάντῃ, ubique, ubivis; δεῦ, ἐευ, ἀγα, βει, δα, ζα, βι, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus earum adaugent significata; ut δῆλος, manifestus, ἀείδηλος vel ἐείδηλος, valdè manifestus: νη & νε in compositione privant, δ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Ἄλφα in compositis privat, conjungit, & auget: ut χάριεις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ τε & τε, que, ἠδὲ, poëticè atque, τε μέντοι atque, τε μὴν τε quinetiam, καίτοι τε atque adeo, τε δὲ αὖ rursus etiam, ἠμὲν ἠδὲ poeticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum comp. ἐὰν, ἂν, ἢν, κε, si; ὅτε, εἰδὴ, εἰδήποτε, siquidem, ἐπείτε, ἐπειδὴ, ἐπειδήποτε, ἐπειδήν, ἐπειή, si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰδὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰγάρ, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν quidem; δὲ verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοι τε, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέτε, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίτοι, εἰ τε, κἄν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήτε, γεδήτε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἦν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed, quanquam.

Dis-

Disjunctivæ: ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γὰρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim: ὃ γὰρ ἀλλὰ, enimvero: ὅπ, δὴ, δήπ, καδήπ, ἕνεκα, poëticè, quid, quod: ἐπεὶ, postquam: ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἦν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἦκον, τοίνυν, καὶ δὴ, τένεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent; ῥα, θεν, νυ, που, τοι, φι, πω, ἀῤ, κᾆν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ, ex, ante consonantem.
  - ἐκ, ἐξ, ex, ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρὸς, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ὑπὲρ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à* vel *sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominitivi & Verbi.

Verbum coheret cum Nominativo numero & persona: ut Παλλὰς τοι ἐγὼ μετὰ ἀνὴρ καταπαλαιότερον ἔπη, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τὰ ἀμφὶ χρήματα πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.* Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: ut *Aristoph.* ἐκ ἀμφοῖν ἀδίκων, *ex utrisq; falsis.* Soc. δύο πυκνὰ καιρὸς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constituet.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τόδε γένοιτο, pro τόδε, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ἔστι κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμος γυνὴ, *ornata mulier*; Ἱππόται Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia ferè communiter accipiuntur: ut ποινὴ ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna Injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *Impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μάγος τέχνη, *ars magica*: ἡ Ἑλλάδα φωνὴν ἔμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero, & persona: ut, χάριν οἶδα τῆς τιμῆς ἣν με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis*, Halic.

Attice Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Πλάτις ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut, τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam.*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia: ut, ἀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἁλυπόταλα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, genitivum adsciscunt: ut, δύσερως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*: ἀπειρος τῶν πράξεων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent: ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per *quam*, genitivum

vum adſciſcunt: ut, τὸ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κερδαλεώτερον ἄλλο, *nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva Dearum.*

Dativus poſt Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut, φίλος σοί, *amicus tibi*; ἐναντίος τῷ νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut, σύλεκτος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut, πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός. *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατὴρ μοῦ pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur loco adverbiorum; ut ταῦτα τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*: ταύτῃ, *hoc pacto*: ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba Subſtantiva, πυθάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poëtica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *ſum*: item verba vocandi paſſiva & verba geſtûs utring; nominativum expetunt; ut, Κακῶν ὄπιδαλυμμα δοὺν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo πυθάνω eleganter præponitur participium ὤν, cum alio nominativo: Σωκράτης πυθάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens*. Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης πυθάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut Κροῖσός ἐστι τοῦ πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est divus*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur*.

Verba sensûs gaudet genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Attice verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significationem

ficationem habentia: ut Νίκην ἐλπίζειν, καὶ γλῶτταν ὑγιαίνειν, τοῦτο ἐστι, spem habere, & sanam esse idem est.

Hæc variam habent constructionem, ut ἔλλειπει μοι καὶ με τοῦτο, hoc mihi deest: ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, præest civitati: λοιδορῶ σοι καὶ σε, convicior tibi: παρεστηκὼς τῷ Θεῷ καὶ ὁ Θεὸς, adsto Deum, cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ, & πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πιστοῦσθαί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ ἀπιστεῖσθαι τὴν ἀρχήν, quia dicimus, Μωρῷ ἀπιστοῦμεν τὴν ἀρχήν, *Stulto Imperium non committimus*.

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te*: sic τιμῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναστρέφω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor* ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δέονται, προσήκει, *opus est*.
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, συνέχεσθαι, *fieri potest*.
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόεστι, γίνεσθαι, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet*.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo; ut λέγειν δεινὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ θεᾶσθαι, *ad videndum vel visu*, ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum; ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum, ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur in loco nominum: ut, τὸ ξυνετὸν εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcanum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi & desistendi: ut ἀεὶ σαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*, μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poëta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut μῶν ὁ οὐρανὸς, οὐχ ὁ γῆς, *cœlis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus si præponitur Infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*: τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*: ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit Adjectivum, ut τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*: τὸ πλησίον, *vicinus*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum; ut, οἱ περὶ ἱερεῖς, *sacerdotes*: οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*: οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*: οἱ κατ' ἀρετὴν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷστον ἀπέβη αὐτῷ, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*: τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος: τὸ γυνὴ, *hæc dictio* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*: εἴκοσιν ἄλους ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεττανίαν.

Aliquando usurpant adverbia
- in θι & σι pro in loco: ut οὐρανόθι, *in cœlo*: Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χῦ & χῆ, ut πανταχῦ, *ubique*: παντα χῆ, *ubivis*.
- in δε, σε & ζε, pro ad locum; ut, οἰκάδε *domum*; οὐρανόσε, *in cœlum*; Ἀθήναζε, *Athenis*.
- in θεν, pro de loco: ut, οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent, ut μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam.*

Regula.

Duæ Negativæ apud Græcos, plerumque vehementiùs negant.

Οὔτω ante consonantes, & ὅτως & ὅτων ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε & εἰ præponuntur Præter. Imperf. ὄφελον sive ὤφελον, & Aor. 2. ὄφελον sive ὤφελον, sequente Infinitivo, ut Ἤνθες ἐκ πολέμου, εἴ ὄφελες αὐτοῦ ὀλέσθαι, *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo,

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδία, *privatè*, δημοσία, *publicè*; sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio* vel *prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὴν, ἵνα, ὅπως, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*: ὅτως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι, *quod*, gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: ſic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ, *ob quod, propter quod*, Indicativo & Infinit.

Ὡς & ὅπως Subjunctivis & Infinitivis inſerviunt.

Εἰ precipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν poteſt præponi & poſtponi, cùm accipitur. } *Ἀναπαῶς*, omnibus modis inſervit, niſi Imperativo. Indefinitè, Subjunctivo conſtruitur, aliquando Optativo,

Ἄν ſæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt { Sex monoſyllabæ, } quæ ſerviunt Genitivo vel Dativo vel Accuſativo. { Duodecim diſſyllabæ, }

Ἐν ſoli Dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Compoſita *In* ſignificat, ut ἐμβάλλω, *Injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè, *In*, Accuſativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *In aquam ſcribo*.

Compoſita *In* cùm accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

Ἐξ ſequente vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐκ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Compoſita auget, ἐκπίνω, *ebibo*; & idem ſignificat quod ἔξω, *extra*; ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σύν, & ξύν Atticè, ſemper cum Dativo: σὺν θεῷ, *cum Deo*.

Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Fre-

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεοῦ: officium, πρὸς φιλοσόφου, non est philosophi: coram, πρὸς ὀφθαλμῶν; jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαείτων, per gratias.

Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam; & contra, ut πρὸς Ρωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ ante, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à, ut παρὰ κυρίου, à Domino: excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit: contrarium, παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta prope vel juxta, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo motum ad rem, ut παρὰ σε: immorationem in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, in studiis mathematicis: item præter, παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, παράσημος ῥήτωρ, mala moneta, i. e. adulterinus orator. Significat & comparationem παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; παράνομος, iniquus. Et prope, παρακολουθῶ, proximè sequor.

Ἀνὰ per, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed poëticè cum Dativo.

Composita re significat, ut ἀναχωρέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίου, per vitam: cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis: potentiam, ut δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶν, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra: κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: de, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis: per in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: præ, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: supra, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo secundum, ut κατὰ τύπον, ad exemplar: pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus. Com-

Compositæ *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo*.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*: cum dativo poëticè *inter*, μετ' πρώτοισιν, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετ' πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Compositæ *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Compositæ *contrà* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*: *præ*, ut περὶ πάντων, *præ omnibus*.

Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία. *Fortitudo est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ut ὃν περὶ κραδίῃ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Compositum *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περικαλὴς, *admodum venustus*: περίειμι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ut ἐπὶ τῇ βασιλέῃ, *in regis potestate*: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο: *contrà*, ἐπ' ἐμὲ *adversus me*.

Compositæ *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω *inscribo*: item *serò*, ut ἐπιβουλεύομαι, *post factum consulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἄστρων, *de astris*.

Cum Dativo *pro* Poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulysse*.

Cum accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum*.

Compositæ *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo à, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab Initio.

Composita augent, ut ἀποτείνω, extendo. Contrariũ significat, ut ἀπόχομαι, precor, ἀποδόχομαι, Imprecor. Exemplum etiam significat ἀπό, ut ἀποτύφω, describo.

Ὑπὸ cum genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, sub sinu: propter, ut ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Dativo sub, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leonina simia.

Accusativo subter, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Compositum diminutionem notat, ut ὑποδείδω. subvereor: improbitatem materiæ, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Ὑπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis: de, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: supra, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Accusativo supra, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: præter, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat defensionem, ut ὑπερασπίζω, defendo: augmentum, ut ὑπερμαίνομαι, nimis Insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonusque retrahitur.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut ἔξεστι pro ἐξῆν, licet: πάρεστι pro παρῆν, Inest, adest: περί pro περίσσως, supra modum, supereſt: sic ἄνα, surge, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca Lingua Enallage, quâ una Pars cum alia, Modus cum Modo, Tempus cum Tempore, itemque Genus cum Genere, Casus cum Casu, Numerus cum Numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur per Enallagen modi: ut,

Αἰὲν

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De Accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, acutus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus fuerit in penultima, ut μισάνθρωπος.

Excipiuntur Attica Participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à πλήσσω & τρέφω, si activè capiuntur, acutum penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέω, ποιεῖτε.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis, in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι, *domi, excipitur: nam* οἶκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium,

- Si accentus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Accentus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si acutus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Ge-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis femininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάρων, μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut πρηὺς, πρηέος, πρηΐ. sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis aut anceps. ut σωτὴρ, σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis; at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματος; μάχαιρα, μαχαίρης.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut σύγχυμα, συγχύματος. sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut συγχυμάτων.

Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima; ut τοῦ χιεροῦς, τῇ χιεῖ, τοῖς χερσί.

In genitivo plurali & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χιερσῖν, χερσῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας. *Excipe participia* δεὶς, δεῖσα, δέντα. ὼν, ὄντος, ὄντα. *Item genitivos* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore, sic* πᾶσα à πᾶς. *hæc* τίς *interrogativum tantum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriore syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὑ, εἰ, ὡς.

En

Enclitica dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum ansfert in dictionis præcedentis finalem syllam, eam acuens, ut ἄνευό τινος.

Nomine τις, quidam, indefinitum; sed τίς, interrogativum acuitur in prima.

Pronomine μοῦ, μοί, μέ (σοῦ, σοί, σέ ἕ, οἷ, ἑ. *Post præpositiones autem ἕνεκα vel εἵνεκα, & disjunctione ἢ non inclinant.*

Verbis εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, excepta secundâ singulari.

Adverbiis ποτέ, ποθέν, πού, πάς, πώ, πῆ, indefinitis habétibus accentu in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habent accentu & non inclinant.*

Conjunctiones duæ copulativæ τε & τε; expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, i. e. transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi, ut σῶμα τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultima, ut ὀρᾶ σε.
- Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum est

Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, ἐκ, ὡς, κὴ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο.

Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἐγώ εἰμι ὅτι.

Retinet tonum in ultima quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.

Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι, vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut τετραγὼν pro τραγὼν à τρέχω, *apprehendo*: σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱερὸς pro ἱαρὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit: ut ἐφράμην pro ἐφραδόμην, *inveni*: ἐγήνατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε; ὀπυπόντιος pro ὀπόντιος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*: βεὶ pro βείαεσι.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut ἦδυ pro ἡδὺς, *suavis*: τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Mataplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu: ut κλαῖδι pro κλαῖδα, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀλλοιωτικὸν vocant) est literæ commutatio, ut πόρρω pro πόρρα, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ut ἕξω, faciam, pro ἑξῶ· ἔκραδον pro ἔκαρδον à κάρδω, vasto: ἔδρακον pro ἔδερκον à δέρκω, video: καρτερὸς pro κρατερὸς, fortis: κάβλος pro κρέατ Θ, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis antè alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea: τἄνομα pro τὸ ὄνομα· τ' ἱμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum: ὦ τᾶν pro ὦ ἑταῖν ab ἑτᾶς, O amice vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. e. reduplicatio) est primarum vel secundarii syllabarum repetitio: ut κεκάμωκα pro κάμωκα· ἀπαπαπεῖς pro ἀπαπεῖς· ἐτέτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia sive de Carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hic tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ: & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci: ut Homerus,

Ω γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπ Θ νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi: ut

Πὰρ μοὶ οἱ ἕατα πᾶσ' ὅσα δ' ἀροῦρε ἄνεκα φέρουσι.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando elliditur prima vocalis sequentis dictionis, ut ὦ 'γαθὲ, O bone, ὦ 'ναξ, O rex, ὦ 'νθρωπ Θ, O homo, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπ Θ.

Συνίζησις } Syneephoesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer:

Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς· ἰόφρων pro δ' ὄφρων.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione
Vocali ante vocalem
Accentu
Contractione
Dialecto
Derivatione
Compositione
Incremento
Regulâ
Exemplo seu authoritate,
Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ. Arat.

Ὥρη ἐαρεινὴ κεκλήσεται ἠνεμόεσσα καὶ ὑδρηή.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutâ sequente liquida communis redditur, ut ante πτ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτοὺς δ' ἐλώρια τεῦχε κυσὶν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante Vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur, nisi producatur licentiâ Poëticâ. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα· cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρᾱ, *hora*: quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ων purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut τετύφαται & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πιθέαται.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut *vinco*, *vinci*, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ χ ἡ ἀϊδιος, *æternus*, & ὁ χ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ χ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particula

etiam ζα, ἀες, ἰει, βει, δυς, in compositione reperiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Ἀτρεϊδο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, ας, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄρης, βος & plurimis in ξ, ut πόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & Fœmininis in ας & λς, ὁ μάκαρ, *beatus*, ἡ ἅλς, *mare*: excipe ψὰς, ψαρὸς, *sturnus*.

Genitivus in αος longus est, quòd patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, præter πέλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic πλεόων, ἀνδρεόων, μισεόων, brevia sunt.

I Incrementum.

I Incrementum breve est in
- Nominibus Neutrius Generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & Masculinis Barytonis in ις, ιδος & ις, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis Acutitonis in ίδος, ut ἡ πλεϊς, πλειάδος.

I Incrementum longum est in
- Fœmininis & Masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀλφὶς & ἀλφὶν, ἀλφῖνος· ἀκμὴς & ἀκμὴν, ἀκμῆνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ δὶν, δινὸς, *listra*, ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*, sed Δῖς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ἀκκνήμιδες passim apud Homerum.

I Incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ in quam plurimis breve est, ut ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ χάρυψ, χάρυβδος, pollubrum.

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est in
- Nominibus monosyllabis in υς, ut ὁ μὺς, mus, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος testis.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς & φόρκων, φόρκωνος, Phorcys.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, chalybs. Excipiuntur γρύψ, γρυπὸς, gryps, γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas Verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in Imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κείνω, jubeo, ἔκεινον, κεινόμην, ἐκεινόμην, κεινόμενος, syllaba κει ubique longa.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω, penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω ab αὐξήσω.

Verba in ίω & ἰω, quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aoristum primum in quarta conjugatione penultimam α, ι, vel υ habere preves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoq; est in præterito perfecto activo & passivo, & in aoristo, & in futuro prio passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγελακα, *video*.

Tertia persona pluralis præteriti in αον semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium femininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

Α, secundæ conjugationis, corripitur in plurali activæ vocis ubiq; & in singulari imperativi: ut ἵσαμεν, ἱστάτω, ἵστη, ἵσταθι, ἵσταμαι, ἐπάδω, πάδεις.

Υ, quartæ conjugationis, in singulari activæ vocis producitur: in duali & plurali, & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦδί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

Α, in superlativo, sæpe corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in εια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut Σοφίη, Μαείη.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; κελία, *nidus*; ῥαμία, *linea piscatoria*.

Ibrevia sunt
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis Adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis Substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita*.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item quæ tempus significant; ut εἰαεινὸς, *vernus*; θερεινὸς, *æstivus*.

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῶν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ύνη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*, βραδύτης, *tarditas*, γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu Authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademq; optima, certissima & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, πύλαι, τέτυφα, ἴνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια, a verbis in έω, ut ἀσφάλεια, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεμνωσία, cum Adjectivis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χάρα, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis. Vocativi Poëtici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in genitivo, ut τᾶ Αἰνεία, pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυπτον, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτᾶν, & adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ cæterum, ἄραρ.

Monosyllaba χὰρ, φὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύφας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς, masculina, ut ὁ μίλας, μέλας, neutra, ut τὸ σίλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀπρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & Pronomina aucta per Paragogen, ut νυνὶ, ὅτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut οὑτὶ pro οὐδέ, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεὶ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, πὶν· & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔχιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις ἔριδος, πυραμὶς, πυραμίδος, ἆρις, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφεκὶς & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita producuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ, & adverbia fictitia ὑ & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ & νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Τν finita producuntur, ut πολὺν, βεβλῦν, σωῦ, τοῦτω; conjunctiones. Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nom. habent longam, ut ἰλὺς, *limus*, ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἵζ ἅ ἵστημι.

Ῥ finita longa sunt, ὁ λαθὺρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve est.

In υς definentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κῶμις, κάμινδυς, *fasciculus*; ἄρκυς, ἄγκυλος, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in ύς, ut ζάσυός.
- Quæ declinantur per Θ purum, ut ἰλὺς, sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est Poëtarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάνατός Θ', πρωτομάστης; primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (*i. e.* contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur:

Φασήκων μηδ' ἕτω φίλον Δεὶ πάλει γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut,

Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολύπρηδον οἶκαδ' ἱκέσθαι.

Synecphonesis, de qua suprà in scansione.

Catalexis (*i. e* terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambis & Trochaïcis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες, σοφάταλοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut

Ζεῦ, παὶ γὸ ἔφαι, Pindar.

Hypercatalexis, (*i. e.* superbundans terminatio:) quâ syllaba, præter justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φάεινον ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον, βασιλῆός τ' ἀγαθοῦ, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis, (*i. e.* dissolutio) quâ dictio in fine posita, ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

ὄφ' ἀπίθησί νιν ἀλ——
λ' ὕπως, ἐπ' ἀκταῖσι θυρῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes quod ad terminationes partium orationis spectant; sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possint, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat. Attici

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυὼ pro συὼ: ω in η, ut θαλαπὴ pro θαλαπὼ: σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir; & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς, pro πῶς: π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πάζω pro πιέζω premo: γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε. pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, musarum: πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν: & pro ει, ut κοσμηλῖ pro κοσμεῖν. ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, musa: & pro ε, ut ὦνεκα pro ἕνεκα, propterea. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam. ᾳ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἅλυμαι, saliam. οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶφος pro κόφος, puellus. & contra ο pro ω, ut ἔφος pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi: & β ante ῥ, ut βράχος pro ῥάχος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro

ἥλιος,

ἄλλος, atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀπόῤῥω pro ἀπείρω, χῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos admiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles & Æschylus, in choris & cantilenis sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus Præpositivus.

Nom.Gen.Dat.Acc.	Nom.Gen. Voc.	Nom.Gen.Dat.Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & Att.	τοῖιν I.	τοὶ D. τοῖσι, I.A.P.
τῶ & τεῦ, D.		τῶς D.
τέω P.		
Com. ἡ, τῆς, τῇ, τλύ,	τὰ, ταῖν, τά,	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
ἄ, τᾶς, τᾷ, ταῦν, D.		ταὶ, ταὶν, D.
		τάων Æ. τῆς & τῆσι I.
		ταῖσι A.I.Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
τοῖο I. & A.	τοῖιν I.	τάων Æ. τοῖσι I.A.P.
τῶ & τεῦ D.		
τέω P.		

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὦ, οἶν.	οἱ, ὧν, οἷς, ἅς.
ὃ, P. ὅτυ, ὅτῳ, A.		ὁτέων, ὁτέοισι, I.
ὅτᾰ D. ὅτεο P.		
ὁτέω I.		
ὅτεο Æ.		
τοῦ, τῳ, τ, I.D.		
Com. ἣ, ἧς, ἧ, λύ.	ἄ, αἶν.	αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.
τ, τῆ, τ, I.		
ἄ, ταῖς, τᾷ, ταῖν, D.		

Primi

Prima Declinatio.

Sing.	Dual.	Plural.
N.G.D.A.V.	N. G.	N.G.D.A.V.
Com. ας, ου, ᾳ, αν, α, η, ου, ῃ, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.

ης, εω, ῃ, ην & εα	εων, ης & ηοι, εως, Ion.
ας, α, ᾳ, αν,	ᾶν, ᾶσι, Dor.
αο, Æ.	έων, Æ.

ω per Crasin ex εω. P.

Secunda Declinatio.

N.G.D.A.V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ε, ης, ῃ, ου, ον, ω, ην, ῃ, οιν, ων.	ε, οιν	οι, ους, ους, οι, ους, ους, ους, ους.

ου, ους, ῃ, οιν.	έων, ης & ηοι, I. P.
ε, ές, ῇ, εσι.	ᾶν, ᾶσι, D.
	έων, Æ.

Tertia Declinatio.

N.G.D.A.V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ος, ι, ψ, ον, ος, ι, ψ, ον, ε.	ω, οιν.	οι, ους, ους, οι, ους, ους, ους, ους.

οιο, I.	οῖιν, P.	οισι, I.
ω, D.		ως & ος, Dor.

Quarta Declinatio.

N.G.D.A.V.	N. G.	N. G.D. A. V.
Com. ως, ῳ, ῳ, ων, ως. ων, ων.	ω, ων.	ω, ων, ως, ως, ω, ω, ω, ω.

ωο & φο, P.

Quinta Declinatio.

N.G.D.A.V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com. ι, ι, υ, ω, υ, ῳ, ος, ι, α, ε, ξ, ψ, ν.	ε, οῖιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, ι, α. ψι.

εων & εσι, P.
αις in Masc. in ας Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. A. G. D. V.	Plural. N. G. D. A. V.
Com. ης, εος, εϊ, εα, ες.	ε, έοιν, ε.	εες, έων, εσι, εας, εες.
εις, η, ες.		εις, ῶν, εις, εις.
ις, ει,	η, οῖν, η.	εα, εα, εα.
ος, ος, ος,		η, η, η.
ως, Æ. & D. ῳ, A. ην, A.		εσσι, I. P.

Secunda Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ις, ιος, ϊι, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε	ιες, ίων, ιοις, ιας, ιες.
Neut. ι, ιος, ϊι, ιν, ι.		ια, ια, ια.
εος, εϊ, I. εως, ει, A.	εε, έοιν, εε, εες,	εων, εσι, εας, εες, I.
ηος, ηϊ, Poët.	η, η, εις,	εις, εις, A.
ι, Att. εως, εϊ, ει,	ιε, έων, η,	ιε, ια, ια.
	ιε, ι, εα, η,	ια, ι, ι.
		εα, εα, A.
		η, η, A.

Tertia Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ευς, έος, έϊ, έα, εῦ. εῖ.	ές, έοιν, ές.	ές, έων, εῦσι, άς, ές.
		εῖς, εῖς, εῖς.
ως, Æ. έως, A. εος, A.		
ῆ ☉, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσι, ῆας, ῆες, I.		
ῶ ☉, I.		ῆσι.
εὺς, Dor. ῆ Poët.		έσι, P.
η ☉, Æ. ει ☉ Æ. ι ☉, B.		

Quarta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ώ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ὼ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὼς, οἱ.
ώς, ῶς, οῖ, ῶ.		ας, *Metapl. apud Poët.*
ῶς, ῶν, Æol.		
ῶν, Ion.		
ὼ, A.		

Quinta

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. | N. A. G. D. V. | N. G. D. A. V.

Com. ας, αδος, αδι, αδα, αδες | αδε, άδοιν, άδοιν | άδες, άδων, άσι, άδας, άδες.

Att. ας, ου, α, αν, αι | α, ου, α, αν, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Dor. ας, α, α, αν, αι | α, ου, α, αν, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Æol. ας, α, α, αν, αι | α, ου, α, αν, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Ion. ης, ου, η, ην, αι | η, ου, η, ην, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Poet. ης, ου, η, ην, αι | η, ου, η, ην, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Bœot. ας, α, α, αν, αι | α, ου, α, αν, αι | ες, ων, σι, ας, ες.

Dialecti Pronominum.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Apb.	ἐμεῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἐγωγε	ἐμέθεν ἐμέθεν ἐμοῦτο	ἐμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγωγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμμες ἄμμες	ἀμμῶν ἀμμέων	ἀμμὶν	ἀμμᾶς
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμων ἀμμέων	ἀμμιν ἄμμι	ἀμμας
Ion.		ἐμέο				N.B.	ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμῖν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύνα	τεῦ		τὺ			ὔμες		ὔμμι	
	Τυήν	τεῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ						ὔμμεων	ὔμμι	
Ion.		σοῖο					ὑμέες	ὑμεῶν		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	πὶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com-

	Sing.				Dual.			Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. ῳ	Acc. ὰ	N.A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.		σῦ		* μὶν νὶν			σφὶς			σφὲ
Æol.		σῦ								
Ion.		ἕο		ἑέ			σφίες	σφίων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν, pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Com.

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	‖Σὸς	‖σὴ	‖σόν.
Dor.	‖τεὸς	‖τεὰ	‖τεόν.
Com	‖ὃς	‖ἣ	‖ὅν.
Poët.	‖ἑὸς	‖ἑὴ	‖ἑόν.

τὴν pro ἐκεῖνον, D.

A Plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. D. ἀμὸς, ἀμὰ, Poët. ἀμὴ, ἀμὸν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ἑὸς & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut οὗτοσὶ, τουτὶ, τουτονὶ, in neutro verò τουτὶ, & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interserunt ε, ut οὗτοι, τουτέου, τουτέῳ, Dual. τουτέω, τουτέοιιν, Gen. Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους· sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ· Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωὐτέου, ἐμωὐτέῳ· σεαυτέου, σεωὐτέου, σεωὐτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε,		ομες, ουτι, D.

	Sing.	Dual.	Plur.
Imperf. &	ον, ες, ε.	εῖον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist. β. σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. πέπτον & πέπεσκον, &c. σκομεν, σκον, I. & P. οσκ, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plur.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι, A.

à verbis in ίζω pluſquam diſſyllabis

ω, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { ῦμες / εῦμες } { εῖτε } { ῦνπι / εῦνπι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poët. in verbis quintæ conjug.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plur.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ.	αμες, Dor.	ασκον, I. αϛ, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præter.	α, ας, ε.	αλον, αλον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες. αντι, Dor. αν, Bœot.
	αα, αας, αε.	άαλον, άαλον.	άαμεν, άατε, άασι, I. in quibuſd.

	Sing.	Dual.	Plur.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ελον, είτην.	ειμεν, ειτε, ειϛ.
	ιων, ιης, Α & D.		ειμες, D. ειϛ, A. & D.
	εα, εες, I.		

	Sing.	Dual.	Plur.
Futur. β.	ῶ, ῆς, ῆ.	ῆτον, ῆτον.	ῦμεν, ῆτε, ῦσι.
			ῦμες, ῦντι, εωῖτι, D.
	έω, έεις, έει.	έελον, έελον,	έομεν, έετε, έυσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Præſ. &	ε, έτω.	ελον, έτων.	ετε, έτωϛ.
Præt.			ένλων, A.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωϛ.
			άνλων, A.
Aoriſt. β.	ε, έτω.	ελον, έτων.	ετε, έτωϛ.
	ον, Ion.		ονλων, A.

Modus Optativus.

Præſ. Præt.	Sing.	Dual.	Plur.
Aor. β. Fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε.		είαμεν, είατε, είαν, Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plur.
ω, ῃς, ῃ.	‖ ῆτον, ῆτον.	‖ ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι, D.

Modus Infinitivus.

Præſ. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut β. εῖν.

έμεν, I.	έμεν, I.	έμεν, I.	εειν, έμεν, I.
έμεναι, A. D.	έμεναι, D. & A.	έμεναι, A. D.	έμεναι, A. D.
εν, D.			εν, D.
έμμεναι, P.			

Participia.

Præſens ων, υσα, ον. Perf. ὼς, ῦῖα, ος.

οῖσα, D.	ὼν, Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.	
	ὼς, ῶσα, ὼς, A.	

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.

αις, αισα, αιν, Æol. έων, έυσα, έον, I.	

Aoriſt. β. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, υσα, ον.

οῖσα, D.	οισα, D.

Dialecti in Voce Paſſiva.

Præſens ομαι, ῃ, εται. ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.

εαι, I. & ει, A.		όμεσθα, D. & I.
		όμεθον, Æ.

Imperf. έμην, ευ, ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.

ετο, I.		όμεσθα, D.
ά, D.		
σκυ, σκετο.		σκοντο, P. Æ.

Aor. β. ην, ης, η. ‖ ῆτον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ̣αν.

	εν, B.

Fut. β. &

Paulo p. F. ομαι, ῃ, εσται. ‖ όμεθον, εσθον, έσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.

εαι, I.		όμεσθα, D.
Præt. p. μαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, νται vel μεθοι εἰσί.		
μεσθα, D. αται, I.		
Pluſq. μην, σο, το ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, ντο vel μεθοι ἦσ̣ᾶ.		
μεσθα, D. ατο, I.		
Aoriſt. α. σθην, σθης, σθη. ‖ σθητον, σθήτην. ‖ σθημεν, σθητε, σθησ̣αν.		
		σθεν, B.

Fut. α.

Fut. α. ἧσομαι, ἧσῃ, ἧσεται. || ἧσόμεθον, ἧσεσθον, ἔσθον. || ἧσόμεθα, ἔσθε, ἔσονται.
ἧσεται, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ι, ἔδω. || εσθον, ἔσθων. || εσθε, ἔσθωσ.
εο, Ion. ἔσθων, A.

ἑ, D. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. (οιντο.
α. Fut. β. & οἱμιλιν, οιτο, οἵλο. || οἱμεθον, οισθον, οἱσθλιν. || οἱμεθα, οισθε,
Paul. p. Fut. οἱμεσθα, D. οιατο, I & P.
Aor. α. εἵλιν, εἵης, εἵη. || εἵηλον, ἤτλιν. || εἵημεν, ἧτε, ἧεν.
& β. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.
εἵμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. || ὁμεθον, ησθον, ησθον || ὁμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ὁμεσθα, D.
Aor. α & β. ὦ, ῇς, ῇ. || ἧτον, ἧτον. || ὦμεν, ἧτε, ὦσι.
ὦμες, D. ὦντι, D.
έω, έῃς, έῃσι. || έηλον, έηλον. || έωμεν, έηλε, έωσι, I.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι, D. ῆμεν, I.

Dialecti in Voce Media.

Aor. α. ἁμίλιν, ω, αλο. || ἁμεθον, ασθον, ἀσθλιν. || ἁμεθα, ασθε, ανλο.
αο, Ion. μεσθα, D.
α, Dor.
Aor. β. ὁμίλιν, υ, ελο. || ὁμεθον, εσθον, ἔσθλιν. || ὁμεθα, εσθε, ονλο.
εο, I. μεσθα, D.
Fut. α. ουμαι, ῃ, ελαι. || ὁμεθον, εσθον, εσθον. || ὁμεθα, εσθε, ονται.
ὔμαι, ῇ εῖται, D.
εδμαι, D. εαι, I.
Fut. β. ὔμαι, ῇ, εῖται. || ὑμεθον, εῖσθον, εἶσθον. || ὑμεθα, εῖσθε, ὕνται.
ναι, Ion.
Part. Fut. β. πτόμενος, πτεσθόμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, ἄσθω. || ασθον, ἄσθων. || ασθε, ἄσθωσ.
ἄσθων, A.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ ᾷς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ ῦμὴν, εῖτε, ῦσι.
Conjug. εσμες, D. ωῶσι & ῦντι, D, εσσι, Æ.
Præſ. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμὴν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμες, ῆτε, ῶντι, D.
όω, άας, άα. όωμὴν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῦτον, ῦτον. ‖ ῦμὴν, ῦτε, ῦσι.
ῦμες, ῦντι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ εῖτον, είτην. ‖ ῦμὴν, εῖτε, οιῶν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εῶν, D.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμὴν, ᾶτε, ων.
ης, η. ‖ ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. υν, υς, υ. ‖ ῦτον, ύτην. ‖ ῦμὴν, ῦτε, ῦν.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præ. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωϛ.
έντων, A.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωϛ.
αα, P. άντων, A.
Præſ. 3. υ, ύτω. ‖ ῦτον, ύτων. ‖ ῦτε, ύτωϛ.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμὴν, οῖτε, οῖεν.
οίων, οίης, οίη. ‖ οίητον, οιήτην. ‖ οίημὴν, οίητε, οίηϛ.
ῴων, ῴης, ῴη, &c. D. A.
Præſ. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῴτην ‖ ῷμὴν, ῶτε, ῷεν.
ῴων, ῴης, ῴη. ‖ ῴητον, ῳήτην. ‖ ῳήμὴν, ῳητε, ῳήϛ.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμὴν, οῖτε, οῖεν.
οίων, οίης, οίη. ‖ οίητον, οιήτην. ‖ οίημὴν, οίητε, οίηϛ, A.
ῴων, ῴης, ῴη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμὴν, ῆτε, ῶσι.
ῆσι, I. ῶντι, D. Præſ.

Præſ. 2. ᾶς, ᾶς, ᾶ. || ᾶτον, ᾶτον. || ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῆς, η. ἦτον, ἦτον ἦτε, ῶντι, D.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. ᾶν, ἄμεναι, A. εν, D. ειν & εις, Æ. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, A. ειν, D. αις, Æ. άαν, P. ήμεναι, P.
Præſ. 3. ῦν, όμεναι, A. οῖς & οῖν, Æ. εῶν, D. όμμεναι, P.
Deſunt Voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. || ετον, έτην. || εμεν, ετε, έισι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, I. εντι, Dor.
έασι, I.
ήτον, ήτην. ημεν, ήτε, ηντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. || άτον, άτην. || αμεν, άτε, ᾶσι.
ατι. D. άντι, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. || ότον, ότην. || ομεν, ότε, ῶσι.
ωτι. D. ωντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. || ύτον, ύτην. || υμεν, ύτε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ιων, ιης, ιη. || έτον, έτην. || εμεν, έτε, εσ.
Aor β. 1. σα, I. σε, I. εν, Bœot.
ᾰν, ειας, ει, A.
σχον, σχες, σχε, P. & I.
Imperf. & ιων, ιης, ιη. || άτον, άτην. || αμεν, άτε, ασ.
Aor. β. 2. σχον, σχες, σχε, P. & I. ᾰν, B.
ων, ας, α, A.
Imperf. & ων, ως, ω. || ότον, ότην. || ομεν, ότε, οσ.
Aor. β. 3. σχον, σχες, σχε, P. & I. ον, B.
ᾰν, ας, α, A.
Imperf. & υν, υς, υ. || ύτον, ύτην. || υμεν, ύτε, υσ.
Aor. β. 4. υσχον, &c. I.

Perf. 2. ἑσπα, ἕσαα, I.
Aor. β. 2. ἕσλω, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
σάσκον, I. ἔσαν, B.
Fut. α. 2. σήσω, σασῶ, D.

Imperativus.

Præſ. 1. επι, έτω. Aor. β. εσ, έτω. ‖ ελον, έτων. ‖ ελε, έτωσαν.
α, D.
η, Æ. P.
ει, ειλο, A.
Præſ. 2. αδι, άτω. ‖ αλον, άτων. ‖ αλε, άτωσαν.
η, A. α, D.
Præſ. 3. οδι, ότω. Aor. 2. δες, ότω. ‖ ολον, ότων. ‖ ολε, ότωσαν.
υ, A. contract. ωδι, P.
οι, D.
Præſ. 4. υδι, ύτω. ‖ υλον, ύτων. ‖ υλε, ύτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. είλω, είης, είη. ‖ είλον, είήτην. ‖ είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εῖεν.
Præſ. 2. αίλω, αίης, αίη. ‖ αίλον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήλω, ήης, ήη, P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præſ. 3. οίλω, οίης, οίη.
φίλω, φίης, φίη, A. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι, I.
ώω, ώῃς, ώῃ, P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εῖναι.
έμμεναι, D. έμμεναι, D.
έμμεν, Ion. έμεν, I.
Præſ. 2. άναι. Aor. β. 2. ῆναι, ήμμεναι. D. ῆμεν, I.
ἀμμεναι, D. ἄμεν, Ion.

Perf.

Perf. ἑστᾶκέναι & ἑστάναι, per Sync. Ion.

Præſ. 3. ὀνναι. Aoriſt. 2. ῦναι.
ὀμόσσαι, A. & D. ὀμόσσαι, A. D.
ὀμόσσω, I. ὀμόσσω, I.

Præſ. 4. ὕναι.
ὑμόσσαι, A. & D.
ὑμόσσω, I.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.
Conjug. ῃ, Att.
εαι, Ion. (ἀδε, αν).

Præſ. 2 αμαι, ασαι, ασται. || ἀμύδον, ἀδον, ἀδον. || ἀμύδα,
Conjug. ῃ, A.
εαι, I. εαται, I.

Imperf. 1. ἐμην, εσο, ετο.
ἠμην, &c. Æ. εο, I.
ὰ, D.
ὴ, A.

Imperf. 2. ἀμην, ασο, ατο. 3 Plur. ἵστατο, I.
αο, I.
ω, A.

Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.
ὴ, A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, ἔσω. Præſ. in 2. ασο, ἄσω.
ὴ, A. ω, A.
εο, I. αο, I.
ὰ, D

Præſ. in 3. οσο vel ὴ, A. ὄσω.
οι, D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. β. 1. ἐμην, εσο, ετο. Aor. β. 3. ὁμην, οσο, ὅτο.
εο, I.
ὴ, A. ὴ, A.
ὰ, D.

Fut. α. 2. σθομαι, σασθμαι, D.

Imperat.

Imperativus.

Aoriſt. β. 1. εσο, έσθω. Aor. β. 3. ὸσο, ὲσθω.
ὲο, I. ὺ, A.
ὺ, A.
ὰ, D.

Dialecti Anomalorum in μι, ſuprà ſuo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ obſervantur Dialecti; ſcilicet, θεν & δε pro θεν & δε; & contra in adverbiis localibus; ut, ὄπιθεν, ὄπιθεν, retro; βαβαὶδ, papæ, pro βαβαὶ; μόγις, vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hic; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, ſemper; ἐνδὸν pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκεν, ſi; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpoſitione inveniuntur ἐνὶ pro ἔνι; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ; παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ; ὑπαὶ pro ὑπὸ, Poëticè; ποτὶ pro πρὸς; παὸ pro παρὰ, Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ; ζα pro διὰ *in compoſitione*, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, *calumniari*, Æolicè.

Huc minime pertinent (cum varietas non ſit in terminatione) ἴλλα, πώμαλα pro ὐδαμῶς, *nequaquam*; ἀμηχέτη, *quodammodo*, *quæ ſunt propriæ voces Atticorum*, ut κάρτα, *admodum*, ἀναγκαίως, *ſedulò*, ὀλοφρόνως, *doloſè*, ἐκτοπείως, *abſurdè*, *ſunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, *cùm & tum*, *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, *tamdiu*, *quamdiu*, ἄλλη, *alibi*, pro ἄλλαχῦ, ἀλλαχόσε; ἄντλα, *contra*, pro ἐναντίον; ἄντίω, *coram*, pro ἐνώπιον, πάρος, *ante*, pro ἔμπροσθεν, ἀντικρὺ *è regione*, pro ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejuſmodi alia quæ ſunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averſeris, ineſt ſua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

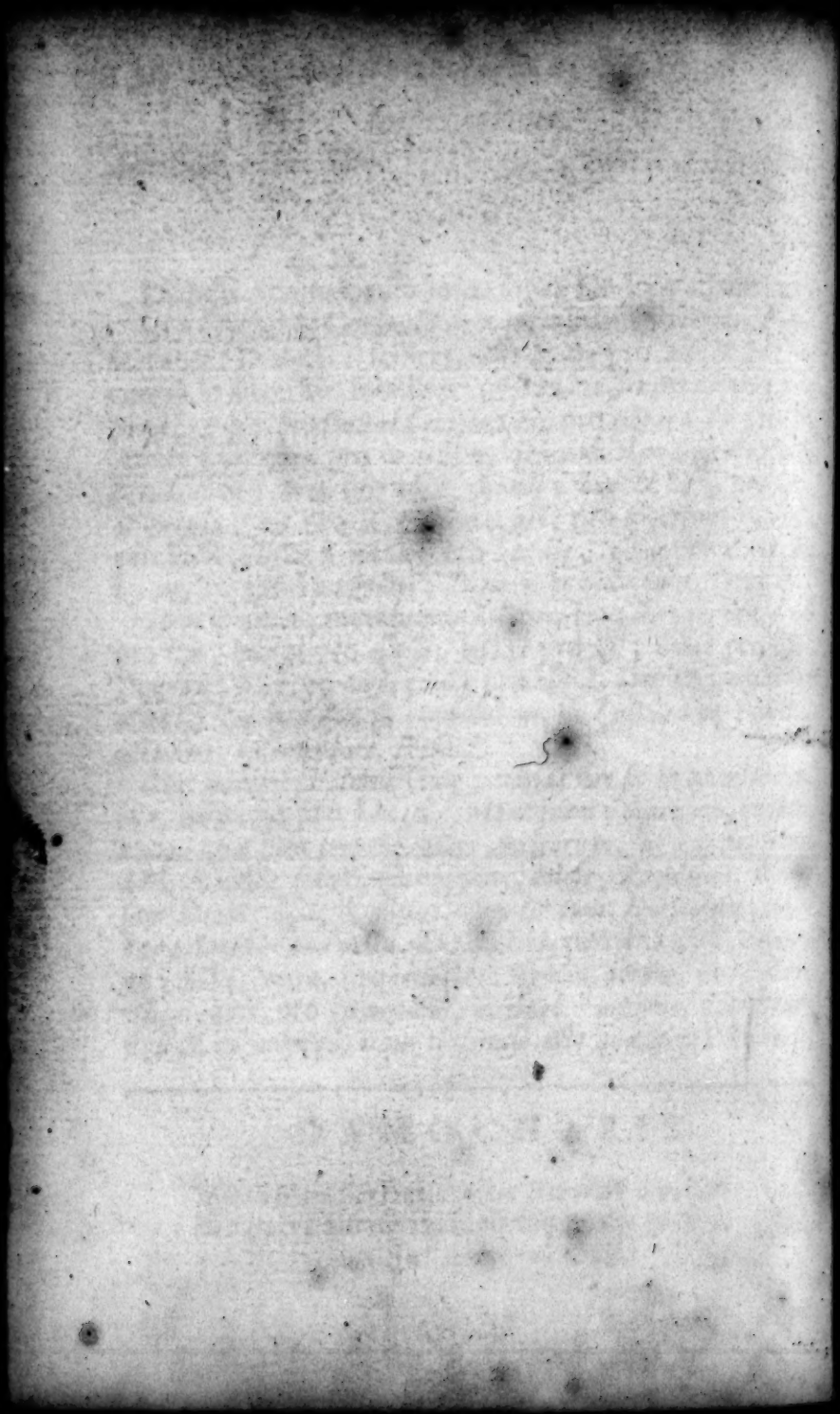

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua Græcæ Linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possunt:

Per I. *SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

Ἀ Α'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσχω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαντος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. e. ἀμβολέω, occurro, obvius fio.

*Ἄβρα sive ἄβρη, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρός, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili.

*Ἀγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicè.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, insignio.

Ἄγγελοι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

*Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

*Ἄγυις, εως, ἡ, cœtus.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boüm.

*Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

*Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἄγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliquæ consilia animo agitans.

*Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἄγκων, ῶνος, ὁ, cubitus sive cubitum, locus curvaturæ.

Ἄγκαὶ, ulnæ. plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & sordidus sum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

*Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro. Ἀγεί-

Ἀσελζομαι, Irritor.
Ἄσεα, ἡ, captura, venatio.
Ἄσπλωον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄσσὶ sive Ἄσσῦ, propè, juxta.
Ἄσσω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
* Ἄγω & ἄσσυμι ab ἀσσύω, inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo & ἐθέλω, volo: vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi Ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in imperativo.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis, pulvis.
Ἀζηὸς, αἰϊζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἀγὸς, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab Ἄω, spiro.
* Ἀθλώη, & Ἀθλωᾶ & Ἀθηνάα, Minerva, quasi Ἀθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ si.
Αἶ vel αἴ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἴσλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, οος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo. interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἰξ, caper.

Item

item, signum cœleste, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰρω, aspergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelsus.

Ἄρω, apto.

Αἴρω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἄερα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.

Ἀρτίχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex αἴρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ ἴσα.

Αἰσιμόω, insumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.

Αἴσσω, ruo, irruo, prosilio.

Αἰτάω, prosilio, subsulto.

Αἰσχρὸς, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶσυλος, mendicus.

Αἰτέω, peto, postulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.

Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro.

Αἶψα, statim, celeriter.

Ἀΐω, Poët. audio.

Ἀκάτος, ὁ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, sano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuspis, acies.

Ἀκμὴ, cuspis, acies, summum incrementum.

Ἄκανθα, spina.

Ἄκαινα & ἄκαινα, idem.

Ἄκανθος, ὁ, herba spinosa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier, quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari; à cujus nomine verbum

Ἀκκίζομαι, fingo, simulo, simulatè recuso.

Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, summus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator gloriosus.

Ἀλδίω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, όω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω, vel Ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.
Ἄλις, satis, abundè.
Ἀλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.
Ἄλλομαι, salio, saltо.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἄλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.
Ἀλύται, lictores.
Ἅλφω, vel Ἀλοάω, invenio.
Ἀλφός, albus.
Ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
Ἅμα, simul, unà cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo Infin. t. Voc. pass. Ἀμᾶσθε.
Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.
* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus; ἀπὸ τοῦ ἄμην αἴρειν, quod ligone fiat.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἀμαρτέω.
Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μόρσυνμι & Ὀμόρσυνμι abstergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἄμιλλα, certamen, contētio
Ἄμμος, ὁ, ἡ, arena: Ψάμμος idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purpurea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, unu aliquis.
Ἄμπελος, ὁ, ἡ, vitis, vinea.
Ἄμπυξ, catena, funiculi auratus, quo sparsæ in quorum frontibus com colliguntur, etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
Ἀμύμων, inculpatus, qua Ἄμωμος, sine reprehe sione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἄν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
* Ἀνάγκη, necessitas, ab Ἀ νάσσω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, qu Rex super alios. (spir
* Ἄνεμος, ventus ab Ἄ
Ἄνδηρον, summitas, seu c cumen; & fluviorum b bra, seu aggeres.
Ἀνέδλη, quasi Ἀναίδλ imp

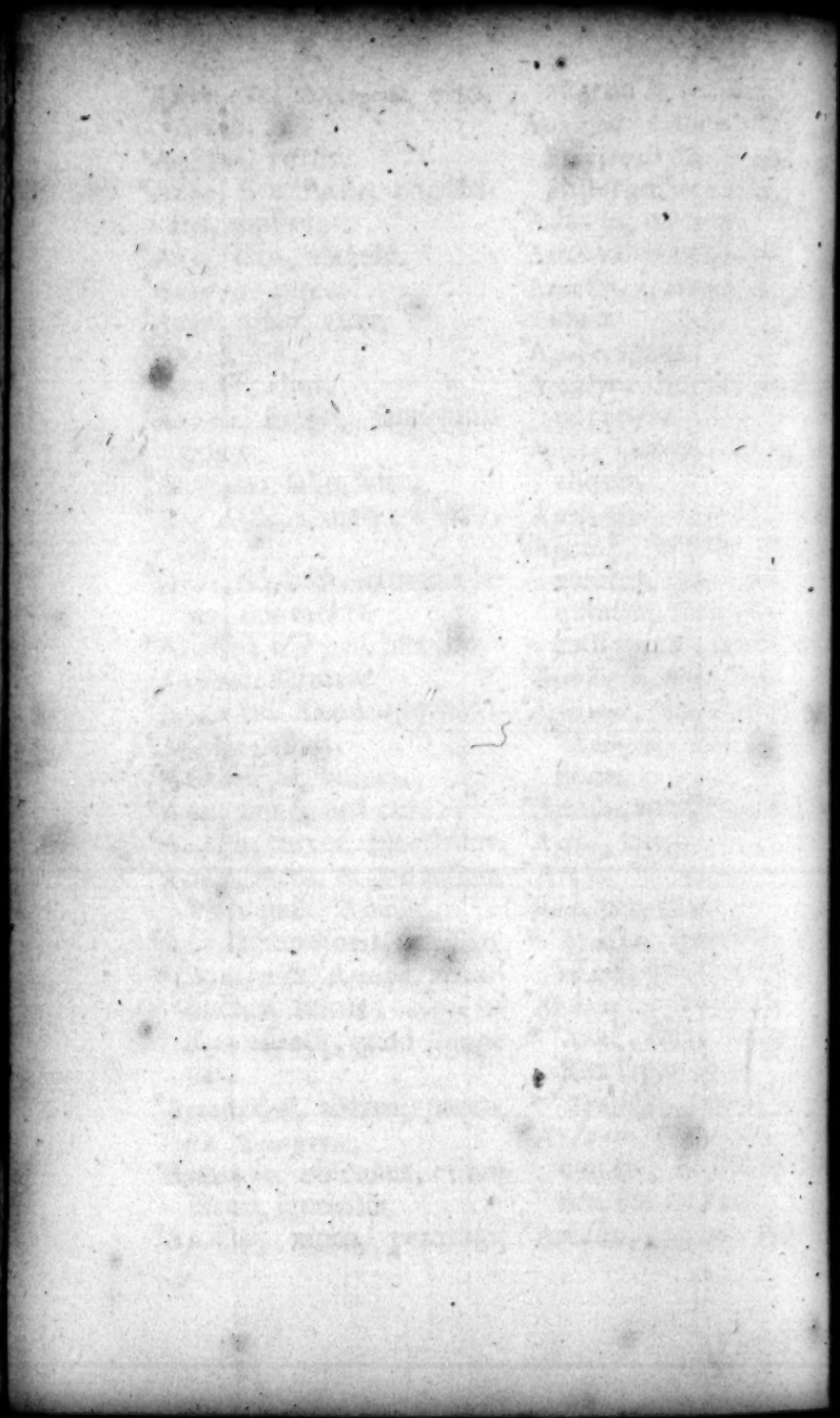

Impudenter.
Ἀνά, ſine, abſque.
Ἀνεψιός, conſobrinus, patruelis, fratris, vel ſororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
Ἀνήρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò creſcat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρηνή, crabro, veſpa.
Ἀνθρωπος, homo, ab ἄνω ὀπτεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰᾶν, ſano.
Ἀντα, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἄντος adverſus ex adverſo.
Ἄνυλος, vel Ἄνυλον & Ἀνυλία, ſentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἀντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.
Ἀνύω, P. Ἀνύτω & Ἀνύτω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, ſupra, ſurſum.
Ἀνώγω, jubeo, ſuadeo, inſtigo.
Ἀξίνη, aſcia, ſecuris.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ, vel ἄορος, ορος, τὸ enſis.
Ἅπαξ, ſemel.
Ἀπατάω, decipio, ſeduco.

Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
Ἀπρὶξ, firmiter, à πρίω.
Ἄρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρὴ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, ſtrepitus.
Ἀράσσω, amputo, abſcindo, etiam pulſo, tundo, ῥάσσω, idem & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis,
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀραχνὴς, araneus.
Ἀργὸς, ὴ, albus, candidus.
Ἀργὴς, ῆτος, idem.
Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἀρδω, irrigo, potũ præbeo.
Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, ſufficiens.
Ἄρκτος,

*Ἄρκτος vel Ἄρκος, ursus vel ursa, ab Ἀρκῶ.
Ἄρκυς, rete.
Ἀρνέομαι, recuso, nego.
Ἀρόω, ὤσω, aro.
Ἄρπη, falx.
Ἄρρην, Ἄρσην, mas.
Ἀρύομαι, capio, recipio.
Ἀρτηρία, spiritûs semita, arteria.
*Ἄρτι, modò, paulò antè.
Ἀρχὴ, principium, exordium.
Τἀπάρχα, initium do, sum.
Ἄρω, apto, congruo,
Ἀρθρὸν, artus, articulus.
Ἀρτάω, appendo, suspendo.
Ἄρπος, integer, incolumis.
Ἀρτύνω, & Ἀρτύω, apparo, adorno.
Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
Ἄρωμα, odoramentum, aroma.
Ἀσελγὴς, ές, petulans, improbus.
Ἄσις, ἡ, limus.
Ἀσβολος & Ἀσβόλη, fuligo.
Ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκὸς, utris, saccus.
Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.
Ἀστίζω, defendo.
*Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.
Ἄστυ, τὸ, urbs.
Ἄσωτος, qui servari nequit.
Ἀπαλὸς, tener, de ætate.
Ἀπάω, lædo, noceo.
Ἀπάδαλος, improbus.
Ἄτη, noxa, damnum, clades.
Ἀτρεκὴς, verus, certus.
Ἄτος pro Ἀτος, insatiabilis.
Ἀτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retrò.
Αὐγὴ, splendor, lux.
*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, qui aëra scindit.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐχὴν, ένος, cervix.
*Αὔω, flo, splendeo, fulgeo, unde ἠὼς, aurora.
Αὔω, Ἀΰω, clamo.
Ἀφελὴς, ές, simplex, integer.
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρὸς, spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
Ἄχλυς, caligo.
Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
Ἄω, flo, spiro.

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
βαβάζω, inarticulatè loquor.
βάθος, τὸ, profunditas.
βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πεσβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
βάλανος, glans.
βάλλω, jaceo, jaculor.
βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
βαλλίζω, tripudio.
βάπτω, mergo, immergo.
βάρβαρος, barbarus, inusitata pronunciatione utens.
βάρος, τὸ, pondus, onus.
βάσανος, ἡ, lapis index.
Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
βασκαίνω, fascino, quasi φάσι κακὸν καίνω, oculis occido.
βατάζω, porto.
βάτος, ἡ, rubus, sentis.
βάυνος, fornax, caminus.
βάλλω, mulgeo, fugo.
βδέω, flatum ventris emitto.
βδέλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
βέβαιος, stabilis, firmus.
βέβω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
βηλὸς, limen domûs.
βήξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλαισὸς, cui membra sunt resoluta; propriè παραλὺς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὼ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλίζω & βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis tumulus.
Βῦς, Dorice βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω, & Βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρέγδος, guttur.
Βρῶσμα, id quod tussiendo expultur.
Βεβαρῆσθαι, gravesco, sum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥοτὸς à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, byrsa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα & αἶα, Poët. tellus, γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεών, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥᾶφος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆν ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γήρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, calvus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, ύος, dulcis.
Γλαῦμα seu Γλήμη, idem quod λήμη, unde Γλαυκόω, oculorum pituitâ labore.
Γλίσχος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & Γυνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
Γρῖπος & Γρῖφος, rete, crates.

convivalis quæstio ænigmatica: ab ἄγρα, vel ἀγρεύς, piscator.

Γράω, ἐδίω, comedo.

Γρὺ vel Γρυδ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

Γράνη, taberna, ex Γράω.

Γύα & Γῦα, arvum, via fossa.

Γῦον, membrum.

Γυόω, membra frango.

Γυλὸς, claudus, mutilus.

χύαλον, cavitas.

ἐγγύη, sponsio ex promissio.

ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier, quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δ

ΔΑείω, & Δαίω, disco, doceo, intelligo.

Δαίω & Δαίομαι, divido.

Δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.

Δαῖς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à Δήκω, mordeo.

Δαμάω, Δαμάζω, Δαμνάω, ex quo Δάμνημι, etiam inusit. Δήμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à Δαρθῶ.

Δασὺς, densus, confitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι & Δεήομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δειελὸς, ὁ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à Δεικνω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum, quo utuntur præfixo articulo, loco nominis de quo fit sermo, ut ὁ Δεῖνα.

Δεῖναι & Δίναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à Δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ὑός, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρος, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite,
Δευτερος, ſecundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, ſuſcipio.
Δεξία, dextra manus.
Δοχὸς, ὁ ἡ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, ſane: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifeſtus, perſpicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quaſi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quaſi Δεσμὸς, à Δέω.
Διὰ, Διεὸν & Διδὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ inſtitutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus, fortè ex διὰ, ἀνὰ & ἔχω.
Δίκη, jus, juſtitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίκρος, Δίχρους, bifidus.
Διὶς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, ſitis.
Δίω, Δίομαι, expello, abigo.
Δοιδυξ, ὁ, piſtillum.
Δοκέω, videor: ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὰς, ſaccus, culeus.
Δόρπον, cœna; ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, ſervus, à δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, ſonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράσσω & Δρέσσω, prehendo.
Δρέω, facio, ago.
Δρόμος, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugo.
Δρέω, inuſit. idem.
Δριμὺς acris, acutus in ſapore.
Δορὰξ, κὸς, capra ſylveſtris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δυνάμαι, poſſum.
Δυνάω, & Δύω, & Δύομαι, & Δῦμι, ſubeo.
Δύο, & Poët. Δύω duo.
Δοιὴ, ῆς, dublum, dubitatio cum duabus mentis propoſitis viis, neſcit utram ſequi debeat.

E

Ε He, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegia.

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, se, pronomen.
* Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto; quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, sino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔθω & ἐθίω, idem.
Ἕζομαι, sedeo.
ἵζω, sedere facio.
ἵδρυω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
Ἐσθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
Ἐθελόκακος, sponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
εἰ, si; ἐὰν, idem.
εἶδω, video.
εἶδος, facies.
Ἅιδης & ᾍδης, orcus, tartarus.
Ἀΐς, Ἀΐδος, idem.
εἴδω, ῶ, & aliquando εἶδω, scio.
εἴκω, similis sum.
εἰκὼν, όνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
εἴκω, cedo, non repugno.
εἴλω, ήσω & ἕλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verso, volvo.

Ἕλαξ, ακος, τὸ, propugnaculi.
Εἰμὶ, sum: Εἶμι, eo & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, umbo.
Εἴρω, necto.
Εἶρω, dico, interrogo, nuncio.
Εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus, μία, una, ἕν, unum.
* Ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Εἶτα, postea, deinde, tum.
ἔξω, extra, foras.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
Ἕκαστος, quisque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab Ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὺς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ᾗ τὸ, misericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη & αἴλη, calor solaris.
ἐλάνη, fax.

Ἀείλη, pomeridianum tempus.
Σείλας, fulgur, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
Ἕλος, ους, τὸ, captura.
Ἑλώδειον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia Ἔλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo.
Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens; ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ, & εἰν, Poët. in.
Ἔνδα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
Εἰρήνη, pax, quòd εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἔρος, lana, quòd connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἕνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.
Ἐνόσω, concutio, agito.
Ἐξὴς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτήδης, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto, sequor.
Ἔπω, dico.
* Ἔρέω, amo, ab ὁράω, video; ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
Ἀργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde εἴργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἔρκος, idem.
Ἐρίπτω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω, vel Ἐρέττω, remigo.
Ἔρυθος, rubor.
Ἐρεύνάω, indago, inquiro.

Ἐρί-

Ἐγείρω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρεθίζω, irrito, lacesso.
Ἔρημος & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἔρδω, ἄρσω, rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἕρυω, traho.
ἐρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεός, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.
Εὐθυνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὀχλὶς, ίδος, retinaculum.
Ὄχη, cibus; ἐνωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔγχος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἕσθὴς, indutus, pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζάω & ζῶ, vivo,
Ζεύς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὁλυρα, hordeum.
Ζεύγνυμι & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ, to ſeethe.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμὸς, jus. jus eſculentum.
Ζωννύω & Ζώννυμι, a Ζώω, fut. ζώσω. cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Η, Vel, aut, ſive, an, quàm.
Ἦ, Η, certè, profectò.
Ἡβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præbeo.
Ἤδη, jam.
Ἠδὲ, & atque.
Ἡδὺς, jucúdus, ſuavis, dulcis.
Ἁδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἄδην, abundè, ad ſatietatem uſque.
Ἀδω, ſatio, expleo.
Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα & ἔδνα, τὰ, munera, quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i. e. Ἄπροικος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto: ab ἤθω & ἐθίζω, to ſtrain liquor.
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.
Ἥκιστος, minimus.
Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol, quaſi ἁλὸς, clarus.
Ἠλόη, i. e. σκία, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἠπειρος, ἡ, terra, continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, ſemideus: ab ἀρετὴ, virtus.
Ἧσσων, ἧσσον, minor, uſitatius in neutro genere ἧσσον.
Ἥσυχος, quietus.
Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora: ab αὔω, ſplendeo.
Ἠχὼς, ὁ, ſonus.

Θάσσω, ſedeo.
Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſum.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, ſepelio, inhumo.
Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, ſpecto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi conſultor.
Θεράπων, miniſter, ſervus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æſtas.
Θέω, θέομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήομαι, ſtupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, θητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut bonæ Deæ perantium.
Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ ἡ ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, conviviuni.
Θολὸς, ſordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, ſedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turba.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρὰξ, θρῆξ, Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio, etiam vera religio.
Θεὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θειχὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, oſtium.
Ἀθύρω, ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω,

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus, quia in se volvitur.
Ἰδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab Ἕδος.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἵημι, jacio, mitto, emitto.
Ἴημι, jacio, jaculor.
Ἔνεμα, infusum.
Ἴησις, provocatio, de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφίημι, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto, emitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἶλος, clavus.
Ἔσμὸς examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ἀδὸς, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἵκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὰς, viscum.
Ἴυ, hei, heu, eheu.
* Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab ἵπταμαι, volo, as.
Ἵπταμαι volo, as.
Πέτομαι, & πίταμαι, idem.
Ἴπτω, sive ἴπτω, noceo, lædo.
Ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
Ἶπος, pressura, onus.
Ἰπτω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἡμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentum.
Στατὴρ, stater, pondus drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἰσχὸς, ἡ, malus navis.

*Ἰξύς, lumbus, unde ἰξίον, coxa.
Ἰσχύς, robur, vires.
Ἰταλός, taurus, bos, vitulus.
*Ἰτης, ες, temerarius, audax.
Ἰύγξ, mulier venefica.
*Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθύς, piscis.
*Ἰχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχώρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

Κάβος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάβη, cibus.
Καχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος, & κῶδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινός, novus
Καιρός, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo. Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
*Καλός, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
*Κάλως, καλώς, vel κάλως, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, lassesco, deficio.
Κάμπτω, & κνάμπτω, & γνάμπτω, flecto
*Ἄσκαμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & Γναθμός, ὁ, mala, maxilla.
Κανθός, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη, vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, avidè comedo, voro.
*Καπνός, fumus, à κάπτω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Καρανός, asper.
Κάρος, sopor, cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
*Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπός,

Καρκὸς, junctura manûs cum cubito, i.e. cum duobus oſſibus, quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri κερκίς.
Καρπὸς, fructus de ſtirpibus.
Κάρτω, ſicco, arefacio.
Κασις, frater, ſoror, conſobrinus.
* Κακὸς. malus, à κάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adverſus, in.
Καυλὸς, caulus, ſcapus, thyrſus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, robur.
καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, ſcindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, ſatietas.
Κέλλω, appello vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, ſtimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμὶς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, a κεράω, miſceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.
Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.
Κέρκος, cauda.
Κέρκω, exaſpero.
Κεύθω, occulto, abſcondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κεῖμαι, inuſit. ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.
Κείω, & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κνέω & κήω & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ῆ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor, etiam κήρυξ, piſcis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.
Κίβδηλος, lutum, ut πηλός.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδυνὰς, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κιτάω, faſtidio, laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, ciſtula, capſula.
Κιχάω & κιχάνω & κίχημι, invenio, aſſequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

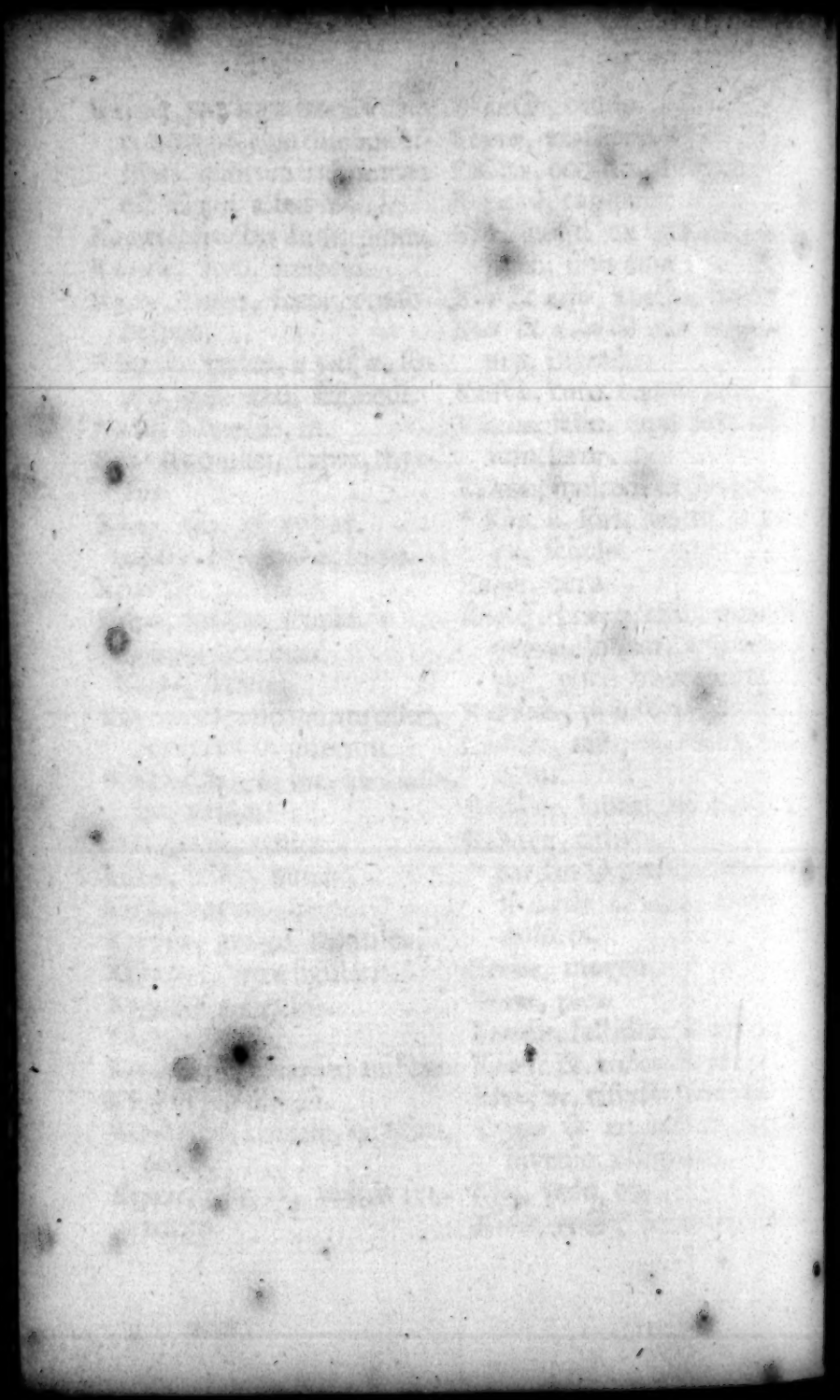

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lachrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολάω.
κλάζω, clamo.
* Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
Κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ, sors.
Κλίνω, recl no, inclino.
Κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
Κλόνος ἡ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος, & Κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κλεηδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω & κνῶμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia.
Κόβαλος, i. παγκάρπος καὶ κάπηλος, σωμύλος, λάλος, πονηρὸς, ἀπατεών, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολέω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma compta, cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, jnvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, i. e. ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κοφίδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρατύνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog à κάρη.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρουνὸς, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, hordeum.

Κρηπὶς, ῖδος, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ῖδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus littoralis.

Κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρουνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabricor.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cœruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κύδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει ΔΟΣ, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλίω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus recessus, unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῶφος,

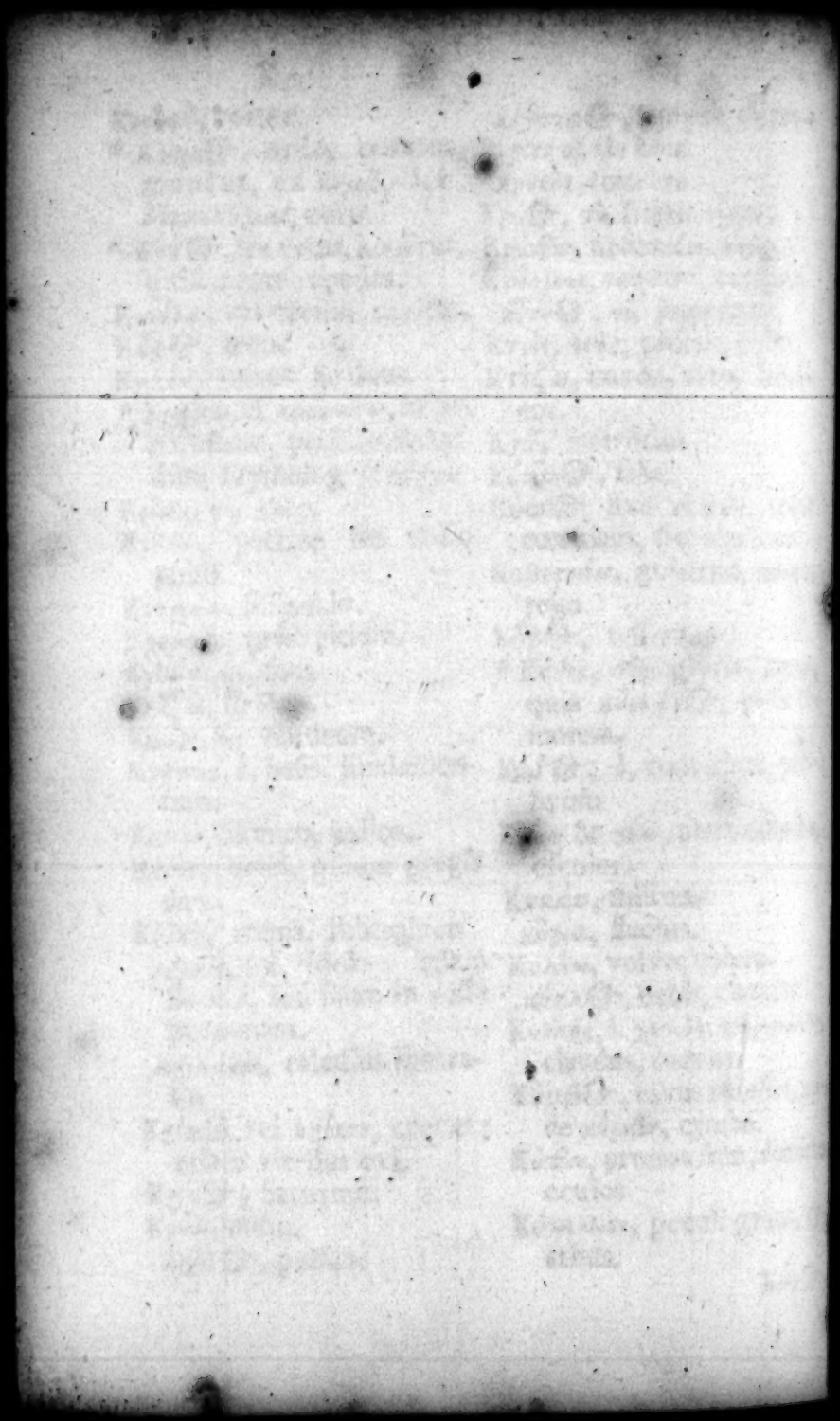

Κύφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦδος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κυδιῶ.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo & sum.
Κυσὸς, ὕ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis, ex quâ incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina; unde comœdia.
* Ἐσκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κὼς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

Λ

ΛΑ', auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνος & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω, inusitato.
λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λαὸς & οὖς, i.e. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
Λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμπρὸς, loquaculus, facetus.
* Λαὶξ, calce seu calcibus, extremo pede, à λήξω, fut. verbi Λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à Λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, epulum, convivium opiparum; compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ χ ἡ, servus, serva, famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor; pro quo ἀπολαύω, à Λάω, unde Λαμός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

Λέγομαι, etiam differo, loquor.

Λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, ἡ, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λεῖον, Λῃΐον, seu Λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Λίβω, idem.

Λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum. locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω, idem quod Λείβω.

Λίς, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, levis.

Λείπω, linquo.

Νωλεμὴς, à νὴ privativa partic. & Λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

Λιχανὸς, index, digitus; quòd eum in opsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

Λεπτὸς, tenuis.

Λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermonicatio, confabulatio.

Λοξολέος, pernicios us, difficilis, gravis; etiam malus.

Λοιγὸς, Poët. video, aspicio.

Λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui Ἀλαστα perpetravit, id est non oblivisc nda; etiam furia, diabolus.

Λανθάνω, idem quod Λήθω, Λανθάνομαι, ut Λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Λυχέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à Λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à Λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λλυδὸς, locus circularis gradi.
Λλῦ Ⓖ, ος, ὁ, lana.
* Λῆρος vel λήρος, nugæ, ineptiæ, à λὰ δὲ ῥῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, excito.
Λίαν δὲ λίλω, valdè, admodum.
* Λιμένι, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγκω, strideo seu stridor.
Λιγρὸς, striduhus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος Ⓖ, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος Ⓖ, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὄς leo, Accusat. λῖν, leonem.
Λιτανεύω, supplico, precor, λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, supplex, mitis, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῶξις, μοῖρα, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος Ⓖ, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίδορος δὲ λοίδορος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λόρδος, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λύω, lavo.
* Λόφος Ⓖ, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponimus, à λέπω.
Λυπέω, respiro, intermitto, intercuiesco.
Λόχος, cohors, etiam insidiæ.
* Λυσσὼδες λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος Ⓖ, lupus.
* Λύμα, purgamentum, sordes, quasi λῦμα, ex λύομαι, lavor.
Λυμὴ, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος Ⓖ, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λύσις, sus, catena, vinculum.
Λύβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊος & λῶος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μᾶζος, mamma.
Μαλὶς, Doricè, idem. etiam levis, glaber, depilis.
Μαστέω, quæro, vestigo; ut pueri Mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
Μάνης, ου, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valdè, multùm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάργος, ὁ ϗ ἡ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μάγδις, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ιγος, ἡ, flagrum, scutica.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.
Μάτην, frustrà, in vanum.

Μάχη, pugna, præsium.
Μάχλος, libidinosus, lasci vus.
Μάω, vehementer cupi quæro.
μαῖα, obstetrix, nutri avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μόσ σα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à & ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθος, vinum, temetum.
Μειδάω, vel έω, rideo, su rideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, con tio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitud
μερμαίρω & μερμήρω, c anxiè, curiosè cogito
μέρδω, privo; & intue obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττό
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, con

Μελιδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, nè cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo.

Μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, cantò, ludo.

Μέμφομαι, cõqueror, accuso.

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus, etiam robur.

Μενοιάω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & Μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχρι vel Μέχρις, usque ad.

Μὴ, nè, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus arbor. Μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.

Μήνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à Μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus μιγνύω & μίσγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μισύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσκω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολύνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, ὁ, ἡ, mulier horrenda

rendâ facie, ut ſtrix fuiſſe dicitur, & ſumitur pro larva & terriculo.

Μορφὴ, forma.

μορφνὸς, obſcurus, tenebroſus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, moleſtia.

Μυδάω, humore putreſco.

Μυελὸς, medulla.

Μῦθος, verbum, conſilium, à μυέω, doceo.

Μῦια, muſca.

Μυχάομαι, mugio.

Μυχὸς & μύδος, fundus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, à κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

Μύσσων & μυστὴν, panis excavatus, bucceâ panis cava.

Μυχὸς, penetrale, receſſus, μύζω, clauſis labris quendam ex naribus ſonum emitto, qualis eſt gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὸς, ἰδος, naſus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, τὸ, ſcelus ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ inſtituo, præſertim eâ quæ ad res ſacras pertinet.

Μυστήριον, ſacramentum.

*Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehenſio.

Μῶν, num, nunquid, utrúm.

* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, ſtultus, fatuus, quaſi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

ΝΑί, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάπη, πης, & νάπος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quaſi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo, piſcis.

Ναρκάω, torpeo.

Νάω, fluo, mano.

* Ναῦς, ὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor.

Νέμω, tribuo, diſtribuo; etiam poſſideo; & paſco, adminiſtro.

νέμο-

Νέμησις, distributio, justitia.
Νέμεσις, vindicta.
Νομὴ, distributio, pastus.
*Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
*Νέος, novus, à νέω, venio.
Νέον, nuper.
Νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
*Νέφος, τὸ, nubes, nebula. à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & Νηέω & Νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
*Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
*Νῆστις, jejunus, ex νὴ & ἔδω.
Νήφω, sobrius sum.
*Νικάω, vinco, supero, à νὴ & ἔκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
*Νόος, ὁῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόστος & Νόστον, sursum.
Νοτὶς, ἰδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta; etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
*Νύξ, nox, à Νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
*Νωθὴς, ἐος, tardus, à νῶ, privat. & θέω.
Νώμάω, moveo, agito, verso, interdum etiam vibro.
Νῶτος, corpor.
Νῶτος, dorsum, Νῶτα in Plurali.

Ξ

Αἴνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
*Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum,
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

Ὄαρ, ἡ, idem quod ἄοῤ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus ſeu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδούς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθέω & ὀθίζω, curo.
Οἷ, adverb. quò, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω & οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ύος, ærumna, miſeria.
οἶτος, idem, ab οἰ, hei.
Οἰδέω, vel ὀιδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄοῤγικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, miſericordia.
Οἶμος, via, ſemita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis, & οἶος, ſolus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, aſylus, œſtrus, tabanus.
Οἰστράω & οἰστρέω, œſtro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiſcor.
Οἴω & ὀΐω, exiſtimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes; quaſi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapſus.
Ὄλλυμι ſive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
Ὄλος, ſanus & criſpus: item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὅλοῶς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Theſſaliæ: ſumitur & pro cœlo, quaſi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quaſi

quasi ὁμόῤῥοος, simul defluens.

*ὍΜΗΡΟΣ, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν significante ἀκολουθεῖν.

ὍΜΗΡΟΣ, Homerus, à quo seu fonte perenni Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

ὄΜΝΥΜΙ & ὀμνύω, juro: ex ὀμόω, οῦ, inusit. fut. ὀμόσω.

ὉΜΟΙΟΣ, similis, & idem.

ὍΜΙΛΟΣ, cœtus, multitudo.

ὀΜΦΑΛΟΣ, umbilicus.

ὈΜΦΑΞ, ὁ ϰὴ ἡ, uva acerba.

ὄΝΑΡ, somnium, insomnium.

ὈΝΗΜΙ, juvo, prosum.

ὈΝΕΙΑΡ, ατος, τὸ, emolumentum.

ὌΝΟΣ, asinus.

ὄΝΟΜΑ, nomen.

ὄΝΥΞ, unguis, ungula.

ὀΞΥΣ, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄΞΟΣ, τὸ, acetum.

ὀΠΑΖΩ, persequor, præbeo.

ὀΠΑΔΕΩ & ὀπαδέω, comitor.

*ὍΠΙΣ, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, à tergo.

ὍΠΛΟΝ, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

ὈΠΟΣ, succus, humor.

ὈΠΟΤΕ, quando: ὅπου, ubi.

ὈΠΤΑΩ, torreo, asso.

ὍΠΤΩ, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*ὈΦΘΑΛΜΟΣ, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θαλαμὸς, cubiculum visus.

ὈΠΥΩ, conjugem ineo.

ὈΠΩΡΑ, autumnus.

ὈΡΑΩ, video, cerno.

*ὈΡΓΗ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

ὈΡΕΓΩ & ὀρέξυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

ὈΡΘΟΣ, rectus, porrectus.

ὈΡΘΡΟΣ, tempus matutinum.

ὈΡΜΗ, impetus.

ὄΡΝΙΣ, θος, ὁ ϰὴ ἡ, avis, ales.

ὄΡΟΣ, τὸ, mons.

ὅΡΟΣ, ὁ, terminus, limes.

ὀΡΡΟΣ, serum lactis.

ὄῤῥΟΣ, pars corporis.

ὈΡΤΑΛΙΣ, pullastra, gallina.

ὈΡΥΣΣΩ, fodio.

ὈΡΦΑΝΟΣ, orbus, pupillus.

*ὈΦΡΥΣ, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

ὈΡΧΕΟΜΑΙ, salto, tripudio.

ὌΡΧΙΣ, testiculus, testis.

ὌΡΩ, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

ὌΤΛΟΣ, ærumna, labor.

ὈΥΡΟΣ, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὀχθος, alveus.
*Ὅς, qui, *Ὅστις, quicunque, ὅ, ubi, ὅτε, quando.
*Ὅσιος, sanctus, justus.
*Ὄσσα, vox.
*Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
*Ὀστρακον, testa.
*Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐνφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
*Ὀτρύνω, incito, adhortor.
*Οὐ, οὐκ, οὐχ & οὐχὶ, non.
Οὖδαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
*Οὐρανὸς, cœlum, quasi ὁρατὸς, quòd sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Ὦτας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictu infero.
Οὗτος, hic.
*Ὀφείλω, debeo.
Ὀφέλλω, idem, aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
*Ὄφις, serpens, anguis.
*Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
*Ὄφρα, i, ἵνα ὅπως, ut, quò.
*Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
*Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de masculino sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
*Ὀχλέω & ὀχλίω, moveo.
*Ὄχος, currus, vehiculum.
*Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
*Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
*Ὄψον, obsonium, omne id quo præter panem vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς & παΐδιος, ὁ χὴ ἡ, puer vel puella.
*Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ χὴ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. ante, priùs, idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quòd sumit sua tempora, à πάθημα, patior, & ago, facio; etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

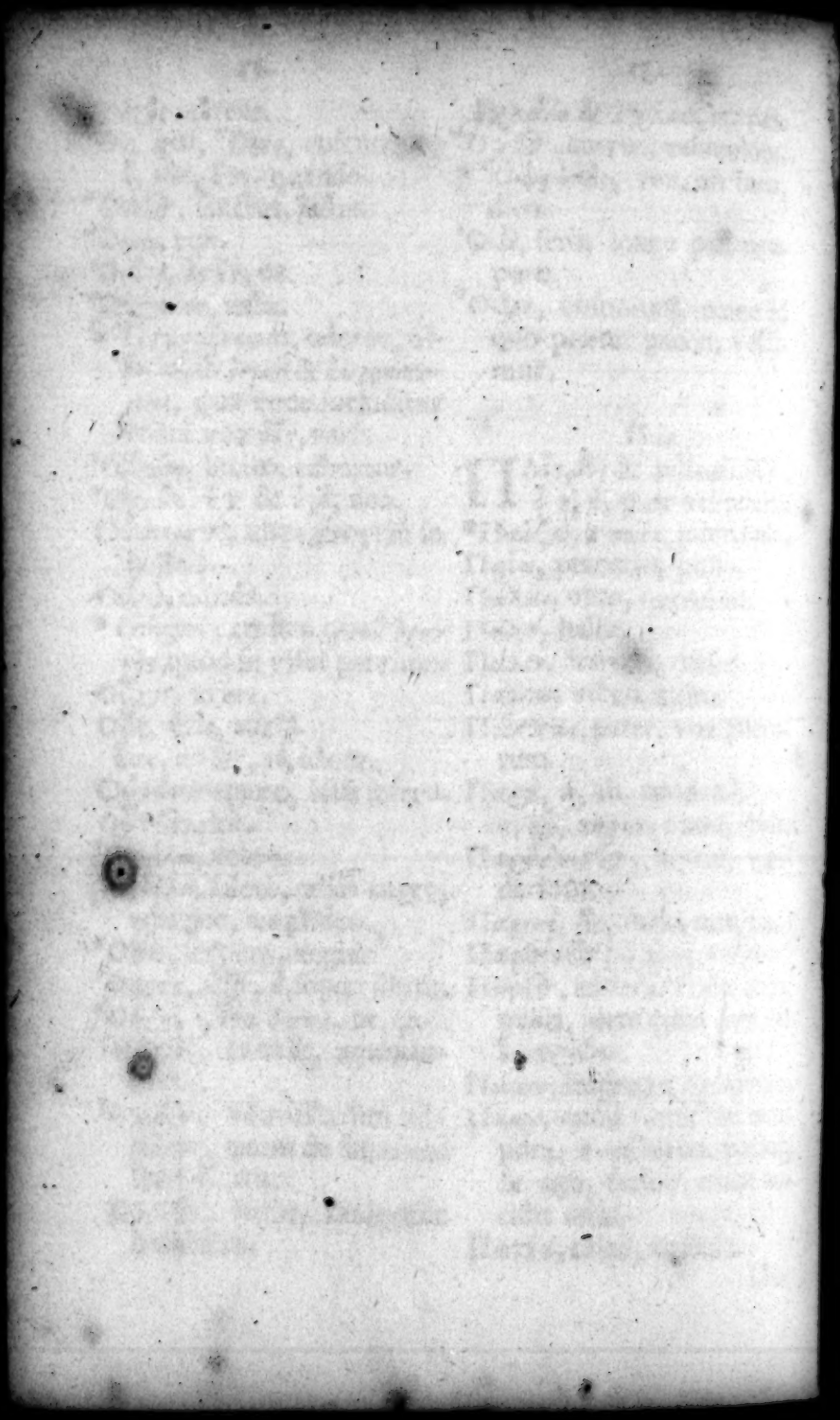

Παπάζω, cum strepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, senex, quasi παῖδας τηρῶν, i. servans pueros.

πατρώς, vitricus; πατρῶος, paternus.

Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, desistere facio.

Παχὺς, crassus.

Πάω, possideo.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, solum, terra, à πούς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, persuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

πώκος, vellus.

Πεῖνα, fames, esuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, transadigo, transfigo: & transeo, pertranseo.

πόρος, transitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad angustias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæsito; vel simpliciter hæsito, dubius animi sum.

Ποιέω, aditum patefacio, exopgito, acquiro, præbeo.

πόρος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, sinus maris in angustias coarctati, quod facilè trajici potest.

Πέλας, prope, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.

* Ἄπλατος & ἄπλητος, immensus, inaccessus.

Πέλεκυς, securis, bipennis.

Πελὸς, niger, fuscus.

Πέλτη, scutum brevius.

Πέλομαι & πέλομαι, Poët. sum.

Πέλωρ, ωρος, monstrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, missio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, sum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, Πένομαι, studiosè aliquid facio.

Πόνος, labor, studium.

Πέπλος & Πέπλον, indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.

Πέπτω, coquo.

Πέρας,

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo: etiã vendo.
Πέρδω, pedo: unde πόρδη, cicepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος & Περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος quasi πέρφερος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, παπαίνω, πεπάγνυμι, pando, explico. πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήγνω, πήγνυω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλαχισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium. à πάθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηλὸς, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκὶς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Πίπτω, cado, laboro.
Πέσσος sive πέττος, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agitor.

Πλά-

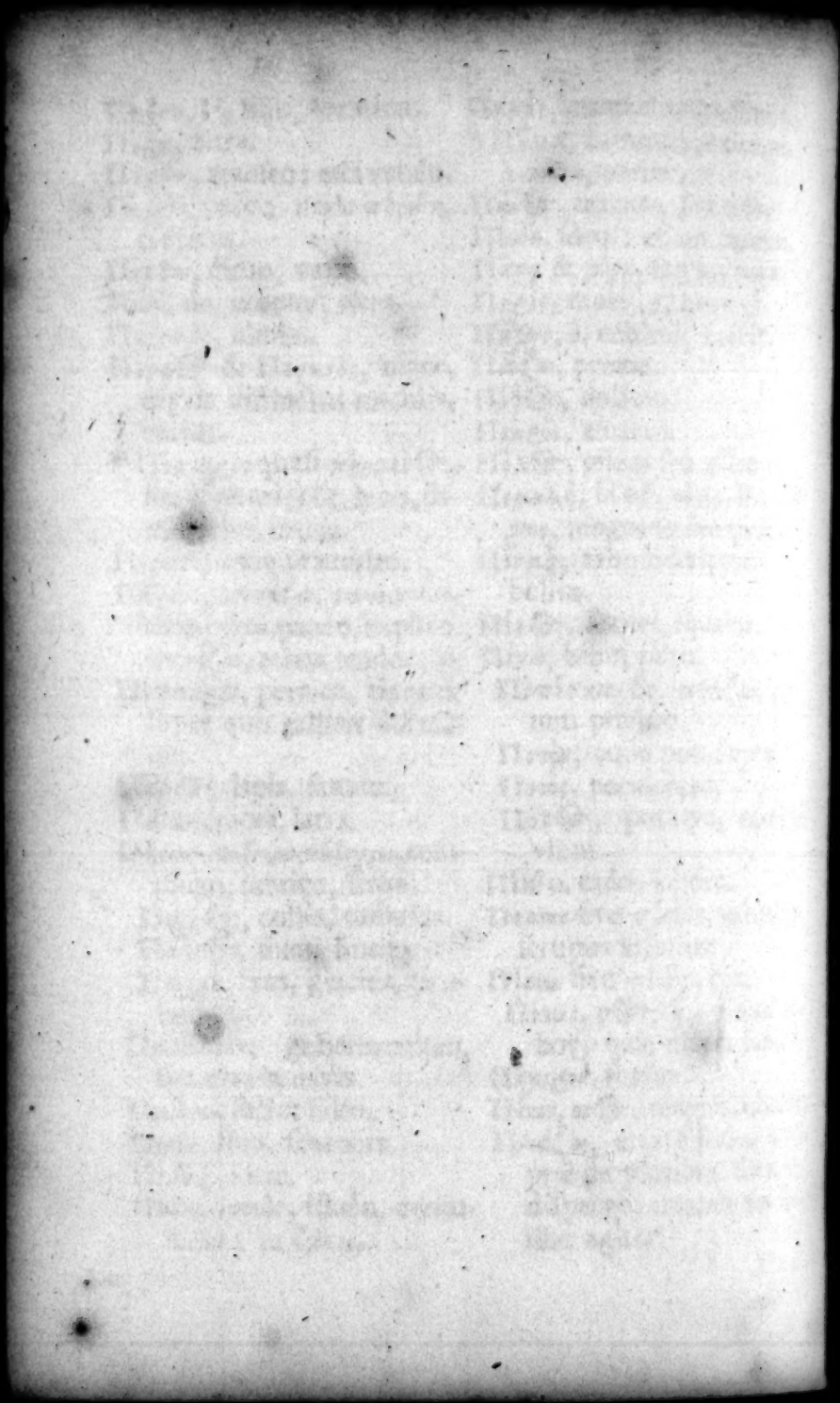

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλάξ, ακος, tabula, ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, ες, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, ες, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ἡ, later.
Πλέω sive πλέομαι, gradior.
*Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. e. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut Λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
*Πόθος, desiderium, à πείθω.
Ποία & πόη, herba.
Ποιέω, facio, efficio.
Ποικίλος, varius.
*Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίη μβύων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιητύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale, interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
*Πόλεμος, bellum, pugna, ex πολὺς & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
*Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
*Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
*Ποσειδὼν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόσις,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus,
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à πότος, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, i.e. μόρος, sors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ὁς, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνέομαι & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω seu πρίζω, ferro, serrâ seco vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
πρόξ, ῖος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωῒ, mané.
πρῳΐ, idem.
Πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρυξ, ὑγος, ἡ, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, υγος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτήσσω & πτοέω, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυξ, pugnò, adv.
Πυγμὴ, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum: unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμήν.
πύκνα, idem quod πυκνὸς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, ὁος, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs,

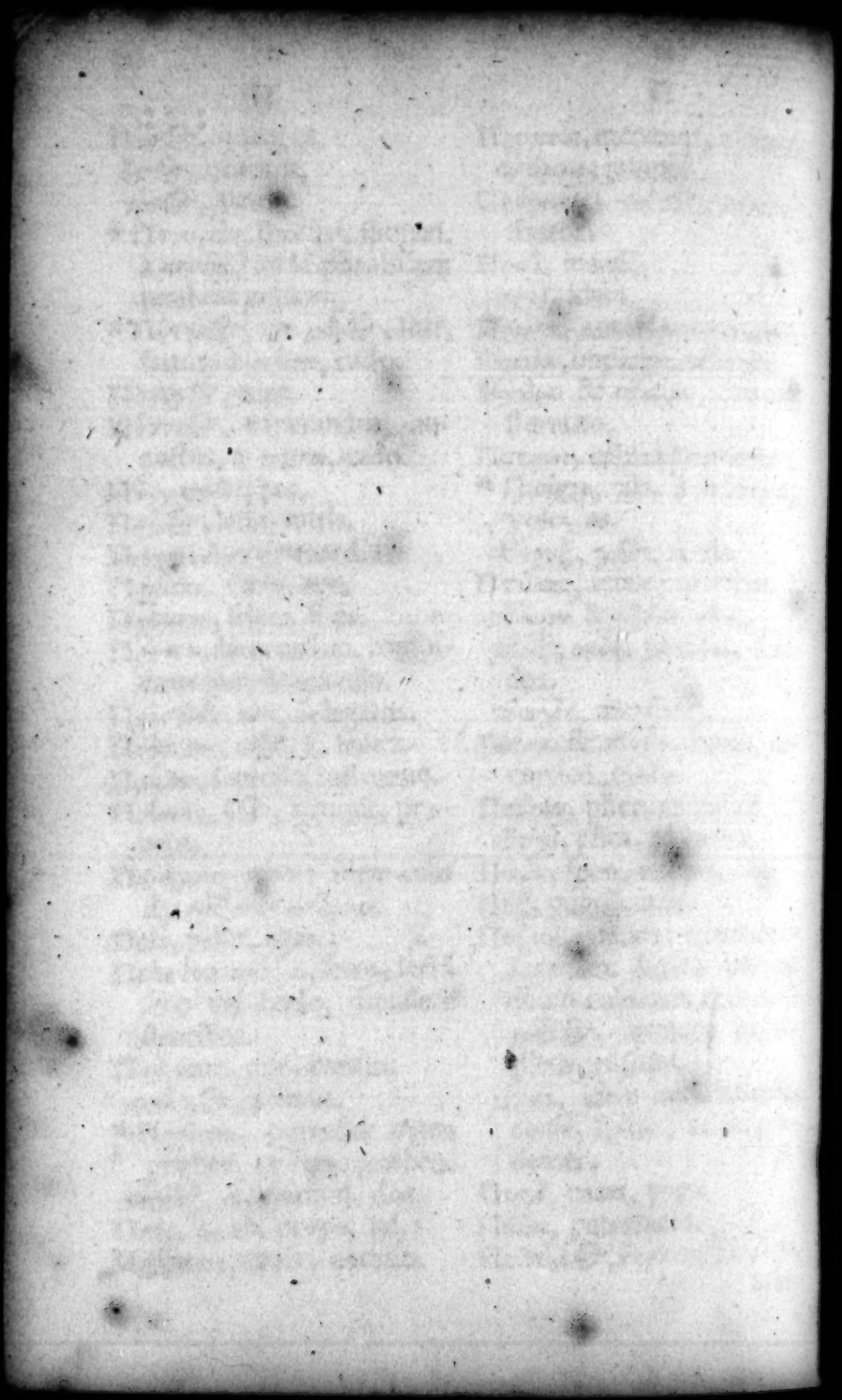

urbs Phocidis quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latinè Fori seu Fores, Janua, Ostium in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, Nuncii sermones.

πύστις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavantur Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρίον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυρρὸς, rufus, rutilus.

Δίπυρος, qui secundò assatur.

πύργος, turris.

Πυρηνὸν, ῆνος, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Πυρήνιον, instrumentum Chirurgicum, i. e. specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ & ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut Πέρθος. etiam callus, i. e. corpus durum, & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, quâ viâ?

ὅπως, ut.

Ρ

Ῥάβδος & Ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à Ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à Ῥάω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, caulicula, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ῥαχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel Ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiã.

Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo: propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω, & Ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδαμίγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς & Ῥὶς, ἡ, nasus.

Ῥινὸς, ὁ, ἡ, pellis, corium.

Βρότος, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζη, ης, radix.

Ῥινῶ, νὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, ους, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa. Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of Waters.*

Ῥάζω & Ῥοΐζω, latro.

Ῥόσινος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ῥοφέω, & Ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, ὁ, sordes.

Ῥύπτω, sordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

*Ἔρρωμαι, valeo.

Ῥώψ, ῶπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σὰρξ, caro.

Σάττω, onero, opus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

*Σειρὰ, catena, aut funis restis: etiam linea de proxenie: & obex forium ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω σειριάω, deficco, arefacio unde σείριος, Sirius, stella canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito

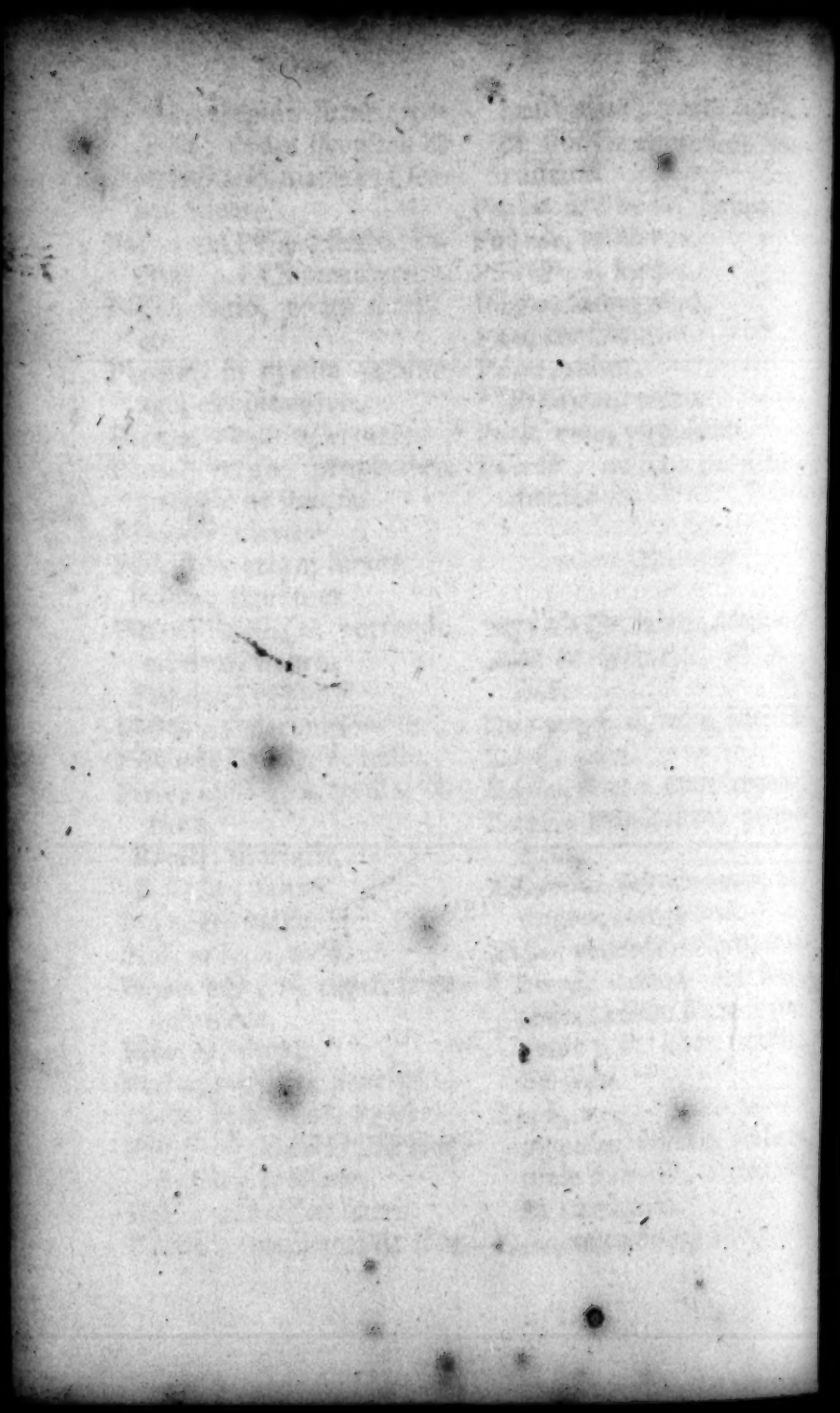

σείω, ex quo σείω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σεύω, ex quo Doricum ἀντέσυα, unde illud ἔρρει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀντέσυε, i. e. ἀπῶλε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω. scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Sêres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
Σῆτες, Dor. Σάτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τὸ ἔτος.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελ☉, ὑ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti, dum aquâ extinguitur.
Σίκυ☉ vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, neceo, lædo.
* Σίνηπι, ἀφ' ὃ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὤπας, i. quòd lædat oculos sinapi.
Σῖτ☉, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quod tendiculâ seu decipulâ sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
Σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλ☉, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.
Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.
Σκέπω, tego, operio.
Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.
σκευάζω, inſtruo, orno.
Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materiâ.
Σκήπτω, nitor, incumbo: etiam prætexo, aliquâ ratione niteris; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo; hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.
Σκιὰ, umbra.
Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.
Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum φανὸς & χάραξ.
Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.
Σκότος, ου, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.
Σκύζω, ad iram concito, irrito.
Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.
Σκυμνὸς, catulus leonis.
Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.
Σκώληξ, ὁ, vermis.
Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.
Σμάω ſive σμέω, abſtergo.
Σμίλη, ſcalper ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.
Σμιλεύω, ſcalpello amputo.
Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo: etiam uro.
σμύχερος, ærumnoſus.
Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.
Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.
Σπάθη, rudis ſeu rudicula, gladius, enſis.
Σπανὸς & σπανιὸς, rarus.
Σπαράσσω, lacero, lanio.
Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.
Σπάρτος ſive σπάρτη ſpartum.
Σπάω, traho, attraho.
Σπάθιον, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.
Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Στείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπεύδω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδὴ, festinatio, studium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipuè interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur & similia quæ in cæsis victimis aruspices considerabant.
Σπλήν, σπλῆνος, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδός, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra: sunt 24 ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ἴδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, ους, τὸ, truncus, caudex: etiam stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro & orno, exorno: propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quâdam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus, à στερεὸς.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλίγξ, ιγγος, strigil.
στλεγγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à στέτομαι, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στραγξ, γγὸς, gutta seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στόρνυμι ἵσταμαι, i. e. firmiter stare.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
Στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

σκολιὸς, obliquus, idem quod σκολιός.

Σκυρὸς, ὁ Θ, asper. item acutus. At σκῦρος Θ, luxus, fastus, delicia: unde σκυρίαω, lascivio.

* Σπιζὸς, passer, passerculus, ἀφ' ἧς καὶ ἀσπιζόμεθα, &c. ad Venerem: Avis est admodum Veneri dedita; etiam σπιζιον, leguminis species.

Σπιεγξ, αγκος, cuspis teli: etiam arbor.

Σπυγέω, fut. σπύξω, à σπύγω, odio prosequor, odi.

Σπυριλὸς, durus, asper.

σπύρη, stupa, quâ rimulæ & foramina stipantur.

Συκὴ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Συὶ, Att. ξυὶ, cum, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σὺς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, idem.

σῦνις, sive σύννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφὰξ Θ, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφῆν, σφηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ἴδος, signum, sigillum.

Σφυγμάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, fallo, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus: & micco, palpito.

Σφύρα, Malleus, piscis marinus.

Σφύρον, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut perfundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & teneorem instituti vel moris abrumpo; & solvo, desino.

Σχέτλιος Θ, miser, sceleftus, lævus.

Σχίζω, findo, scindo, dissecо.

Σχοῖνος, ὁ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος Θ, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σῶλην, λῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα ἀφ' ἧς ψυχῆς, sepulchrum animi.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo & concito.

Σῶκος,

ΤᾶΘ, Mercurii epitheton, ex ταυρΘ, i. ἐπὶ τοῦ πολὺ οἴκου.

T

Τ Λάω, τλάω, τλῶ, sufero.

Τάλας, αΘ, miser, aerumnosus.

Ὀι μοι τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον δὲ πλαδὰ, lana.

Τάλις, παλλόγαμος, παρθένΘ, μιλλανύμφη. Nuptui apta, quod publice usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promtuscondus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τάμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πεπονδὸς, depressus, humilis, non multum à terra assurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάρης, πΘ, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

ΤαρβΘ, τὸ, terror, metus.

τάρταρΘ, infernum.

Τάριχος, ου, vel εΘ, ὁ, ἡ, vel τὸ, salsamentum.

Τάρχα, imperio, jussa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τήκω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνΘ, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

τερθμὸν, ουΘ, mollis.

τερεύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τρήω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύφω, & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώχω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγΘ, ob voracitatem, caper, hircus.

* ΤεῖχΘ, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, orirl facio.

τέλλομαι, existo, orior.

ΤέλΘ, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω, sive Τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεὺς, εΘ, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui κονδὸς & μαιλὴ ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθαυδὸς, cicur, mitis.
τιθαυδόω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam Θεσμοὶ, leges.
Θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, parlo, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τύλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
Τίομαι, ulciſcor.
Τιμωρία, ultio, vindicta.
Τίνυμαι, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & Τιτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à πτείνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
Τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi πεντάπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus: cui opponitur Λεῖος, lævis.
* Τεῖλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, abſumo.
τρίβος, ου, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος, ος, τὸ, alumnus.
Θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ὑα-

Ἀναδοχμὴ, sublatio in altum.

τροχός, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ωνος, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τρίζω, stridó.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus seu callum.

τύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, Rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

τυρόω & τυρδάω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ ἡ ἡ, parvus.

τυτός, idem.

Τυφλὸς, cœcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, I. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, sanus, benè valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὰ, ὑγρὸν, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδέω, celebro canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

Ἱδὼς, sudor; sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΑ΄γω, Φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος, & Φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω & Φαέθω, luceo: Φαείνω & Φαίνω, in lucem edo, & Φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi Φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis; etiam malus, improbus.

Φάυλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo σημὶ, dico, alo.

Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At Φράζομαι, cogito.

Φάω & Φάΐζω, occido.

Φείνω & Φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

Φελλὸς, suber.

Φήναξ, impostor: etiam derisor.

Φηναΐζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio: illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi Φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à Φέρω.

Φέρω, fut. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aoriff. 1. & 2. ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνήνεγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero, etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φθέγγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθίω, pro quo Φθείρω, corrumpo, labefacto: perdo.

Φθῖνω & Φθίνω, idem quod Φθείρω, deficio, tabesco.

Φθεὶρ, ὁς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi Φόνος, cædes.

* Φιάλη, Φιὰλ τὸ πίειν ἅλις, quasi πέλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς, vel Φίμος, camus, fiscella,

scella, capistrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, rugor.
Φλύω, Φλύζω, idem.
* Φλυάκτης, rugator.
Φλέψ, βός, ἡ, vena.
Φλοιός, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi Φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολίς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ίγγος, ἡ, Poët. cithara.
Φορμός, sporta, corbis, corbinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & Φράττω, sepio, munio.
Φράγμα, sepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρήν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis sedes.
Φρονέω, mente sum præditus, sapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρύξ, υκὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & Φρίττω, horreo, horresco.
* Φρῦδος, quasi φθόδος, evanidus, qui abiit, disparuit.
Φρυάσσομαι, fremo de equo.
Φρύγω, φρύαω & φρύττω, torreo.
Φρύνος, rubeta, rana venenosa.
Φύκος, εος, τὸ, alga, radicula quâ se fucant mulieres: unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.
Φυλὴ, tribus.
Φύλλον, folium, frons, frondis.
Φύρω, misceo, inquino, foedo.
Φυσάω, sufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut Φύομαι, orior, exorior: enascor.
Φύσις, enascentia, natura.
Φωρύω & φώρυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς sive Φωλεὰς, lustrum, antrum.
* Φωνὴ, vox, quasi Φῶς νοῦ, lux animi.
Φῶρ, ωρὸς, fur & fucus, à Φέρω.
* Φῶς, ωτὸς, sive Φῶτος, ὁ, speculator, explorator.
Φωτάριος, scrinium, arcula.
Φῶς, ωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, ωτὸς, ὁ, vir.

Χάζω, vel potiùs χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

Χάος, τὸ, hiatus, chaos.

Χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χαλιὰ, λιὰς, ὁ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαίεσμαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia, etiam amicitia, beneficium, præmium.

Χάριτες, venere.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ilex.

* Χάλιξ, merum, ἀπὸ τῆς χαλᾶν ἴνας.

Χαλίκρανος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frœnum.

Χαλέπτω, damno afficio: etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

Χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέζω, cano.

Χεζανάστη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χείρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens labiis.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος ſive χέρσος, deſertus, incultuſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος, ου, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεύς, έως, & χοῦς, ὁ, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ χόος, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, fut. χώσω, χώσω, χῶν, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

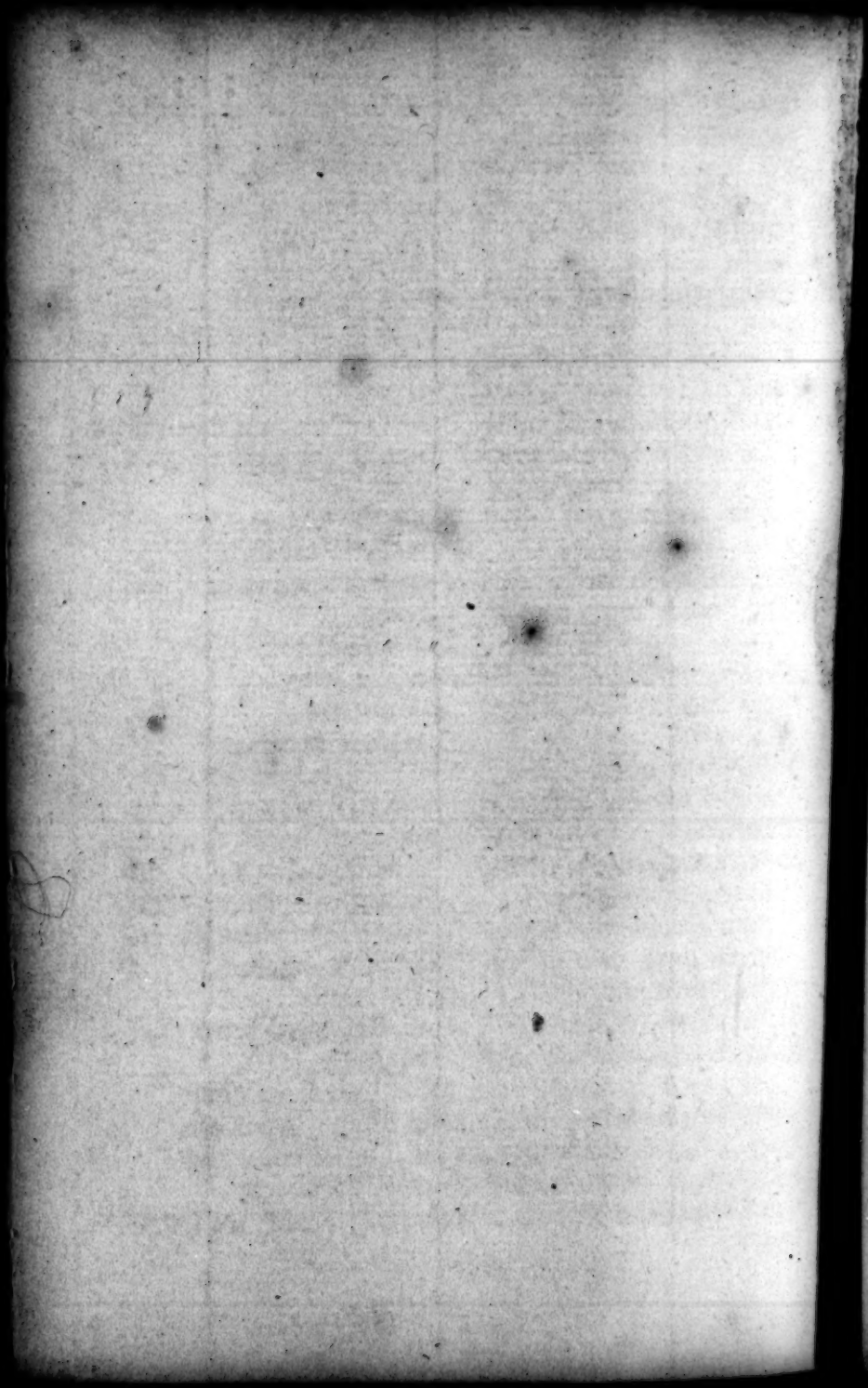

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χέω & χύνω, idem quod χέω.

Χύτρα & χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

Χυλός, succus.

Χηλή, forfex, forceps.

Χήρος, viduus.

Χθών, ονδός, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλός, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιών, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio: unde Χλαμύς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod Θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα, & Χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, solum: unde Χλοερός, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, ὁ, ὗς, σῦς, porcus, sus.

Χολή, bilis, fel, omnis humor in nobis callidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδή, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορός, chorus vel chorea, tripudium, saltatio tam de actione saltandi, quam de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quod resecatur.

Χράω, commodo, do commodatò, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

Χρῆμα, res.

Χρήματα pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & Χρεῖος, & Χρέος vel Χρεῖος, debitum, mutuum, æs alienum: etiam Χρέως & Χρεών, debitum fatale, fatum, mors: Χρέος, quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. Χρεὼ pro Χρεία, indigentia.

Χρείω autem vaticinor.

Χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem

Χρίω, ungo, lino, seu inun-

go,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, stimulo.

Χρόα, color.

Χρώω & χρώννυμι, colóro, tingo.

Χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτός, τὸ, corpus, cutis.

Χρὼς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis spatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia multos liberat.

* Χωλὸς, claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, solum, ager: etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiscor.

Χωρὶς, seorsim, separatim, etiam singulatim: unde χωρίζω, separo vel sejungo.

Ψ

ΨΆω, tergo, abstergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo & appropinquo: ψαίω, idem: ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado: & innato, attingo: & accelero, festino, & distrabo, & dissolutus sum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαλάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, ἀδος, ros, stilla, gutta, quòd minutum sit.

Ψαρὲς, ὁ, idem, à ψάω.

Ψιθυρὸς, susurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, frustro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falsum commentum.

Ψεύστης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo ludiunt, vel quo suffragium fertur: etiam ipsum suffragium.

Ψιαθὸς, ὁ, ἡ, storea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili conexuntur.

Ψόφος, fumus, flamma, fulgo.

Ψόφος, strepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, spiro.

Ψῦχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τό, æstus seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quòd sit ultima litera.

Ὦβή, tribus, populi pars.

Ὠθέω, Fὠθέω & ὤω, tanquam à them. ὄθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠθισμὸς, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, unde Lat. ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus qui sole nondum sunt cocti; & crudelis.

Ὦμος, humerus, quasi ἐπωμίδιον, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, ὤνημι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, ἀγοράσαμαι.

* Ὠὸν, ovum, quasi ὄιον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus.

Ὤρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive Ὠρύομαι, úlulo, vox canum, propriè luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & ἕως, donec, usquedum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

* Ὠφελέω, juvo.

* Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo misceatur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχραίνω, palleſacio, pallidum reddo.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, palleſco, pallidus fio.

Nomina Partium Corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS

Mensium Græcorum.

QUOD loci relictum est ne vacuum relinqueretur, id placuit Mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque forte est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in appendicem ad suum Thesaurum retulit) nomina tantùm duodecim Mensium Græcorum proponam eo ordine quo reperi Mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Januarius, ex Gaza, aliis October; à γαμέω, quòd eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μυνυχιών, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanū, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, ἀπὸ τὰ Θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum quas calor solis, θέρων ἢ θάλπων ἡ γῆν, eduxerat, Diis offerrentur.

Σκιροφοριών, Malus, quòd eo mense Σκιροφόρια, festum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athe-

nis

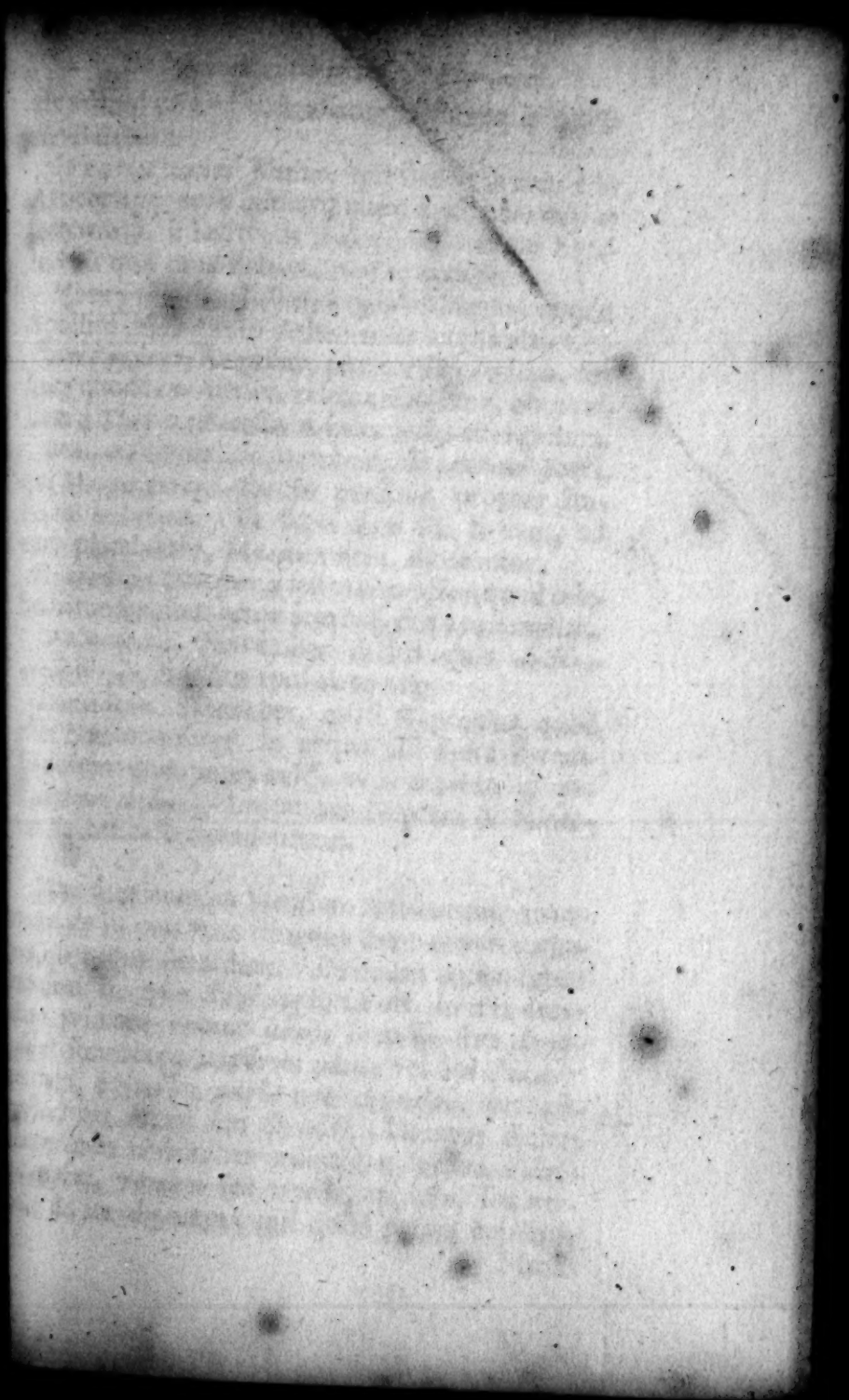

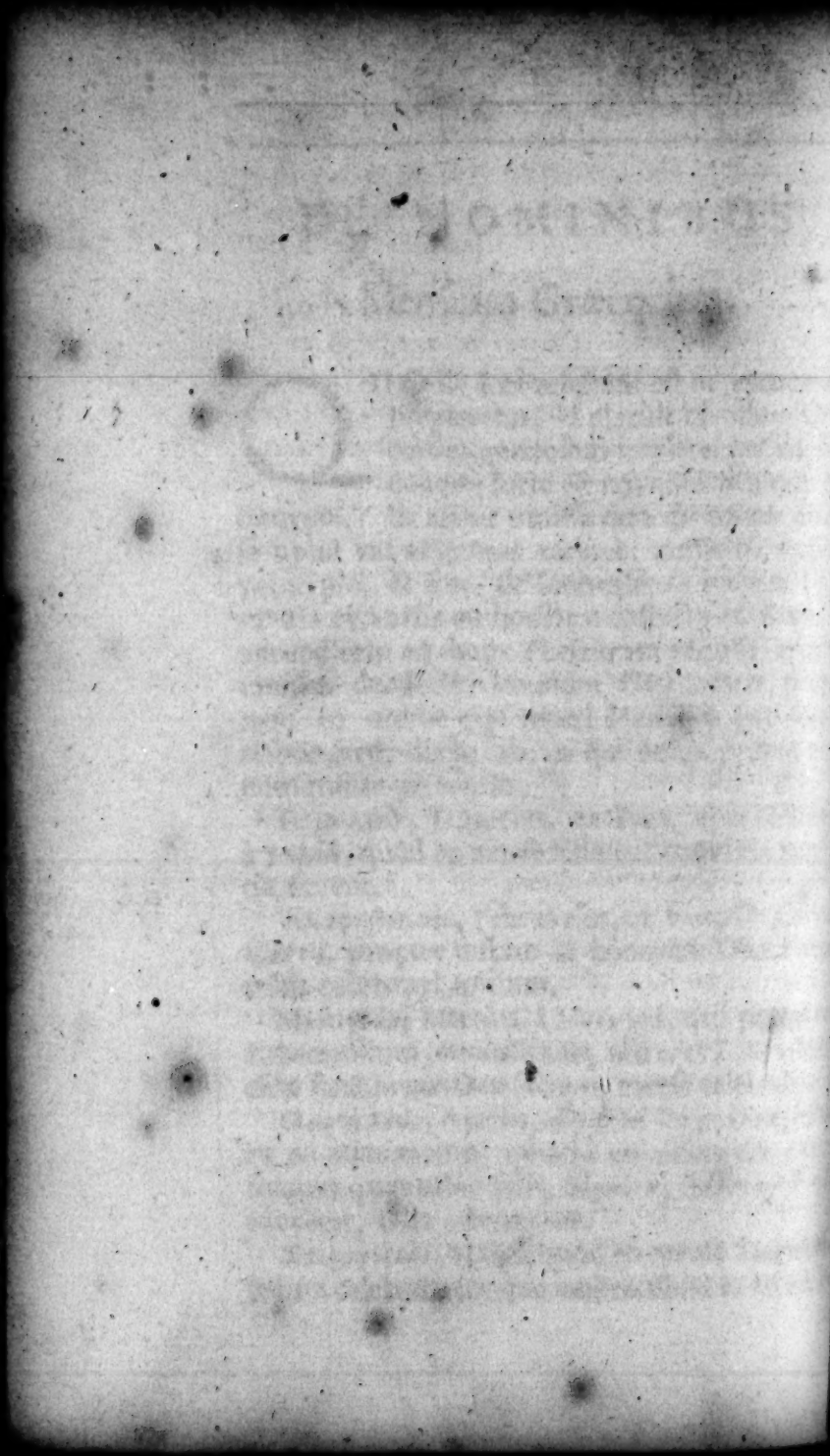

nis solemni pompâ deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus Mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter Βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo advertsus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui Μαιμάκτης, i. furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, Μαιμακτήρια, dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo Πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atq; conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων πληροῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eoque illi sacra fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ μεγίστων ἀγῶνες, Imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina Mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum annum in τρία δεκάμηνα, id est, in tres decades: primam vocant μῆνὸς ἰσαμβὶν sive ἀρχομβίν· secundam, μεσόντος μηνὸς vel ἐπὶ δεκάδι· tertiam, φθίνοντος μηνὸς sive παυομβίν, aut λήγοντος, vel etiam ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη, seu πεμπάς, & ita deinceps: nisi quòd prima cujusque

Mensis

mensis dies vocatur νουμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέσση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quòd in ἱσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς dictibus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἱσταμένου, secunda, tertia; & φθίνοντος, δεκάτη καὶ δευτέρα, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda; & ita deinceps.

De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ Compendia partim elegantiæ, partim brevitatis causa usurpari solita.

αι	αι	γη	γαῖ	δε	δε
δη	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
δη	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
δπὸ	ἀπὸ	γε	γε	δας	δαι
αρ	αρ	γων	γων	δαυ	δαυ
αι	αῖ	γλω	γνῶ	δε	δε
αυ	αυ	γι	γε	δ	δε
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτῦ	αὐτοῦ	γῤ	γῤ	δλω	δνω
γα	γα	γει	γρε	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυω	γυν	δῤ	δῤ
γαῖ	γαῖ	γω	γαι	δυ	δυ
					δλω

A a B β b I y j

σα σβ σγ σδ σε σϛ σζ ση σθ σι σκ σλ σμ σν σξ σο σπ σρ σσ στ συ σφ σχ σψ σω

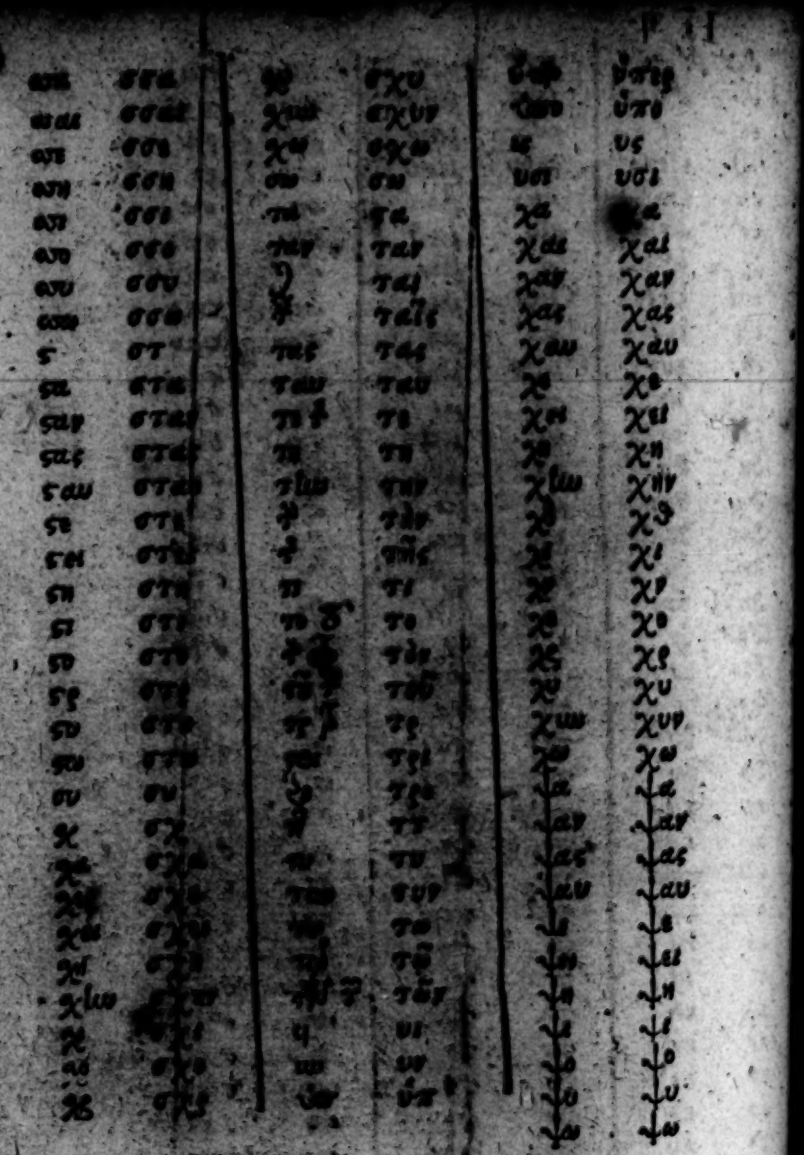

FINIS.

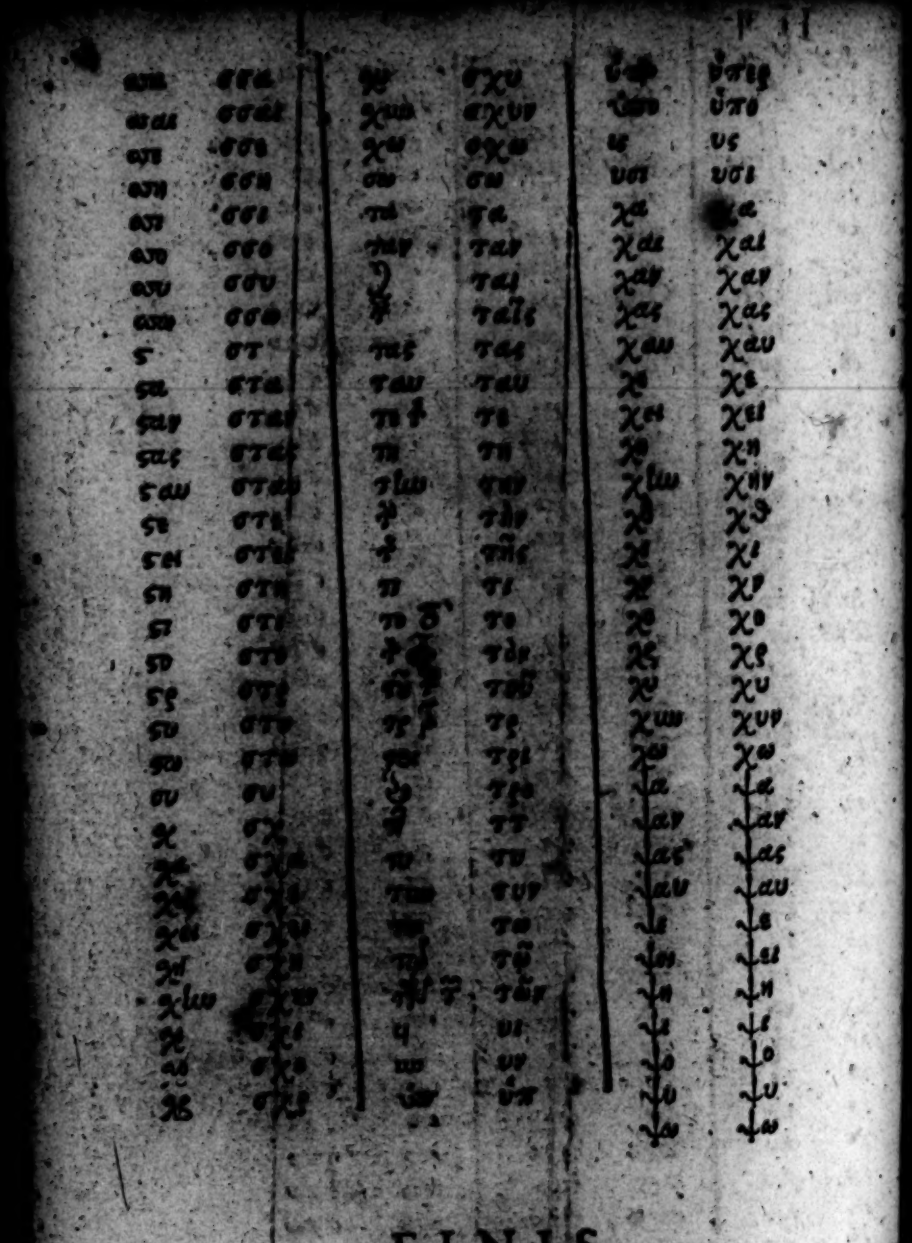

FINIS.

11 אא ממ | ד ק ר ש | ב ג ד ה ו ז ח ט

τον

Χ χ Ψ ψ Ω ω